EURIPIDIS TROADES

EDIDIT

A. KIRCHHOFF

DR. PHIL.

A. MDCCCLII

PROSTAT BEROLINI APUD WILHELMUM HERTZ

LIBR. BESSER.

LONDINI APUD WILLIAMS & NORGATE.

Bernays i. Bonn

EURIPIDIS TROADES

EDIDIT

A. KIRCHHOFF

DR. PHIL.

A. MDCCCLII

PROSTAT BEROLINI APUD WILHELMUM HERTZ

LIBR. BESSER.

PRAEFATIO.

Euripidis Troades eorum, quos recensui praefatione ad Medeam, librorum continent Vaticanus (A^1), Havniensis (c^1), Florentinus Vossii (c^2), Palatini duo (a^1 et *a*). et Havniensis quidem Vossianique varietatem olim dedit Matthiae, Vaticani postea publici juris fecit G. Dindorfius; unde Palatinorum alterius, a^1, recentissimi illius notitia facile caremus, quippe quem descriptum esse ex exemplo Vaticano argumentis mihi videar demonstravisse certissimis. alterum (*a*) Romae in usum meum contulit H. Brunnius ad exemplum editionis Dindorfianae Teubnerianum, quae prodiit Lipsiae a. 1825. ex qua varietate cognoscitur, quod aliunde suspicari jam licuit, Troadum exemplum Aldinum ex hoc ipso libro exscriptum esse, ut nulla jam codicis illius patefacta scriptura editionis principis debeat esse auctoritas. ipse codex, quamvis exiguum ejus sit pretium utpote ex interpolatorum stirpe oriundi, summi tamen in poetae textu recensendo fuit momenti, quippe cujus testimoniis Aldinae correctoris interpolationes, quibus fabula nostra et scatuit et scatebat adhuc plurimis, falsi convincere licuerit multis in locis evidentissime.

his libris duo insuper accedunt in Troadibus nondum recensiti. alter est

cod. Harleianus n. 5743 (mihi *c*) musei Britannici. continet Sophoclis Trachinias et Philoctetam, Euripidearum Alcestidis

fragmentum, Rhesum, Troades (fol. 86ᵃ med. — fol. 113.) est bombycinus usque ad v. 605 Troadum, inde ad finem usque libri chartaceus. sub calce Troadum, quae fabula volumen claudit, scriptum est: »librum hunc tragoediarum Sophoclis et Euripidis acquisivit Ludovicus Bourguetus Nemausensis a doctore Antonio de Blanchi, Veronae die 4. Octobris anno domini mill. septingentesimo secundo.« cf. Burgesium in praef. editionis Troadum p. II. III., qui hunc codicem in Troadibus contulit satis diligenter, quum eum Musgravius, ut solebat, inspexisset neglegentissime. novam ego libri collationem Londini confectam ad exemplum Tauchnitzianum accepi ab Reinholdo Pauli amico, qui codicem recentissimum judicat sec. XVI. ex nullo tamen eorum, quos novimus, librorum aut descriptus est aut derivatus. recte autem ut hoc libro utamur notandum est textum ejus Troadum e duplici eaque diversa stirpe deductum esse. scilicet quam hujus fabulae partem in chartis bombycinis perscriptam esse retulit Burgesius ad v. usque 605, ea cum libri Palatini scriptura consentit tam accurate, ut dubitari non possit, quin textus utriusque ex eodem sit archetypo propagatus. ut mittam alia, demonstrant prae ceteris lacunae dimidiorum versuum, quibus uterque hiat miro consensu v. 154 seqq. v. 192 seqq. et v. 230 seqq. suppletae quidem in libro Harleiano sunt istae lacunae v. 154 seqq. et 230 seqq., sed a manu diversa*). quae autem reliqua sunt ad finem usque fabulae non solum in chartis scripta, sed etiam

*) Burgesius ad v. 154. 'litteras quas forma majuscula curavi imprimendas supplet man. sec. ut colligo ex atramento, quod magis recens est et ex litterarum forma quae magis in amplitudinem surgit.' idem ad vv. 233—35. 'manus secunda supplevit eadem fortasse ac illa de qua supra dixi; nam ejusdem coloris atramentum est. codex ille lacunae fontem aperit; voces enim quas Ald. (*a*) habet magis ad mediam paginam ductae sunt spatio quodam ad initium utriusque versus relicto, quod alter scriba ex litteris olim omissis, ut nuper monui, supplevit.'

alia manu (Burgesius ad v. 619: 'hinc usque ad finem fabulae codex Harleianus ab alia quadam manu describitur') fortassis eadem illa, quae prioris partis lacunas supplevit, ex alio atque illa exemplo descripta esse docet ingens, qua distant a Palatino, discrepantia. usus scilicet est posterioris partis librarius codice exemplo Havniensi simillimo, quem jure ex eodem atque illud archetypo descriptum esse dixeris, quum iisdem interpolationum sordibus uterque liber deprehendatur foedatus ubique. quod ut quale sit intellegatur indicem subjeci eorum locorum in quibus discrepant a scriptura libri optimi Vaticani, quocum eandem esse originem constat codici Havniensi, summa ipsi ubique concordia:

	Vat.	Havn. Harl.
v. 607.	ὡς	om.
v. 636.	κείνῃ σ' ὁμοίως ὡς	κείνῃ δ' ὁμοίως ὥσπερ
v. 693.	σώσῃ	σώσει
v. 730.	ὧν	ᾧ
v. 731.	ὅδ'	om.
v. 746.	ὡσεί	ὡς
v. 769.	om.	* καί
v. 785.	μονογενοῦ	μονογενοῦς
v. 856.	ξεναπάτης	ξεναπατήσας
v. 872.	οὔριοι	οὔρειοι
v. 883.	δ' οἴκους	δόμους
v. 902.	μάθῃ	μάθῃς
v. 904.	ἴσως μὲν κἂν εὖ	* ἴσως μὲν οὖν εὖ
v. 925.	ὠλόμην	ὠλώμην δ'
v. 932.	νιν	om.
v. 944.	ναῦς	ναύσ'
v. 965.	παιδιαῖσι	παιδιαῖς
v. 981.	ὃν ἰδοῦσα	* ὃν σύ γ' ἰδοῦσα
v. 988.	παῖδα φῆς ἄγειν	παῖδα φής σ' (γ' Harl.) ἄγειν
v. 1008.	πέμπω	πέμψω.

	Vat.	Havn. Harl.
v. 1043.	ἔσται τάδ' ἄ	* ἔσται γ' ἄ
v. 1081.	εἰναλίαισι	ἐναλίαισι
v. 1132.	ἀμπισχόντες	ἐπισχόντες
v. 1137.	ἀναρήξων	ἀνορύξων
v. 1165.	εἰσπίπτων	εἰσπίπτον
v. 1238.	ὀλβισθείς	ὀλβισθεῖσ'
v. 1274.	τᾶς	τᾶσδε
v. 1301.	κατακαλύψει	κατακαλύπτει

ex his quum ea quae asterisco notavi aperte sint correcturae scripturae Vaticanae corruptae, sequitur quum Havniensis libri et ejus, cujus posteriorem partem Harleiani habemus apographum, communem statuendam esse originem, tum, quoniam ex exemplo utrumque propagatum esse patet, quod interpolatoris manum expertum erat, exiguam utriusque scripturae auctoritatem esse debere contra Vaticanam, consentientibus autem cum Vaticano sive Florentino sive Palatino nullam.

alterius codicis Neapolitani notitiam debemus Cobeto, qui in appendice Phoenissarum Geelii 'codex' inquit 'est Neapolitanus, musei Borbonici 165 (notatus in catalogo II. F. 9) chartaceus, formae maximae, saeculo XIV scriptus. insunt varia. foliis 93—140. continet Euripidis Hecubam, Oresten, Phoenissas, Troadas. praecedit vita Euripidis: *Εὐριπίδης Μνησάρχου ἢ Μνησαρχίδου καὶ Κλειτοῦς — τελευτᾷ δὲ ἐπὶ τῆς ἐνενηκοστῆς τρίτης Ὀλυμπιάδος* *) — in marginibus scholia leguntur uberrima, quae ad tres priores tragoedias futilissima sunt et Constantinopolitanae sapientiae, non omnia eodem tempore neque ab eodem adscripta. alia res est in Troadibus, quae ab eodem librario sed alio tempore, ut ex atramenti colore apparet, ex alio codice addita est: scholia omnia sunt a prima manu

*) quae Manuelis Moschopuli nomen vulgo praefert.

ordine et eleganter adpicta. statim intellexi me e magistellorum nugis emersisse. video scholia antiquorum grammaticorum bonae frugis et perdocta — comperi eadem esse, quae in Vaticano repereram. non est ovum ovo similius: etiam in levissimis erroribus plerumque conspirabant. accedebat titulus: *"Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ σχόλια εἰς τὸ δρᾶμα τῶν τοῦ Εὐριπίδου Τρῳάδων,* unde hoc saltem confici potest, subesse in iis reliquias commentariorum Aristophanis, quibus deinde aliunde alia sint intermixta."*) de hoc igitur libro quum litteris adiissem Cobetum, ut variarum lectionum ex eo a se enotatarum copiam mihi faceret, respondere mihi dignatus non est. unde iis carendum nunc quidem temporis nobis erit necessario. sed carebimus nullo prorsus operis nostri detrimento. constat enim ex iis, quae retulit Cobetus, esse Troadum exemplum Neapolitanum si non derivatum ex Vaticano, attamen huic libro tam simile, ut ovum ovo non possit esse similius. itaque novi inde nihil erit exspectandum, nisi forte nova sphalmatum silva, qualem verisimile est succrevisse in exemplo recentiori aetate descripto.

scholia in Troadas soli servarunt libri Vaticanus et Neapolitanus. e Vaticano olim descripta H. Amatii opera vulgata sunt in editione Euripidis Glasguensi a. 1821. et Teubneriana L. Dindorfii a. 1825. postea Cobetus denuo inspecto libro Vaticano, collato autem Neapolitano nonnulla supplevit, quae Amatii fugerant diligentiam, locos plurimos aut laceros dedit integriores aut male lectos descriptos accuratius. ea ego adhibui in textu poetae constituendo ea ratione, qua utendum iis esse in critica factitanda significavi praefatione ad Medeam.

ceterum hac in fabula textum anonymi et librariorum vete-

*) titulum istum esse scioli cujusdam commentum Byzantini, nulla traditum auctoritate vix est quod pluribus lectores moneam.

rum sphalmatis et glossatorum interpretamentis subinde non leviter foedatum refictum dedi, ubi certa corruptelae ratio patuit et emendationis indubia, ita tamen, ut archetypi nostri scripturas simul in margine notarem diligenter; incertae medicinae ulcera tentare religio fuit. emendando enim haec, non interpolando poetae scribuntur. sapientis autem vel critici scire, quae sciri nequeant.

scribebam Lipsiae mense Julio 1852.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΙΑΔΕΣ.

Ὑπόθεσις Τρῳάδων.

Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἀχιλλέως τάφου κατέσφαξαν, Ἀστυάνακτα δὲ ἀπὸ τῶν τειχέων ἔρριψαν. Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέλαος ἤγαγεν, Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυραμένη τε καὶ θρηνήσασα καὶ κηδεύσασα πρὸς τὰς Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνὰς τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα·

Ποσειδῶν.
Ἀθηνᾶ.
Ἑκάβη.
χορὸς αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων.
Ταλθύβιος.
Κασάνδρα.
Ἀνδρομάχη.
Μενέλαος.
Ἑλένη.

ΠΟ. Ἥκω λιπὼν Αἴγαιον ἁλμυρὸν βάθος
πόντου Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρῄδων χοροὶ
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός.
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα
Φοῖβός τε κἀγὼ λαΐνους πύργους πέριξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔποτ᾽ ἐκ φρενῶν
εὔνοι᾽ ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν καπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖσ᾽. ὁ γὰρ Παρνάσσιος
Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον᾽ ἵππον τευχέων συναρμόσας
πύργων. ἔπεμψεν ἐντὸς ὀλέθριον βρέτας·
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
δούρειος ἵππος κρυπτὸν ἀμπισχὼν δόρυ.
ἔρημα δ᾽ ἄλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταρρεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις
πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.
πολὺς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἀλόχους τε καὶ τέκν᾽ εἰσίδωσιν ἄσμενοι,
οἳ τήνδ᾽ ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δέ, νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
Ἥρας τ᾽ Ἀθάνας θ᾽, αἳ συνεξεῖλον Φρύγας,
λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ᾽ ἐμούς·
ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή,
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.

14. ἀμπίσχων. 15. γρ. ἀγάλματα. 17. ἑρκίου.

πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
βοᾷ Σκάμανδρος δεσπότας κληρουμένων.
καὶ τὰς μὲν Ἀρκάς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς
εἴληχ᾽ Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ᾽ ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖσδ᾽ εἰσὶ τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ᾽ ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
Ἑλένη νομισθεῖσ᾽ αἰχμάλωτος ἐνδίκως.
τὴν δ᾽ ἀθλίαν τήνδ᾽ εἴ τις εἰσορᾶν θέλει,
πάρεστιν, Ἑκάβην κειμένην πυλῶν πάρος
δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
ᾗ παῖς μὲν ἀμφὶ μνῆμ᾽ Ἀχιλλείου τάφου
λάθρᾳ τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη,
φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν᾽· ἣν δὲ παρθένον
μεθῆκ᾽ Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ᾽ εὐσεβὲς
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.
ἀλλ᾽, ὦ ποτ᾽ εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις,
ξεστόν τε πύργωμ᾽· εἴ σε μὴ διώλεσε
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ᾽ ἂν ἐν βάθροις ἔτι.

ΑΘ. ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς
μέγαν τε δαίμον᾽ ἐν θεοῖς τε τίμιον
λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος προσεννέπειν;

ΠΟ. ἔξεστιν· αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
ἄνασσ᾽ Ἀθάνα, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.

ΑΘ. ἐπῄνεσ᾽ ὀργὰς ἠπίους· φέρω δὲ σοὶ
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ᾽ εἰς μέσον λόγους, ἄναξ.

ΠΟ. μῶν ἐκ θεῶν του καινὸν ἀγγελεῖς ἔπος,
ἢ Ζηνός, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;

ΑΘ. οὔκ, ἀλλὰ Τροίας οὕνεκ᾽, ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.

ΠΟ. ἦπου νιν ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα νῦν
εἰς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατῃθαλωμένης;

ΑΘ. ἐκεῖσε πρῶτ᾽ ἄνελθε· κοινώσῃ λόγους
καὶ συνθελήσεις ἂν ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;

32. γρ. παρθένων. 40. γρ. οἰκτρά.

ΠΟ. μάλιστ'· ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν ἦλθες οὕνεκ' ἢ Φρυγῶν.
ΑΘ. τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.
ΠΟ. τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς ὃν ἂν τύχῃς;
ΑΘ. οὐκ' οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;
ΠΟ. οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἷλκε Κασάνδραν βίᾳ.
ΑΘ. κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.
ΠΟ. καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.
ΑΘ. τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.
ΠΟ. ἕτοιμ' ἃ βούλῃ τἀπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;
ΑΘ. δύστηνον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.
ΠΟ. ἐν γῇ μενόντων ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;
ΑΘ. ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον
βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχες Αἴγαιον πόρον
τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἁλός,
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχόν,
ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τἄμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.
ΠΟ. ἔσται τάδ'· ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται· ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες
Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ὄλυμπον καὶ κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χερῶν καραδόκει,
ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως.
μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πόλεις·
ναούς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
ἐρημίᾳ δοὺς αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.

72. τ'. 94. ἀργείων.

ΕΚ. ἄνα δύσδαιμον πεδόθεν κεφαλὰ,
ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
τάδε καὶ βασιλεῖς ἐσμεν Τροίας.
μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
πλεῖ κατὰ πορθμόν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
μηδὲ προσίστω πρῷραν βιότου
πρὸς κῦμα πλέουσα τύχαισιν.
αἰαῖ αἰαῖ.
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν,
ᾗ πατρὶς ἔρρει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ᾽ ἦσθα.
τί με χρὴ σιγᾶν; τί δὲ μὴ σιγᾶν;
τί δὲ θρηνῆσαι;
δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλισίας, ὡς διάκειμαι
νῶτ᾽ ἐν στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσ᾽.
οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων
πλευρῶν θ᾽, ὥς μοι πόθος εἱλίξαι
καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθάν τ᾽
εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων
ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
μοῦσα δὲ χαὔτη τοῖς δυστήνοις
ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
πρῷραι ναῶν ὠκεῖαι,
Ἴλιον ἱερὰν αἳ κώπαισι δι᾽
ἅλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας
Ἑλλάδος εὐόρμους
αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ
συρίγγων τ᾽ εὐφθόγγων φωναῖς
βαίνουσαι πλεκτὰν Αἰγύπτου
παιδείαν ἐξηρτήσασθ᾽,
αἰαῖ, Τροίας ἐν κόλποις
τὰν Μενελάου μετανισόμεναι
στυγνὰν ἄλοχον Κάστορι λώβαν

105. *αἰ αἰ αἰ αἰ.* 114. *ταθεῖσα.* 123. *κώπαις.* 130. *αἰ αἰ.*

τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύσκλειαν,
ἃ σφάζει μὲν
τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων
Πρίαμον ἐμέ τε τὰν μελέαν Ἑκάβαν
εἰς τάνδ' ἐξώκειλ' ἄταν.
ὤμοι θάκους οἵους θάσσω
σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονίαις.
δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων
κουρᾷ ξυρήκει πενθήρη
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι καὶ [κόραι] δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον, αἰάζωμεν·
μάτηρ δ' ὡσεὶ πτανοῖς κλαγγὰν
ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω 'γὼ
μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα
ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.

ΗΜ. *Ἑκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωύσσεις;*
ποῖ λόγος ἥκει; διὰ γὰρ μελάθρων
ἄιον οἴκτους οὓς οἰκτίζῃ.
διὰ δὲ στέρνων φόβος ἀίσσει
Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚ. *ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς δὴ*
κινεῖται κωπήρης χείρ.

ΗΜ. *οἲ 'γὼ [μελέα] τί θέλουσ'; ἤπου μ' ἤδη*
ναυσθλώσουσιν πατρῴας ἐκ γᾶς;

ΕΚ. *οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν.*

ΗΜ. *ἰὼ ἰώ.*
μέλεαι μόχθων ἐπακουσόμεναι
Τρῳάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων·
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον.

ΕΚ. *ἒ ἕ.*

136. τὰν om. 139. ἀγαμεμνονείαις. 158. ἤδη. 164. κομίζεσθ'.

μή νύν μοι τὰν
ἐκβακχεύουσαν Κασάνδραν
πέμψητ' ἔξω,
αἰσχύναν Ἀργείοισιν,
μαινάδ', ἐπ' ἄλγει δ' ἀλγυνθῶ.
ἰὼ
Τροία Τροία δύσταν', ἔρρεις,
δύστανοι δ' οἵ σ' ἐκλείποντες
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες.
ΗΜ. Οἴμοι. τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,
ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται
στέλλονται κινεῖν κώπας.
ΕΚ. ὦ τέκνον, ὀρθρεύου σὰν ψυχάν·
ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ.
ΗΜ. ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κῆρυξ;
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων;
ΕΚ. ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.
ΗΜ. ἰὼ ἰώ.
τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτᾶν
ἢ νησαίαν ἄξει χώραν
δύστανον πόρρω Τροίας;
ΕΚ. φεῦ φεῦ.
τῷ δ' ἁ τλάμων
ποῦ πᾷ γαίας δουλεύσω γραῦς,
ὡς κηφήν, ἁ
δειλαία νεκροῦ μορφά,
νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ', ἢ
[τὰν] παρά τε προθύροις φυλακὰν κατέχουσ',
ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας
ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς;
ΧΟ. Αἰαῖ αἰαῖ. ποίοις δ' οἴκτοις
τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάζεις·

172. ἐκλιπόντες. 196. αἶ αἶ αἶ αἶ.

οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινεύουσ' ἐξαλλάξω.
νέα τοι τεκέων σώματα λεύσσω,
νέα τοι· μόχθους ἕξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων·
ἔρροι νὺξ αὕτα καὶ δαίμων·
ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα
πρόπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι.
τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν.
μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' Εὐρώτα,
τὰν ἐχθίσταν θεράπναν Ἑλένας,
ἔνθ' ἀντάσω Μενέλᾳ δούλα,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.
Τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν,
κρηπῖδ' Οὐλύμπου καλλίσταν,
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκουσ'
εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ·
τάδε δεύτερά μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.
καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου
Φοινίκας ἀντήρη χώραν,
Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω
καρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς.
τάν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν
Ἰονίῳ ναύτα πόντῳ,
ἃν ὑγραίνει καλλιστεύων
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων
Κρᾶθις ζαθέαις παγαῖσι τρέφων
εὔανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.
καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς
κῆρυξ νεοχμῶν μύθων ταμίας
στείχει ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων.
τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ

198. ἱστοῖσι. 203. αὐτά. 205. πρόσπολος. 215. εὐκαρπίᾳ.
226. πηγαῖσι.

Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἤδη.
ΤΑ. Ἑκάβη, πυκνὰς γάρ οἶσθά μ' εἰς Τροίαν ὁδοὺς
ἐλθόντα κήρυκ' ἐξ Ἀχαικοῦ στρατοῦ,
ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
Ταλθύβιος ἥκω καινὸν ἀγγέλλων λόγον.
ΕΚ. τόδε τόδε, φίλαι γυναῖκες, ὃ φόβος ἦν πάλαι.
ΤΑ. ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος.
ΕΚ. αἰαῖ. τίν' ἢ Θεσσαλίας πόλιν ἢ
Φθιάδος εἶπας ἢ Καδμείας χθονός;
ΤΑ. κατ' ἄνδρ' ἑκάστη κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε.
ΕΚ. τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχὴς
Ἰλιάδων μένει;
ΤΑ. οἶδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.
ΕΚ. τοὐμὸν τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,
τλάμονα Κασάνδραν;
ΤΑ. ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.
ΕΚ. ἦ τᾷ Λακεδαιμονίᾳ νύμφᾳ δούλαν;
ἰώ μοί μοι.
ΤΑ. οὔκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.
ΕΚ. ἦ τὰν τοῦ Φοίβου παρθένον, ᾇ γέρας ὁ
χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν;
ΤΑ. ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης.
ΕΚ. ῥῖπτε, τέκνον, ζαθέους κλῇ-
δας καὶ ἀπὸ χροὸς ἐνδυ-
τῶν στεφέων ἱεροὺς στολμούς.
ΤΑ. οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;
ΕΚ. τί δὲ τὸ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος, ποῦ μοι;
ΤΑ. Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;
ΕΚ. ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν;
ΤΑ. τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.
ΕΚ. οἴμοι ἐγώ, τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν.
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἢ νόμος ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;
ΤΑ. εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν· ἔχει καλῶς.
ΕΚ. τί τόδ' ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει;

239. αἶ αἶ.

ΤΑ. ἔχει πότμος νιν, ὥστ᾽ ἀπηλλάχθαι πόνων.
ΕΚ. τί δ᾽, ἡ τοῦ χαλκεομήστορος Ἕκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχη τάλαινα, τίν᾽ ἔχει τύχαν;
ΤΑ. καὶ τήνδ᾽ Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαίρετον.
ΕΚ. ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος ἁ τριβάμονος χερὶ
δευομένα βάκτρου γεραιῷ κάρᾳ;
ΤΑ. Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ᾽ ἄναξ δούλην σ᾽ ἔχειν.
ΕΚ. ἒ ἔ.
ἄρασσε κρᾶτα κούριμον,
ἕλκ᾽ ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν.
ἰώ μοί μοι.
μυσαρῷ δολίῳ λέλογχα φωτὶ δουλεύειν,
πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάκει,
ὃς πάντα τἀκεῖθεν ἐνθάδ᾽
ἀντίπαλ᾽ αὖθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσᾳ
ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα τιθέμενος πάντων.
γοᾶσθ᾽, ὦ Τρῳάδες, με.
βέβακα δύσποτμος, οἴχομαι
ἁ τάλαινα, δυστυχεστάτῳ
προσέπεσον κλήρῳ.
ΧΟ. τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνια, τὰς δ᾽ ἐμὰς τύχας
τίς ἆρ᾽ Ἀχαιῶν ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει;
ΤΑ. ἴτ᾽, ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεὼν
ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ
εἰς χεῖρα δῶμεν· εἶτα τὰς εἰλεγμένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
ἔα, τί πεύκης ἔνδον ἵσταται σέλας;
πιμπρᾶσιν ἢ τί δρῶσι Τρῳάδες μυχούς
ὡς ἐξάγεσθαι τῆσδε μέλλουσαι χθονὸς
πρὸς Ἄργος αὑτῶν τ᾽ ἐκπυροῦσι σώματα
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυσλόφως φέρει κακά.
ἄνοιγ᾽ ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖσδε πρόσφορον
ἐχθρὸν δ᾽ Ἀχαιοῖς εἰς ἔμ᾽ αἰτίαν βάλῃ.
ΕΚ. οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ

268. χαλκεομήτορος. 290. χεῖρας. 295. αὐτῶν.

μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.
ΚΛ. Ἄνεχε, πάρεχε, φῶς φέρε· σέβω, φλέγω
λαμπάσι τόδ' ἱερόν.
[Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ.]
ἰδοὺ ἰδού. μακάριος ὁ γαμέτας,
μακαρία δ' ἐγὼ βασιλικοῖς λέκτροις
κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα.
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ.
ἐπεὶ σύ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ
γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε
φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς
ἀναφλέγω πυρὸς φῶς
ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν, διδοῦσα
ὦ Ὑμέναιε, σοί,
[παρθένων ἐπὶ λέκτροις]
διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος,
παρθένων ἐπὶ λέκτροις
ἃ νόμος ἔχει.
Πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορὸν....
εὐὰν εὐοῖ,
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ
μακαριωτάταις τύχαις.
ὁ χορὸς ὅσιος,
ἄγε σύ, Φοῖβε, νῦν· κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ.
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι', Ὑμήν.
χόρευε, μᾶτερ, ἀναγέλασον,
ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμέναιον, ὤ,
μακαρίαις ἀοιδαῖς
ἰαχαῖς τε νύμφαν. ἴτ' ἔξω
καλλίπεπλοι Φρυγῶν
κόραι, μέλπετ' ἐμῶν γάμων

314. διδοῦσ' 320. εὖ ἂν εὖ οἶ. 326. ὦ ὑμήν.

τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ
πόσιν ἐμέθεν.

ΧΟ. βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψῃ κόρην,
μὴ κοῦφον αἴρῃ βῆμ᾽ ἐς Ἀργείων στρατόν;

ΕΚ. Ἥφαιστε, δᾳδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ λυγράν γε τήνδ᾽ ἀναιθύσσεις φλόγα
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον,
ὡς οὐχ ὑπ᾽ αἰχμῆς οὐδ᾽ ὑπ᾽ Ἀργείου δορὸς
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ᾽ ἐδόξαζόν ποτε.
παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θοάζουσ᾽, οὐδὲ σαὶ τύχαι, τέκνον,
σεσωφρονήκασ᾽, ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἐν ταὐτῷ μένεις.
εἰσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ᾽ ἀνταλλάσσετε
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρῳάδες, γαμηλίοις.

ΚΑ. μῆτερ, πύκαζε κρᾶτ᾽ ἐμὸν νικηφόρον
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ᾽ ᾖ,
ὤθει αἰσίας· εἰ γὰρ ἔστι Λοξίας,
Ἑλένης γαμεῖ με δυσχερέστερον γάμον
ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν κἀντιπορθήσω δόμους
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ᾽ ἐμοῦ·
ἀλλ᾽ αὔτ᾽ ἐάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν,
ὃς εἰς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι χἀτέρων,
μητροκτόνους τ᾽ ἀγῶνας, οὓς οἱ᾽μοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ᾽ Ἀτρέως ἀνάστασιν·
πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριωτέραν
ἢ τοὺς Ἀχαιούς, ἔνθεος μέν, ἀλλ᾽ ὅμως
τοσόνδε γ᾽ ἔξω στήσομαι βακχευμάτων·
οἳ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν
θηρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ
τὰ φίλτατ᾽ ὤλεσ᾽ ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα
καὶ ταῦθ᾽ ἑκούσης κοὐ βίᾳ λελῃσμένης.

345. σ᾽ αἰ. 346. ἐσωφρονήκασ᾽. 357. ἀλλάτ᾽.

ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἤλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνῃσκον οὐ γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι,
οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἕλοι,
οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν
πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίνετο·
χῆραί τ' ἔθνῃσκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες, οὐδὲ πρὸς τάφους
ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἷμα γῇ δωρήσεται.
ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
σιγᾶν ἄμεινον τᾀσχρά, μηδὲ μοῦσά μοι
γένοιτ' ἀοιδὸς ἥτις ὑμνήσει κακά.
Τρῶες δὲ πρῶτον μέν, τὸ κάλλιστον κλέος,
ὑπὲρ πάτρας ἔθνῃσκον· οὓς δ' ἕλοι δόρυ,
νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς
χερσὶν περισταλέντες ὧν ἐχρῆν ὕπο.
ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν,
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις
ᾤκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδοναί.
τὰ δ' Ἕκτορός σοι λύπρ' ἄκουσον ὡς ἔχει·
δόξας ἀνὴρ ἄριστος οἴχεται θανών.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιῶν ἵξις ἐξεργάζεται·
εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεγώς.
Πάρις τ' ἔγημε τὴν Διός, γήμας δὲ μὴ
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχεν ἐν δόμοις.
φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ·
εἰ δ' εἰς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὸς πόλει
καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δὲ δυσκλεής.
ὧν οὕνεκ' οὐ χρή, μῆτερ, οἰκτείρειν σε γῆν,
οὐ τἀμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ.
ΧΟ. ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς
μέλπεις θ' ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.
ΤΑ. εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,

392. γρ. ἔρξις.

οὐκ ἂν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός.
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μέν εἰμ' ἐγώ,
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην.
καὶ σοὶ μέν, οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας,
Ἀργεῖ' ὀνείδη καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις
ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμ'· ἕπου δέ μοι
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ.
σὺ δ', ἡνίκ' ἄν σε Λαρτίου χρῄζῃ τόκος
ἄγειν, ἕπεσθαι· σώφρονος δ' ἔσῃ λάτρις
γυναικός, ὥς φασ' οἱ μολόντες Ἴλιον.
ΚΑ. ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα
κήρυκες ἓν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται;
σὺ τὴν ἐμὴν φῂς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
ἥξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἵ φασιν αὐτὴν εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἄλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ.
δύστηνος, οὐκ οἶδ' οἷά νιν μένει παθεῖν·
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἐκπλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ' ἵξεται μόνος πάτραν,
. . . .
. . . .
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέτρας
δεινὴ Χάρυβδις ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης
Κύκλωψ Λιγυστίς θ' ἡ συῶν μορφώτρια
Κίρκη θαλάσσης θ' ἁλμυρᾶς ναυάγια
λωτοῦ τ' ἔρωτες ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσίν ποτε,
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. ὡς δὲ συντέμω,

432. *γρ. ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης.*

καὶ ζῶν ἐς Ἅιδην κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ
κάκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.
ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;
στεῖχ' ὅπως τάχιστ'· ἐς Ἅιδου νυμφίῳ γαμώμεθα.
ἦ κακὸς κακῶς ταφήσῃ νυκτός, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ,
ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν Δαναϊδῶν ἀρχηγέτα.
κἀμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
ὕδατι χειμάρρῳ ῥέουσαι νυμφίου πέλας τάφου
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι τὴν Ἀπόλλωνος λάτριν.
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔια,
χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἑορτάς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς, ὡς ἔτ' οὖσ' ἁγνὴ χρόα
δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ' ἄναξ.
ποῖ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῦ ποτ' ἐμβαίνειν με χρή;
οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν,
ὡς μίαν τριῶν Ἐρινὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
χαῖρέ μοι, μῆτερ, δακρύσῃς μηδέν, ὦ φίλη πατρίς·
οἵ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ χὠ τεκὼν ἡμᾶς πατήρ,
οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἥξω δ' εἰς νεκροὺς νικηφόρος
καὶ δόμους πέρσασ' Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο.

ΧΟ. Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
δέσποιναν ὡς ἄναυδος εἰς πέδον πίτνει;
οὐκ ἀντιλήψεσθ'; ἢ μεθήσετ', ὦ κακαί;
γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν δέμας.

ΕΚ. ἐᾶτέ μ'· οὔτοι φίλα τὰ μὴ φίλ', ὦ κόραι·
κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
πάσχω τε καὶ πέπονθα κἄτι πείσομαι.
ὦ θεοί· κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεούς,
ὅταν τις ἡμῶν δυστυχῆ λάβῃ τύχην.
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγάθ' ἐξᾷσαι φίλον·
τοῖς γὰρ κακοῖσι πλεῖον οἶκτον ἐμβαλῶ.
ἦμεν τύραννοι κεἰς τύραννν' ἐγημάμην
κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα,
οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν
. . . .

οὐ Τρῳὰς οὐδ' Ἑλληνὶς οὐδὲ βάρβαρος
γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ,
τρίχας δ' ἐτμήθην τάσδε πρὸς τύμβοις νεκρῶν,
καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα
κλύουσ' ἔκλαυσα, τοῖσδε δ' εἶδον ὄμμασιν
αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκείῳ πυρᾷ
πόλιν θ' ἁλοῦσαν. ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους
εἰς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον,
ἄλλοισι θρέψασ' ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην.
κοὔτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι
αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.
τὸ λοίσθιον δὲ θριγκὸς ἀθλίων κακῶν,
δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι.
ἃ δ' ἐστὶ γήρᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα,
τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
κλῇδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα,
ἢ σιτοποιεῖν κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
ῥυσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων
τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
οἲ 'γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἕνα
γυναικὸς οἵων ἔτυχον ὧν τε τεύξομαι.
ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς,
οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σόν.
σύ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
ὡς οὔτε μ' ἄρσην οὔτε θήλεια σπορὰ
πολλῶν γενομένων τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο;
ἄγετε τὸν ἁβρὸν δήποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα,
νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ
πέτρινά τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ
δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν πρὶν ἂν θάνῃ.

ΧΟ. Ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ

479. ἑρκίῳ.

Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
ἄεισον ἐν δακρύοις
ᾠδὰν ἐπικήδειον·
νῦν γὰρ μέλος εἰς Τροίαν
ἰαχήσω,
τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνας
Ἀργείων ὀλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,
ὅτ' ἔλιπον ἵππον οὐράνια
βρέμοντα, χρυσεοφάλαρον, ἔνοπλον
ἐν πύλαις Ἀχαιοί·
ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς
Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς·
ἴτ', ὦ πεπαυμένοι πόνων,
τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε ξόανον
Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ.
τίς οὐκ ἔβα νεανίδων,
τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων;
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς
δόλιον ἔσχον ἄταν.
Πᾶσα δὲ γέννα Φρυγῶν
πρὸς πύλας ὡρμάθη
πεύκᾳ ἐν οὐρείᾳ
ξεστὸν λόχον Ἀργείων
καὶ Δαρδανίας ἄταν
θεᾷ δώσων
[καὶ] χάριν ἄζυγος ἀμβροτοπώλου·
κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοιο, ναὸς ὡσεὶ
σκάφος κελαινὸν εἰς ἕδρανα
λάινα δάπεδά τε φόνιά τε πατρίδι
Παλλάδος θέσαν θεᾶς.
ἐν δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν
Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει
Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι δ'
ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν

514. ὀλοίμαν. 533. ἀμβρότα πῶλον.

βοάν τ' ἔμελπον εὔφρον'· ἐνὶ
δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
. . . . ἔδωκεν ὕπνῳ.
Ἐγὼ δὲ τὰν ὀρεστέραν
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένον
Διὸς κόραν [Ἄρτεμιν] ἐμελπόμαν
χοροῖσι· φοινία δ' ἀνὰ
πτόλιν βοὰ κατεῖχε Περ-
γάμων ἕδρας· βρέφη δὲ φίλι-
α περὶ πέπλους ἔβαλλε μα-
τρὶ χεῖρας ἐπτοημένας·
λόχου δ' ἐξέβαιν' Ἄρης,
κόρας ἔργα Παλλάδος.
σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
Φρυγῶν ἔν τε δεμνίοις
καράτομος ἐρημία
νεανίδων στέφανον ἔφερεν
Ἑλλάδι κουροτρόφον,
Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθος.

Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομένην;
παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἕπεται
φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἶνις.
ΕΚ. ποῖ ποτ' ἀπήνης νώτοισι φέρῃ,
δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις
Ἕκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις,
οἷσιν Ἀχιλλέως παῖς Φθιώτας
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας;
ΑΝ. Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν.
ΕΚ. οἴμοι. ΑΝ. τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις
ΕΚ. αἰαῖ. [αἰαῖ.] ΑΝ. τῶνδ' ἀλγέων
ΕΚ. ὦ Ζεῦ. ΑΝ. καὶ συμφορᾶς;

553. ἔβαλε. 575. αἰ αἰ αἰ αἰ. 576. ἰώ.

ΕΚ. τέκεα, ΑΝ. πρίν ποτ᾽ ἦμεν.
ΕΚ. Βέβακ᾽ ὄλβος, βέβακε Τροία
ΑΝ. τλάμων. ΕΚ. ἐμῶν τ᾽ εὐγένεια παίδων.
ΑΝ. φεῦ φεῦ. ΕΚ. φεῦ δῆτ᾽ ἐμῶν
ΑΝ. κακῶν. ΕΚ. οἰκτρά [γε] τύχα
ΑΝ. πόλεος, ΕΚ. ἃ καπνοῦται.
ΑΝ. Μόλοις, ὦ πόσις, μοι
ΕΚ. βοᾷς τὸν παρ᾽ Ἅιδᾳ
παῖδ᾽ ἐμόν, ὦ μελέα.
ΑΝ. σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ.
ΕΚ. Σύ τ᾽ ὦ, λῦμ᾽ Ἀχαιῶν,
ΑΝ. τέκνων δέσποθ᾽ ἁμῶν,
πρεσβυγενὲς Πρίαμε,
ΕΚ. κοίμισαί μ᾽ ἐς Ἅιδου.
ΑΝ. οἵδε πόθοι μεγάλοι· σχέτλια τάδε πάσχομεν ἄλγη
οἰχομένας πόλεως, ἐπὶ δ᾽ ἄλγεσιν ἄλγεα κεῖνται
δυσφροσύναισι θεῶν, ὅτε σὸς γόνος ἔκφυγεν ᾅδαν,
ὃς λεχέων στυγερῶν χάριν ὤλεσε πέργαμα Τροίας.
αἱματόεντα δὲ θεᾷ παρὰ Παλλάδι σώματα νεκρῶν
γυψὶ φέρειν τέταται· ζυγὰ δ᾽ ἤνυσε δούλια Τροία.
ΕΚ. ὦ πατρίς, ὦ μελέα, καταλειπομέναν σε δακρύω,
νῦν τέλος οἰκτρὸν ὁρᾷς, καὶ ἐμὸν δόμον, ἔνθ᾽ ἐλοχεύθην.
ὦ τέκν᾽, ἐρημόπολις μάτηρ ἀπολείπεται ὑμῶν.
. . . . οἷος ἰάλεμος, οἷά τε πένθη
δάκρυά τ᾽ ἐκ δακρύων καταλείβεται . . . .
ἁμετέροισι δόμοισιν. ὁ θανὼν δ᾽ ἐπιλάθεται ἀλγέων
ἀδάκρυτος.
ΧΟ. ὡς ἡδὺ δάκρυα τοῖς κακῶς πεπραγόσι
θρήνων τ᾽ ὀδυρμοὶ μοῦσά θ᾽, ἣ λύπας ἔχει.
ΑΝ. ὦ μῆτερ ἀνδρός, ὅς ποτ᾽ Ἀργείων δορὶ
πλείστους διώλεσ᾽, Ἕκτορος, τάδ᾽ εἰσορᾷς;
ΕΚ. ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ᾽ ἄνω
τὸ μηδὲν ὄντα, τὰ δὲ δοκοῦντ᾽ ἀπώλεσαν.
ΑΝ. ἀγόμεθα λεία σὺν τέκνῳ, τὸ δ᾽ εὐγενὲς

578. βέβακεν. 582. πόλεως. 583. πόσι. 584. ᾅδη. 591. οἱ δέ.
593. ἔφυγεν. 599. ἔρημος πόλις. 608. τε.

εἰς δοῦλον ἥκει μεταβολὰς τοιάσδ' ἔχον.
ΕΚ. τὸ τῆς ἀνάγκης δεινόν· ἄρτι κἀπ' ἐμοῦ
βέβηκ' ἀποσπασθεῖσα Κασάνδρα βίᾳ.
ΑΝ. φεῦ φεῦ·
ἄλλος τις Αἴας, ὡς ἔοικε, δεύτερος
παιδὸς πέφηνε σῆς· νοσεῖς δὲ χἄτερα.
ΕΚ. ὧν γ' οὔτε μέτρον οὔτ' ἀριθμός ἐστί μοι·
κακῷ κακὸν γὰρ εἰς ἅμιλλαν ἔρχεται.
ΑΝ. τέθνηκέ σοι παῖς πρὸς τάφῳ Πολυξένη
σφαγεῖσ' Ἀχιλλέως δῶρον ἀψύχῳ νεκρῷ.
ΕΚ. οἲ 'γὼ τάλαινα. τοῦτ' ἐκεῖν' ὅ μοι πάλαι
Ταλθύβιος αἴνιγμ' οὐ σαφῶς εἶπεν σαφές.
ΑΝ. εἶδόν νιν αὐτὴν κἀποβᾶσα τῶνδ' ὄχων
ἔκρυψα πέπλοις κἀπεκοψάμην νεκρόν.
ΕΚ. αἰαῖ, τέκνον, σῶν ἀνοσίων προσφαγμάτων.
αἰαῖ μάλ' αὖθις, ὡς κακῶς διόλλυσαι.
ΑΝ. ὄλωλεν ὡς ὄλωλεν, ἀλλ' ὅμως ἐμοῦ
ζώσης γ' ὄλωλεν εὐτυχεστέρῳ πότμῳ.
ΕΚ. οὐ ταὐτόν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδέν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.
ΑΝ. ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα κάλλιστον γόνον,
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί.
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχήσας εἰς τὸ δυστυχὲς πεσὼν
ψυχὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.
κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς
τέθνηκε κοὐδὲν οἶδε τῶν αὑτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας
λαχοῦσα πλεῖον τῆς τύχης ἡμάρτανον.
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα,
ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μέν, ἔνθα κἂν προσῇ κἂν μὴ προσῇ
ψόγος γυναιξίν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται

619. ἐκεῖνο. 623. 24. αἲ αἴ. 629. λόγον.

κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει,
τούτου παρεῖσα πόθον ἔμιμνον ἐν δόμοις,
εἴσω μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη
οὐκ εἰσεφρούμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει
παρεῖχον· ᾔδειν δ' ἁμὲ χρῆν νικᾶν πόσιν
κείνῳ τε νίκην ὧν ἐχρῆν παριέναι.
καὶ τῶνδε κληδὼν εἰς στράτευμ' Ἀχαικὸν
ἐλθοῦσ' ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ᾑρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν
δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις.
κεἰ μὲν παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
στυγοῦσ' ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι.
καίτοι λέγουσιν ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ
τὸ δυσμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος·
ἀπέπτυσ' αὐτήν, ἥτις ἄνδρα τὸν πάρος
καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ' ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ
τῆς συντραφείσης ῥᾳδίως ἕλξει ζυγόν.
καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ
ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.
σὲ δ', ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν·
ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων
πρῶτος τὸ παρθένειον ἐζεύξω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σύ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος εἰς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχειν κακῶν
Πολυξένης ὄλεθρον, ἣν καταστένεις;
ἐμοὶ γὰρ οὐδ', ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.
ΧΟ. εἰς ταὐτὸν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ

τὸ σὸν διδάσκεις μ' ἔνθα πημάτων κυρῶ.
ΕΚ. αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰσέβην σκάφος,
γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
ναύταις γὰρ ἢν μὲν μέτριος ᾖ χειμὼν φέρειν,
προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων,
ὁ μὲν παρ' οἴαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβώς,
ὁ δ' ἄντλον εἴργων ναός· ἢν δ' ὑπερβάλῃ
πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ
παρεῖσαν αὑτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.
οὕτω δὲ κἀγὼ πόλλ' ἔχουσα πήματα
ἄφθογγός εἰμι καὶ παρεῖσ' ἐῶ στόμα·
νικᾷ γὰρ οὑκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας
ἔασον· οὐ γὰρ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
κἂν δρᾷς τάδ', εἰς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν
Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἵν' εἴ ποτε
ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες..........
.... ὕστερον πάλιν
κατοικίσειαν καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι.
ἀλλ', ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος,
τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαικὸν λάτριν
στείχοντα καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;
ΤΑ. Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἕκτορος δάμαρ,
μή με στυγήσῃς· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.
ΑΝ. τί δ' ἔστιν; ὥς μοι φροιμίων ἄρχῃ κακῶν.
ΤΑ. ἔδοξε τόνδε παῖδα, πῶς εἴπω λόγον;
ΑΝ. μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν;
ΤΑ. οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ.
ΑΝ. ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτοῦ λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;
ΤΑ. οὐκ οἶδ' ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.
ΑΝ. ἐπῄνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.

693. σώσῃ.

ΤΑ. κτενοῦσι τὸν παῖδ᾽, ὡς πύθῃ κακὸν μέγα.
ΑΝ. οἴμοι, γάμων τόδ᾽ ὡς κλύω μεῖζον κακόν.
ΤΑ. νικᾷ δ᾽ Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων.
ΑΝ. αἰαῖ μάλ᾽, οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.
ΤΑ. λέξας ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.
ΑΝ. τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτοῦ πέρι.
ΤΑ. ῥῖψαι δὲ πύργων δεῖν σφε Τρωικῶν ἄπο.
ἀλλ᾽ ὡς γενέσθω, καὶ σοφωτέρα φανῇ·
μήτ᾽ ἀντέχου τοῦδ᾽, εὐγενῶς δ᾽ ἄλγει κακοῖς,
μήτε σθένουσα μηδὲν ἰσχύειν δόκει.
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ· σκοπεῖν δὲ χρή·
πόλις τ᾽ ὄλωλε καὶ πόσις, κρατῇ δὲ σύ,
ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν
οἷοί τε· τούτων οὕνεκ᾽ οὐ μάχης ἐρᾶν
οὐδ᾽ αἰσχρὸν οὐδὲν οὐδ᾽ ἐπίφθονόν σε δρᾶν,
οὔτ᾽ αὖ σ᾽ Ἀχαιῶν βούλομαι ῥίπτειν ἀράς.
εἰ γάρ τι λέξεις ᾧ χολώσεται στρατός,
οὔτ᾽ ἂν ταφείη παῖς ὅδ᾽ οὔτ᾽ οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ᾽ εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη
τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις
αὐτή τ᾽ Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις.
ΑΝ. ὦ φίλτατ᾽, ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον,
θανῇ πρὸς ἐχθρῶν μητέρ᾽ ἀθλίαν λιπών.
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ᾽ εὐγένει᾽ ἀπώλεσεν,
ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίνεται σωτηρία,
τὸ δ᾽ ἐσθλὸν οὐκ εἰς καιρὸν ἦλθε σοὶ πατρός.
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε καὶ γάμοι,
οἷς ἦλθον εἰς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
οὐχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ᾽ ἐμόν,
ἀλλ᾽ ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνῃ κακῶν σέθεν;
τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχῃ πέπλων,
νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰσπίτνων ἐμάς;
οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ κλεινὸς ἁρπάσας δόρυ
γῆς ἐξανελθὼν σοὶ φέρων σωτηρίαν,

717. αἰ αἰ. 720. δεῖ. 730. ὧν.

οὐ συγγένεια πατρός, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν·
λυγρὸν δὲ πήδημ' εἰς τράχηλον ὑψόθεν
πεσὼν ἀνοίκτως πνεῦμ' ἀπορρήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον,
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· διακενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοισι μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε,
μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις.
νῦν, οὔποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόσπιτνε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακά,
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον;
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔποτ' εἶ Διός,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόνου,
Φόνου τε Θανάτου θ' ὅσα τε γῆ τρέφει κακά.
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζῆνά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγὼ
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἕλλησί τε.
ὄλοιο· καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο
αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἀλλ' ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ·
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἔκ τε γὰρ θεῶν
διολλύμεσθα παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἂν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας
καὶ ῥίπτετ' εἰς ναῦς· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον ἀπολέσασα τοὐμαυτῆς τέκνον.

ΧΟ. τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας
μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΑΝ. ἄγε, παῖ, φίλιον πρόσπτυγμα μεθεὶς
μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρῴων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη.
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
καὶ ἀναιδείᾳ τῆς ὑμετέρας

756. εἴποτ'. 769. ἀλλ' om.

γνώμης μᾶλλον φίλος ἐστίν.
ΕΚ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ,
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως
μήτηρ κἀγώ. τί πάθω; τί σ᾽ ἐγώ,
δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους·
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν· οἲ ᾽γὼ πόλεως,
οἴμοι δὲ σέθεν· τί γὰρ οὐκ ἔχομεν,
τίνος ἐνδέομεν μὴ οὐ πανσυδίᾳ
χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;
ΧΟ. Μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών,
νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν
τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἵν᾽ ἐλαίας
πρῶτον ἔδειξε κλάδον γλαυκᾶς ᾽Αθάνα
οὐράνιον στέφανον λιπαραῖς.. κόσμον ᾽Αθήναις,
ἔβας, ἔβας τῷ τοξοφόρῳ συναρι-
στεύων ἅμ᾽ ᾽Αλκμήνας γόνῳ
Ἴλιον Ἴλιον ἐκπέρσων, πόλιν
ἁμετέραν, τὸ πάροιθεν [ὅτ᾽ ἔβας ἀφ᾽ Ἑλλάδος·]
Ὅθ᾽ Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος ἀτυζόμενος
πώλων, Σιμόεντι δ᾽ ἐπ᾽ εὐρείτᾳ πλάταν
ἔσχασε ποντοπόρον καὶ ναύδετ᾽ ἀνήψατο πρυμνᾶν
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν
Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου
.... πυρὸς φοίνικι βοᾷ καθελὼν
Τροίας ἐπόρθησε χθόνα,
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη περὶ
Δαρδανίας φονία κατέλυσεν αἰχμά.
Μάταν ἄρ᾽, ὦ χρυσέαις
ἐν οἰνοχόαις ἁβρὰ βαίνων,
Λαομεδόντιε παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα, καλλίσταν λατρείαν·
ἁ δέ σε γειναμένα [Τροία] πυρὶ δαίεται·
ᾐόνες δ᾽ ἅλιαι

789. κτύπους. 812. φοινία.

ἴαχον· οἷον οἰω-
νὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ,
αἱ μὲν εὐνάτορας, αἱ δὲ παῖδας,
αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ
γυμνασίων τε δρόμοι
βεβᾶσι· σὺ δὲ πρόσωπα νεα-
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις·
Πριάμοιο δὲ γαῖαν
Ἑλλὰς ὤλεσ' αἰχμά.
Ἔρως, Ἔρως, ὃς τὰ Δαρ-
δάνεια μέλαθρά ποτ' ἦλθες
Οὐρανίδαισι μέλων·
ὡς τότε μὲν μεγάλως
Τροίαν ἐπύργωσας θεοῖσιν
κῆδος ἀναψάμενος. τὸ μὲν οὖν Διὸς
οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·
τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
ἁμέρας φίλιον βροτοῖς
φέγγος ὀλοὸν εἶδε γαίας,
εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶσδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις,
ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα-
βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας
ἐλπίδα γᾷ πατρίδι
μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ.

ΜΕ. ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε,
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι καὶ στράτευμ' Ἀχαικὸν
. . . .
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ ὅσον δοκοῦσί με

831. δαρδάνια.

γυναικὸς οὕνεκ᾽, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ἄνδρ᾽ ὃς ἐξ ἐμῶν
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλήσατο.
κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην
αὐτός τε καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ᾽ Ἑλληνικῷ.
ἥκω δὲ τὴν τάλαιναν, οὐ γὰρ ἡδέως
ὄνομα δάμαρτος ἥ ποτ᾽ ἦν ἐμὴ λέγω,
ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ᾽ ἐν αἰχμαλωτικοῖς
κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.
οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεμόχθησαν δορί,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανὼν
θέλοιμ᾽ ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα.
ἐμοὶ δ᾽ ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
Ἑλένης ἐᾶσαι, ναυπόρῳ δ᾽ ἄγειν πλάτῃ
Ἑλληνίδ᾽ εἰς γῆν κἆτ᾽ ἐκεῖ δοῦναι κτανεῖν,
ποινὰς ὅσων τεθνᾶσ᾽ ἐν Ἰλίῳ φίλοι.
ἀλλ᾽ εἶα χωρεῖτ᾽ εἰς δόμους, ὀπάονες,
κομίζετ᾽ αὐτὴν τῆς μιαιφονωτάτης
κόμης ἐπισπάσαντες· οὔριοι δ᾽ ὅταν
πνοαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.
ΕΚ. ὦ γῆς ὄχημα κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν,
ὅστις ποτ᾽ εἶ σύ, δυστόπαστος εἰδέναι,
Ζεύς, εἴτ᾽ ἀνάγκη φύσεος εἴτε νοῦς βροτῶν,
προσευξάμην σε· πάντα γὰρ δι᾽ ἀψόφου
βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνήτ᾽ ἄγεις.
ΜΕ. τί δ᾽ ἔστιν; εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν.
ΕΚ. αἰνῶ σε, Μενέλα᾽, εἰ κτενεῖς δάμαρτα σήν.
ὁρῶν δὲ τήνδε φεῦγε, μή σ᾽ ἕλῃ πόθῳ.
αἱρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ᾽, ἐξαιρεῖ πόλεις,
πίμπρησι δ᾽ οἴκους· ὧδ᾽ ἔχει κηλήματα.
ἐγώ νιν οἶδα καὶ σὺ χοἰ πεπονθότες.
ΕΛ. Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου
τόδ᾽ ἐστίν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
βίᾳ πρὸ τῶνδε δωμάτων ἐκπέμπομαι.
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμένη,
ὅμως δ᾽ ἐρέσθαι βούλομαι γνῶμαι τίνες

868. τεθνᾶσιν.

Ἕλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
ΜΕ. οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ᾽ ἅπας στρατὸς
κτανεῖν ἐμοί σ᾽ ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.
ΕΛ. ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ᾽ ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς οὐ δικαίως, ἢν θάνω, θανούμεθα;
ΜΕ. οὐκ εἰς λόγους ἐλήλυθ᾽, ἀλλά σε κτενῶ.
ΕΚ. ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ᾽ ἐνδεής,
Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ᾽ αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν
οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεὶς δ᾽ ὁ πᾶς λόγος
κτενεῖ νιν οὕτως ὥστε μηδαμοῦ φυγεῖν.
ΜΕ. σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
ἔξεστι. τῶν σῶν δ᾽ οὕνεχ᾽, ὡς μάθῃ, λόγων
δώσω τόδ᾽ αὐτῇ, τῆσδε δ᾽ οὐ δώσω χάριν.
ΕΛ. ἴσως με, κἂν εὖ κἂν κακῶς δόξω λέγειν,
οὐκ ἀνταμείψῃ πολεμίαν ἡγούμενος.
ἐγὼ δ᾽, ἅ σ᾽ οἶμαι διὰ λόγων ἰόντ᾽ ἐμοῦ
κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ᾽ ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι, τἀμὰ καὶ τὰ σ᾽ αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ᾽ ἀπώλεσε
Τροίαν τε κἄμ᾽ ὁ πρέσβυς οὐ κτανὼν βρέφος,
δαλοῦ πικρὸν μίμημ᾽, Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἐνθένδε τἀπίλοιπ᾽ ἄκουσον ὡς ἔχει·
ἔκρινε τρισσὸν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν.
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις
Φρυξὶ στρατηγοῦνθ᾽ Ἑλλάδ᾽ ἐξανιστάναι
Ἥρα θ᾽ ὑπέσχετ᾽ Ἀσιάδ᾽ Εὐρώπης θ᾽ ὅρους
τυραννίδ᾽ ἕξειν, εἴ σφε κρίνειεν Πάρις·
Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη
δώσειν ὑπέσχετ᾽, εἰ θεὰς ὑπερδράμοι
κάλλει· τὸν ἐνθένδ᾽ ὡς ἔχει σκέψαι λόγον·
νικᾷ Κύπρις θεά, καὶ τοσόνδ᾽ οἱ μοὶ γάμοι
ὤνησαν Ἑλλάδ᾽, οὐ κρατεῖσθ᾽ ἐκ βαρβάρων,
οὔτ᾽ εἰς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι.

910. κἀμὲ πρέσβυς. 919. ὑπεκδράμοι.

ἆρ' εὐτύχησεν Ἑλλάς; ὠλόμην δ' ἐγὼ
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα κὠνειδίζομαι
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρᾳ λαβεῖν.
οὔπω με φήσεις αὐτὰ τὰμ ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρᾳ.
ἦλθ' οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα
ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν εἴτε καὶ Πάριν·
ὅν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν
Σπάρτης ἀπῆρας νηὶ Κρησίαν χθόνα.
εἶεν.
οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι,
τί δή φρονοῦσ'... ἐκ δόμων ἅμ' ἑσπόμην
ξένῳ προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
τὴν θεὸν κόλαζε καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ,
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί.
ἔνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον·
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχούς,
χρῆν μ', ἡνίκ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη,
λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι
πύργων πυλωροὶ κἀπὸ τειχέων σκοποί,
οἵ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν εἰς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε.
βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηίφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἣν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,
τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν' ἀντὶ νικητηρίων
πικρῶς ἐδούλευσ'. εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν
βούλῃ, τὸ χρῄζειν ἀμαθές ἐστί σοι τόδε.
ΧΟ. βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ
πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει
καλῶς κακοῦργος οὖσα· δεινὸν οὖν τόδε.

929. αὐτοῦ.

ΕΚ. θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι
καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἐνδίκως.
ἐγὼ γὰρ Ἥραν παρθένον τε Παλλάδα
οὐκ εἰς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ,
ὥσθ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτέ,
αἳ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι
ἤλυθον ἐπ' Ἴδην. τοῦ γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
πότερον ἀμείνον' ὡς λάβοι Διὸς πόσιν,
ἢ γάμον Ἀθάνα θεῶν τινος θηρωμένη,
ἣ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο
φεύγουσα λέκτρα; μὴ ἀμαθεῖς ποίει θεὰς
τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα· μὴ οὐ πείσῃς σοφούς.
Κύπριν δ' ἔλεξας, ταῦτα γὰρ γέλως πολύς,
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός σ' ἐν οὐρανῷ
αὐταῖς Ἀμύκλαις ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;
ἦν οὑμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,
ὁ σὸς δ' ἰδών νιν νοῦς ἐποιήθη Κύπρις·
τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς
καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς.
ὃν εἰσιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
χρυσῷ τε λαμπρὸν ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου,
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα τὴν Φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν
δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
μέλαθρα ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν, βίᾳ γὰρ παῖδα φῂς σ' ἄγειν ἐμόν·
τίς Σπαρτιατῶν ᾔσθετ', ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας Κάστορος νεανίου
τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος οὐ κατ' ἄστρα πω;
ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργεῖοί τέ σου
κατ' ἴχνος, ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία,

965. ἦλθον. 967. λάβῃ. 968. ἀθηνᾶ. 971. οὐ om. 974. γ'.

εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα τοῦτ' ἤσκεις ὅπως
ἕποι' ἅμ' αὐτῇ, τῇ ἀρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις
πύργων καθιεῖσ' ὡς μένουσ' ἀκουσίως;
ποῖ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ', ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·
ὦ θύγατερ, ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς
πέμπω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
Ἕλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες.
μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα·
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις
φρίκῃ τρέμουσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἵν' εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν
σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.
ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
τῖσαι δάμαρτα κἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος
ψόγον τὸ θῆλύ τ' εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.
ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς, χἠ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας

πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροὺς
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ΕΛ. μή, πρός σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ κτάνῃς με, συγγίνωσκε δέ.
ΕΚ. μηδ' οὓς ἀπέκτειν' ἥδε συμμάχους προδῷς·
ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
ΕΚ. μή νυν νεὼς σοὶ ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος.
ΜΕ. τί δ' ἔστι; μεῖζον βρῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει;
ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔσται δ' ἃ βούλῃ· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς
κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' αἰσχίονες.
ΧΟ. Οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προὔδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν
Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ
τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπναν.
Φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ'
εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶ-

1048. ἐχθίονες. 1054. ἱεράν. 1056. κατάρρυτα.

εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα τοῦτ' ἤσκεις ὅπως
ἕποι' ἅμ' αὐτῇ, τῇ ἀρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις
πύργων καθιεῖσ' ὡς μένουσ' ἀκουσίως;
ποῖ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ', ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·
ὦ θύγατερ, ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαιικὰς
πέμπω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
Ἕλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες.
μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα·
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις
φρίκῃ τρέμουσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἵν' εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν
σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξί, θνήσκειν ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.

ΧΟ. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
τῖσαι δάμαρτα κἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος
ψόγον τὸ θῆλύ τ' εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.

ΜΕ. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς, χἠ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας

πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροὺς
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ΕΛ. μή, πρός σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ κτάνῃς με, συγγίνωσκε δέ.
ΕΚ. μηδ' οὓς ἀπέκτειν' ἥδε συμμάχους προδῷς·
ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
ΕΚ. μή νυν νεὼς σοὶ ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος.
ΜΕ. τί δ' ἔστι; μεῖζον βρῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει;
ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔσται δ' ἃ βούλῃ· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς
κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' αἰσχίονες.
ΧΟ. Οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προὔδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν
Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ
τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπναν.
Φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ'
εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶ-

1048. ἐχθίονες. 1054. ἱεράν. 1056. κατάρρυτα.

εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
εἰς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα τοῦτ' ἤσκεις ὅπως
ἕποι' ἅμ' αὐτῇ, τῇ ἀρετῇ δ' οὐκ ἤθελες.
κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις
πύργων καθιεῖσ' ὡς μένουσ' ἀκουσίως;
ποῖ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ', ἃ γενναία γυνὴ
δράσειεν ἂν ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν;
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σε πολλὰ πολλάκις·
ὦ θύγατερ, ἔξελθ', οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
ἄλλους γαμοῦσι, σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαικὰς
πέμπω συνεκκλέψασα, καὶ παῦσον μάχης
Ἕλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες.
μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα κἄβλεψας πόσει
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα·
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις
φρίκῃ τρέμουσαν κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην
ἐλθεῖν τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
Μενέλα', ἵν' εἰδῇς οἷ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ' ἀξίως τήνδε κτανὼν
σαυτοῦ, νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
γυναιξί, θνῄσκειν ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.

XO. Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν
τῖσαι δάμαρτα κἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος
ψόγον τὸ θῆλύ τ' εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς.

ME. ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας εἰς ταὐτὸν λόγου,
ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς, χἠ Κύπρις κόμπου χάριν
λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας

πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροὺς
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.
ΕΛ. μή, πρός σε γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προσθεὶς ἐμοὶ κτάνῃς με, συγγίνωσκε δέ.
ΕΚ. μηδ' οὓς ἀπέκτειν' ἥδε συμμάχους προδῷς·
ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι.
ΜΕ. παῦσαι, γεραιά· τῆσδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
λέγω δὲ προσπόλοισι πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκκομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται.
ΕΚ. μή νυν νεὼς σοὶ ταὐτὸν εἰσβήτω σκάφος.
ΜΕ. τί δ' ἔστι; μεῖζον βρῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει;
ΕΚ. οὐκ ἔστ' ἐραστὴς ὅστις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.
ΜΕ. ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔσται δ' ἃ βούλῃ· ναῦν γὰρ οὐκ εἰσβήσεται
εἰς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος ὥσπερ ἀξία κακῶς
κακὴ θανεῖται καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τόδε·
ὅμως δ' ὁ τῆσδ' ὄλεθρος εἰς φόβον βαλεῖ
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' αἰσχίονες.
ΧΟ. Οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
μὸν προὔδωκας Ἀχαιοῖς,
ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱρὰν
Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ
τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπναν.
Φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ'
εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρ-
φναν τε παννυχίδες θεῶν
χρυσέων τε ξοάνων τύποι
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶ-

1048. ἐχθίονες. 1054. ἱεράν. 1056. κατάρρυτα.

ναι συνδώδεκα πλήθει.
μέλει μέλει μοι τάδ᾽ εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
οὐράνιον ἕδρανον ἐπιβεβὼς
αἰθέρα τε πόλεος ὀλομένας,
ἂν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὁρμά.
Ὦ φίλος ὦ πόσι μοι,
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις
ἄθαπτος, ἄνυδρος, ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος
αἷσσον πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχεα
λάινα Κυκλώπι᾽ οὐράνια νέμονται.
τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις
δάκρυσι κατάορα στένει,
βοᾷ βοᾷ· μᾶτερ, ὤμοι,
μόναν δή μ᾽ Ἀχαιοὶ κομίζουσι σέθεν ἀπ᾽ ὀμμάτων
κυανέαν ἐπὶ ναῦν
εἰναλίαισι πλάταις
ἢ Σαλαμῖν᾽ ἱεράν,
ἢ δίπορον κορυφὰν
Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας
Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι.
Ἔνθ᾽ ἀκάτου Μενέλα
μέσον πέλαγος ἰούσας
δίπαλτον ἱερὸν ἀνὰ μέσον πλάταν πέσοι
Αἰγαίου κεραυνοφαὲς πῦρ,
Ἰλιόθεν ὅτε με πολύδακρυν
Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει,
χρύσεα δ᾽ ἔνοπτρα, παρθένων
χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει
Διὸς κόρα· μηδὲ γαῖάν
ποτ᾽ ἔλθοι Λάκαιναν πατρῷόν τε θάλαμον ἑστίας,
μηδὲ πόλιν Πιτάνας
χαλκόπυλόν τε θεὰν
δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν

1064. σὺν δώδεκα. 1066. ἐπιβεβηκώς. 1067. πόλεως. 1070. φθιμένοις.
1074. κυκλώπεια. 1096. θεᾶς θάλαμον, γρ. θεᾶς μέλαθρον.

Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ
καὶ Σιμοεντιάσιν
μέλεα πάθεα ῥοαῖσιν.
ἰὼ ἰώ,
καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι, λεύσσετε Τρώων
τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλεαι
νεκρόν, ὃν πύργων δίσκημα πικρὸν
Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν.

ΤΑ. Ἑκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος
λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας·
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφοράς, ὥς νιν χθονὸς
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
οὗ θᾶσσον οὕνεκ' ἢ χάριν μονῆς ἔχων
φροῦδος, μετ' αὐτοῦ δ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγός, ἡνίκ' ἐξώρμα χθονὸς
πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἕκτορος
τύμβον προσεννέπουσα. καί σφ' ᾐτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος,
φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεύρ' ἐβάλλετο,
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,
μηδ' εἰς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὁρᾶν,
ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαΐνων
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' εἰς ὠλένας
δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλῃς νεκρὸν
στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά,
ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότου τάχος
ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν,
γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·

1099. σιμοεντίσιν. 1100. τρωῇσιν. 1131. αἱροῦμεν.

σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
ἑνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω·
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
ἔλουσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα.
ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναρρήξων τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ
εἰς ἓν ξυνελθόντ' οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην.
ΕΚ. θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί.
ὦ μεῖζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες ἢ φρενῶν,
τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες φόνον
καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
ὅθ' Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος εἰς δόρυ
διωλλύμεσθα μυρίας τ' ἄλλης χερός,
πόλεως δ' ἁλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων
βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'. οὐκ αἰνῶ φόβον,
ὅστις φοβεῖται μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλταθ', ὥς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής.
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως ἥβης τυχὼν
γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον.
νῦν δ' αὔτ' ἰδὼν μὲν γνούς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον,
οὐκ οἶσθ', ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων.
δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως
τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα,
ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ
ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρὸς
κέκτησθ', ἐν ἄρθροις δ' ἔκλυτοι πρόκεισθε...
ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὸν φίλον στόμα,
ὄλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' εἰσπίπτων λέχος,
ὦ μῆτερ, ηὔδας, ἦ πολύν σοι βοστρύχων
πλόκαμον κεροῦμαι πρὸς τάφον θ' ὁμηλίκων

1154. δ' om. 1161. εἰκοῦς.

κώμους ἀπάξω φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
σὺ δ' οὐκ ἔμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον
γραῦς ἄπολις, ἄτεκνος ἄθλιον θάπτω νεκρόν.
οἴμοι, τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἵ τ' ἐμαὶ τροφαὶ
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι φροῦδά μοι. τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε
δείσαντες; αἰσχρὸν τοὐπίγραμμά γ' Ἑλλάδι.
ἀλλ' οὖν πατρῴων οὐ λαχὼν ἕξεις ὅμως
ἐν ᾗ ταφήσῃ χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα
σώζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν.
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος
ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρώς,
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις πόνους ἔχων
ἔσταξεν Ἕκτωρ προστιθεὶς γενειάδι.
φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ
ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ εἰς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψῃ τάδε.
θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
βέβαια χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι,
ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
πηδῶσι κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.

ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.

ΕΚ. ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε
οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους
τιμῶσιν οὐκ εἰς πλησμονὰς θηρώμενοι,
μήτηρ πατρός σοι προστίθησ' ἀγάλματα
τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλεθ' Ἑλένη, πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
ἔκτεινε καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν.

ΧΟ. ἒ ἔ, φρενῶν
ἔθιγες, ἔθιγες· ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὢν
ἀνάκτωρ πόλεως.

ΕΚ. ἃ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροῒ

Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
Φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός.
σύ τ', ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος,
στεφανοῦ· θανῇ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σὲ πολλῷ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾶν ὅπλα.
ΧΟ. αἰαῖ αἰαῖ,
πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ
τέκνον, δέξεται.
στέναξον, μᾶτερ. ΕΚ. αἰαῖ.
ΧΟ. νεκρῶν ἴακχον. ΕΚ. οἴμοι μοι.
ΧΟ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.
ΕΚ. τελαμῶσιν ἕλκη τὰ μὲν ἐγώ σ' ἰάσομαι,
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.
ΧΟ. ἄρασσ' ἄρασσε [χειρὶ] κρᾶτα
πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰώ μοί μοι.
ΕΚ. ὦ φίλταται γυναῖκες.
ΧΟ. [Ἑκάβη,] σὰς ἔνεπε τίνα θροεῖς αὐδάν.
ΕΚ. οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὑ μοὶ πόνοι
Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,
μάτην δ' ἐβουθυτοῦμεν. εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς
ἔστρεψε τἄνω περιβαλὼν κάτω χθονός,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν.
χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ οἷα δή γε νερτέρων στέφη.
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχύ,
εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων.
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε.
ΧΟ. ἰὼ ἰώ·
μελέα μάτηρ, ἃ τὰς μεγάλας
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέγναψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθεὶς ὡς ἐκ πατέρων

1210. 13. αἲ αἲ αἲ αἲ. 1222. ἔννεπε. 1227. ὑμνήθημεν.

ἀγαθῶν ἐγένου,
δεινῷ θανάτῳ διόλωλας.
ἔα ἔα·
τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροίᾳ
καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΑ. αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθ' ἐμπιμπράναι
Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα
ἐν χερσὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὡς ἂν κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν
στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.
ὑμεῖς δ', ἵν' αὑτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο,
χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
σύ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἕπου. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα
οἵδ', ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει χθονός.

ΕΚ. οἲ 'γὼ τάλαινα· τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν·
ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ', ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπευσον μόλις,
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δήποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσῃ τάχα.
πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
δούλας· ἰὼ θεοί. καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ;
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
φέρ' εἰς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πυρουμένῃ.

ΤΑ. ἐνθουσιᾷς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς·
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'· Ὀδυσσέως δὲ χρὴ
εἰς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.

ΕΚ. Ὀτοτοτοτοτοτοῖ.

1248. αὐτός. 1256. ἤδη τῶν ἐμῶν.

Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ᾽ οἷα πάσχομεν δέδορκας;
ΧΟ. δέδορκεν, ἁ δὲ μεγαλόπολις
ἄπολις ὄλωλεν οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔστι Τροία.
ΕΚ. Ὀτοτοτοτοτοτοῖ.
λέλαμπεν Ἴλιος Περ-
γάμων τε πυρὶ καταίθεταὶ τέραμνα
καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.
ΧΟ. πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐ-
ρανίᾳ πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ.
μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα
δαΐῳ τε λόγχᾳ.
ΕΚ. Ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων.
ΧΟ. ἒ ἔ.
ΕΚ. ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.
ΧΟ. ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.
ΕΚ. γεραιά γ᾽ εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα
καὶ χερσὶ γαῖαν κτυποῦσα δισσαῖς.
ΧΟ. διάδοχά σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ
τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν
ἀθλίους ἀκοίτας.
ΕΚ. ἀγόμεθα, φερόμεθ᾽ ΧΟ. ἄλγος ἄλγος βοᾷς.
ΕΚ. δούλειον ὑπὸ μέλαθρον ΧΟ. ἐκ πάτρας γ᾽ ἐμᾶς.
ΕΚ. ἰὼ ἰώ.
Πρίαμε Πρίαμε. σὺ μὲν ὀλόμενος
ἄταφος, ἄφιλος.......
ἄτας ἐμᾶς ἄιστος εἶ.
ΧΟ. μέλας γὰρ ὄσσε κατακαλύψει
θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν.
ΕΚ. Ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα·
ΧΟ. ἒ ἔ.
ΕΚ. τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
ΧΟ. τάχ᾽ εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ᾽ ἀνώνυμοι.
ΕΚ. κόνις δ᾽ ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα

1288. τ᾽. 1293. φερόμεθα.

ἄιστον οἴκων ἐμῶν με θήσει.
ΧΟ. ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν· ἄλλᾳ δ᾽
ἄλλο φροῦδον, οὐδ᾽ ἔτ᾽ ἔστιν
ἁ τάλαινα Τροία.
ΕΚ. ἐμάθετ᾽, ἐκλύετε; ΧΟ. Περγάμων ... κτύπον.
ΕΚ. ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ΧΟ. ἐπικλύσει πόλιν.
ΕΚ. ἰώ.
τρομερὰ τρομερὰ μέλεα, φέρετ᾽ ἐ-
μὸν ἴχνος. ἴτ᾽ ἐπὶ τάλαιναν
δούλειον ἁμέραν βίου.
ΧΟ. ἰὼ τάλαινα πόλις· ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν.

1306. μεθήσει.

CODICUM TESTIMONIA.

arg. codices collati c¹ *ac.* l. 1. *τὴν* om. c¹. *τῷ Ποσειδῶνι* c¹. l. 2. *διαφθαρῆναι c.* l. 4. *κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν τὰς ἐν ἀξ.* c¹ *κληρωσάμενοι περὶ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν. τὰς γὰρ ἐν ἀξ. c. ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν. τοῖς γὰρ ἐν ἀξ. a* (Ald.) aperta correctura propter *γὰρ* alieno loco intrusum. l. 5. prius *δὲ* om. c¹. l. 6. *Ἀχιλλεῖ* c¹ *τῷ Ἀχιλλεῖ ac. ἐπὶ τοῦ τοῦ Ἀχιλλέως τάφου κατέσφαξαν* c¹ *ἐπὶ τῆς τοῦ προειρημένου* (*εἰρημένου a*) *ταφῆς* (*τάφης c*) *ἔσφαξαν ac. ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν* Ald. correctura superflua. l. 7. *τειχέων* c¹ *c. τειχῶν a. ἀποκτείνων Μενέλαος* c¹ *ac.* correctum in Aldina, quae praeterea *Μενέλεως* ex arbitrio. l. 9. *κατοδυραμένη* c¹ *κατοδυρομένη ac.* l. 10. *καὶ κηδεύσασα* c¹ *τε καὶ θρηνήσασα καὶ κηδεύσασα,* ut Ald., *c.* idem, sed omisso *καὶ κηδεύσασα,* dicitur esse in *a.* ceterum ante *κηδεύσασα* suspicor *τὸν Ἀστυάνακτα* vel simile quid intercidisse. *τοῦ Ὀδυσσέως* Ald. articulum omittunt c¹ *ac.* in personarum catalogo *χορὸς ἐξ αἰχμ. Τρ. c.* Cassandrae personam om. *a.* didascalia una cum argumento Aristophanis in libris intercidit. servavit eam Aelianus v. h. II. 8. *κατὰ τὴν πρώτην καὶ ἐνενηκοστὴν Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἐνίκα Ἐξαίνετος ὁ Ἀκραγαντῖνος στάδιον, ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς — Οἰδίποδι καὶ Λυκάονι καὶ Βάκχαις καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῷ. τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Παλαμήδῃ καὶ Τρῳάσι καὶ Σισύφῳ σατυρικῷ.*

fab. v. 1. parodiae exstant Charmi ap. Athen. I. p. 4. et Menandri ap. Athen. XI. p. 474. *αἴγαιον* A¹ c¹ *αἰγαῖον a* (Ald.) vid. Lobeckium ad Ajac. v. 461. v. 2. *χοροὶ* libri. *χορός* Ald. v. 3. *ποδὶ* Aristides I. p. 403. Dind. *ἐξελίσσουσι. κινοῦσιν* Hesychius I. p. 1282. v. 6. *ὀρθοῖς* A¹ c¹ *ὀρθοῖσιν ac* (Ald.) v. 9. *Παρνάσσιος* A¹ *Παρνάσιος ac,* si collatorum silentio fides. v. 11. *συναρμόσας* A¹ c¹ *ξυναρμόσας a* (Ald.) v. 12. *βρέτας* A¹ c¹ *βάρος ac* (Ald.), quod nimis diu genuinae lectionis locum usurpare passi sunt editores. *βρέτας* scilicet deae equum illum ligneum voluerant esse Trojani. sic infra ipsi v. 525. *τόδ' ἱερὸν ἀνάγετε*

ξόανον | Ἰλιάδι διογενεῖ κόρᾳ. v. 13. κεκλήσεται A¹c¹c² κληθήσεται c idemque suspicor esse in a, quamquam nihil diversitatis enotavit Brunnius. sic enim Ald. v. 14. ἀμπίσχων (ἀμφίσχων c) ut videtur libri. accentum correxit L. Dindorfius. v. 15. ἀνάκτορα, suprascr. ἀγάλματα, A¹ ἀνάκτορα c¹ ἀγάλματα c² ἀνάκτορα ac. v. 17. ἑρκίου simm. libri Euripidis ubique. v. 20. πρύμνηθεν οὖρον (οὔριον cod.). τὸν ὄπισθεν ἄνεμον, τὸν ἐπιτήδειον Hesychius II. p. 1065. v. 23. θεᾶς A¹c¹c² θεοῦ ac (Ald.) v. 24. ἥρας τ' A¹c¹c² ἥρας ac (Ald.) ἀθήνας A¹ ἀθηνᾶς c¹ ἀθάνας ac (Ald.) v. 31. τε A¹c¹c² δέ ac. v. 32. grammaticus in Bekkeri anecd. p. 367 ἄκληροι: ἔξω τοῦ κεκληρῶσθαι. Εὐριπίδης. schol. γράφεται παρθένων. v. 34. αὐταῖς δ' A¹c¹ αὐταῖς a, fortasse etiam c (Ald.) v. 35. νομισθεῖσ' libri. κομισθεῖσ' Ald. v. 37—38. ἑκάβην κειμένην — δάκρυα χέουσαν A¹c¹c² ἑκάβη κειμένη — δακρυχέουσα ac (Ald.) v. 40. λάθρα, adscr. οἰκτρά, ὃ καὶ ἄμεινον, A¹ λάθρα c¹c² οἰκτρά ac (Ald.) v. 41. παρθένον A¹c¹ πάροιθεν a (Ald.) παρθένον c.

v. 42. κασάνδραν simplici littera σ ubique c¹; item A¹, in scholiis certe. duplicato σ a v. 170. 248, simplici in ceteris, nisi quod v. 294. 500. 613. alterum σ infra lineam addidit man. 2. v. 43. τε post θεοῦ omissum in Ald. typothetarum vitio, quum in a videatur exstare. est etiam in A¹c¹c. v. 52. σμικρόν A¹c¹ μικρόν a (Ald.) σμικρόν c. v. 54. εἰς a. v. 55. καινόν A¹c¹c² κοινόν ac. ἀγγελεῖς A¹c¹ ἀγγέλλεις ut videtur ac. 'praesens ἀγγέλλων eo proclivius erat ut mutaretur in futurum, quod verbum ἀγγέλλειν in codicibus persaepe uno λ scribitur, et librarii ipsi erant magis adsueti post ἥκειν futurum quam praesens legere. similiter in Phoen. v. 1075. τί μοι ποθ' ἥκεις καινὸν ἀγγελῶν ἔπος; restituendum ἀγγέλλων tum ex aliis bonis libris, tum e Par. 2888, 2713 et partim 2712, in quorum posteriori ad ἀγγελῶν adnotatum γρ. ἀγγέλλων. cfr. Hermanni adnotatio ad Iphig. Taur. v. 1275. futurum autem tuetur se metro in Androm. v. 1070, Suppl. v. 638 et alibi.' Fixius ad v. 238. utrique igitur quum locus sit et praesenti et futuro, equidem meliores libros eo magis sequendos duxi, quod nostro in loco futurum quidem cur mutari potuerit a librariis in praesens caussam mihi videor intellegere, praesens autem in futurum abire cur jusserint non item. v. 59. ἦπου νιν A¹ ἢ ποῦ νῦν a ἦπου νυν c tacet de c¹ Matthiae. ἦπου δὴ pessima correctura Ald. propter alterum νῦν, quo versus terminatur. v. 62. συνθελήσεις A¹c¹c² συμπονήσεις ac (Ald.) v. 64. ἦλθες οὕνεκ' A¹c¹ οὕνεκ' ἦλθες ac (Ald.) cfr. Orest. v. 522. οὐδὲ σὲ ζηλῶ κακῆς | γυναικὸς ἐλθόνθ' οὕνεκ' εἰς Τροίας πέδον. Electr. v. 266. τίνος δέ σ' οὕνεχ' ὕβρισ' Αἴγισθος τάδε; quamquam illic utroque in loco cogente metri necessitate, quae hic nulla est. v. 68. τύχης A¹ τύχοις c¹ τύχῃ ac (Ald.) v. 70. εἶλε A¹c¹ εἷλκε ac (Ald.) v. 71. κοὐδέν A¹c¹ κοὐδέν γ' ac (Ald.) v. 72. ἐπέρσαντ' (ἐπέρσατ' a) libri. ἐπερσάν γ' Victorius. v. 75. δύστηνον A¹c¹ δύσνοστον ac (Ald), quod aberrante librarii oculo potuit scribi. v. 76. μενόντων

A¹ c¹ c² *μένουσιν* *ac* (Ald) correctura aperta. v. 79. *πέμψη* c¹. *πέμπειν* schol. ms. in Lycophron. v. 382. ap. Porson. advers. p. 263. v. 80. *πῦρ κεραύνιον λέγει* schol. Lycophr. l. l. v. 82. *πάρασχε* A¹ c¹ c² *παράσχες* *a* (Ald.) *παρέσχες* *c*. *αἴγαιον* A¹ c¹ *αἰγαῖον* *a* (Ald.) v. 85. Valckenarius ad Phoen. v. 447. 1331. quum *εὐσεβεῖν εἴς τινα* vulgo dici animadvertisset, *εὐσεβεῖν τινα* dici non posse collegit speciosius quam verius. itaque *εὐσεβεῖν* in tragicis ubi cum acc. videretur jungi mutari jussit in *εὖ σέβειν*. contra quem quum recte Musgravius monuisset similiter dici et *ἀσεβεῖν εἴς τινα* et *ἀσεβεῖν τινα*, non omnes tamen recentiorum sanae rationi habuit obsequentes. non intellego autem Ellendtium, qui lexici Sophocl. tomi I. p. 713 *ἀσεβεῖν τινα*, quum sit 'impie facto deos violare', sic poni contendat *κατὰ τὸ σημαινόμενον*; id vero non cadere in *εὐσεβεῖν*. etenim si *ἀσεβεῖν*, 'impium esse', quarto casui junctum significare potuit 'impie facto violare', quidni *εὐσεβεῖν*, 'pium esse', eidem legi adstrictum induat notionem *τοῦ* 'pie facto colere'? non dubitandum igitur *εὐσεβεῖν τινα* quin potuerit dici. dictum autem esse et Aeschyli demonstrat locus Eumen. v. 973. *μετοικίαν δ' ἐμὴν εὐσεβοῦντες* (sic enim eo loco libri ad unum omnes; fallitur Ellendtius in solo Guelpherbytano id esse dicens) et vero etiam noster. reposito enim e decreto Valckenarii *εὖ σέβειν* idem evadet duorum versuum exitus minime ferendus, *σέβειν* — *σέβειν*. v. 89. *Μυκίνου* A¹. v. 94. *ἀργείων* A¹ c¹ *ac*. correxit Canterus. v. 95. post *πόλεις* vulgo hypostigme interpungitur. contra in autographo post *τύμβους θ'* fuisse videtur stigme. cf. schol.: *λείπει ὁ γάρ, ἵν' ᾖ· τὰ γὰρ ἱερὰ τῶν τεθνη[κότων ἐρημώσας] αὐτὸς ὕστερον ὀλεῖται.* vv. 98—104. choro tribuit *a* (Ald.), Hecubae recte A¹ c¹ c² *c*. canit haec Hecuba humi jacens in scena (vide supra v. 36 seq. et infra v. 114), quali in statu inepte me judice fecisset poeta strophica fundentem reginam, uti suspicatus est Seidlerus. praeterea quem constituit is stropharum, quas finxit, ordinem (*α*. *β*. *β*. *α*.) is est, quem non nisi in commaticis adhibuisse raro certis quibusdam legibus tragicos constet. v. 98. *δυσδαῖμον* A¹ c¹ *δυσδαίμων* c² *δύσδαιμον* *ac*. *κεφαλά* A¹ c¹ *κεφαλήν* *ac* (Ald.) e conjectura. illud fuisse autographi scholia docent mutila quidem, sed quae facili negotio possint restitui sic: *πρὸς ἑαυτὴν ταῦτα ἡ Ἑκάβη λέγει· ἀνάστρεψον τὴν κεφαλήν σου, ὦ Ἑκάβη. ὁ δὲ λόγος· ἄνα δύσδαιμον [κεφαλή, οἷον] ἐκ θεῶν δυσδαίμων κεφαλὴ γεγονυῖα ...... ἡ δὲ πεδόθεν κεφαλὴ ἐμπαθέστερον [καὶ τοῖς] ὑποκειμένοις οἰκείως ἔχουσα. ἡ γὰρ Ἑ[κάβη] ἑαυτὴν διὰ τὰς συμφορὰς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους [ἔρριψεν.] οἰκείως [οὖν] ἐπέλεξε τὸ ἐπάειρε δέρην ὡς πεπτωκυίας αὐτῆς καὶ κεκλιμένης ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.* vv. 101. 102. citat Stobaeus CVIII. 14. III. p. 328. cf. Zonar. p. 1557. v. 103. *προσίστω* A¹ c¹ c² *προσίστη* *ac* (Ald.). illud agnoscunt etiam schol.: *ἀντὶ τοῦ μὴ ἀντικείσθω* (*ἀντικεῖσθαι* cod.) *τοῖς πρὸς πρῷραν κύμασιν, ὅ ἐστι μὴ ἀνθίστασο τῷ [κύματι] τοῦ βίου, ἀλλὰ πλέε κατὰ τὸ εὐθύ.* v. 105. *αἶ αἶ αἶ αἶ* libri, ut solent. v. 108. *συστελλομένων* libri. corrigunt vulgo *συστελλόμενος*, Victo-

rium secuti, quod quo nomine praestet traditae per libros lectioni fateor me non intellegere. v. 109. *ἄρ' ἦσθα* A¹ c¹ *ac*. *ἦσθ' ἄρα* Ald., cujus corrector dimetrum dare voluisse videtur pro paroemiaco. v. 111. *μὴ θρηνῆσαι* A¹ c¹ *μὴ* om. *ac* (Ald.)· v. 113. *κλισίας* A¹ *κλίσιας* c¹ *κλίσιος ac* Ald., quod cum Musgravio vulgo corrigunt in *κλίσεως* metri caussa neglecta optimorum librorum sincerissima scriptura. scilicet non incommodam membrorum 'flexuram', verum 'cubile' queritur Hecuba solito durius; recubat enim *στερροῖς λέκτροισι ταθεῖσα* v. 114. v. 114. *νῶτ'* libri. *νῶν τ'* Aldinae dedit corrector, corrupto codicis *στέρνοις* deceptus. *στερροῖς* A¹ *στερροῖς* c¹ *στέρνοις ac* (Ald.) *ταθεῖσα* A¹ c¹ *ac*. *ταθεῖσ'* Ald. recte. saepissime enim a librariis elisio neglegitur, ut frustra fuerint, qui paroemiacum e librorum scripturae vestigiis, quae nulla sunt, extundere quovis modo conati sunt, Seidlerus et G. Hermannus in dissert. de quibusdam ll. Euripidis Troadd. p. 5. v. 117. *ἀκανός. ἀκάνθαρος εἶδος. ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥάχις τῶν σφονδύλων καὶ τοῦ ἰχθύος. Εὐριπίδης Τρῳάσιν* corrupte Hesychius I. p. 183. schol.: *ἄκανθαν:* [*τὸ ἑξῆς·*] *τὴν τῶν μελῶν ἄκανθαν.* [*ἄκανθαν μὲν τὴν ῥάχιν τῶν*] *σφονδύλων, τοίχους δὲ τὰς πλευρὰς ..... εἴρ*]*ηκεν. τὴν ῥάχιν οὖν ἄκανθαν ...... διαδοῦναι δὲ τὴν ἄκανθάν*] *ἔστι τὴν ῥάχιν εἱλῆσαι.* recte etiam ad nostrum locum retulit Fixius Etym. m. adnotationem p. 702. *ῥάχις — ἔστι δὲ καὶ ἐπὶ πέτρας καὶ ἐπὶ σώματος. καὶ ἐπὶ μὲν σώματος εἴρηται παρὰ τὸ τραχύ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἑκάβῃ ἀκανθώδη* (*ἄκανθαν?*) *εἶπε τὴν ῥάχιν,* confusa scilicet Hecubae persona cum fabula cognomine. cf. Electr. v. 492. *ὅμως δὲ πρός γε τοὺς φίλους ἐξελκτέον* | *διπλῆν ἄκανθαν καὶ παλίρροπον γόνυ.* v. 119. *ἐπιοῦσ'* Musgravius conjectura eleganti, sed non necessaria. *ἐλέγους* A¹ c¹ *ἐλέγχους a* (Ald.) *ἐλέγους c*. v. 120. *δὲ κ' αὐτή* A¹ c¹ c² *δὲ χ' αὐτή* (sic) *a* (Ald.) *δὲ καὐτή c*. non sollicitanda proborum librorum scriptura: 'musa et ipsa est miserias deplorare tristissimas' h. e. id genus musae, quod versatur in lamentationibus, et ipsum musae nomine non indignum, quia affert vel per tristitiam umbram saltem laetitiae. reficiuntur enim miseri et levantur aliqua ex parte miserias suas deplorando. sic etiam schol.: *καὶ αὐτὴ δέ, φησι, παρα*[*μυθία*] *τοῖς δυστυχοῦσι τὰς ἑαυτῶν* [*θρηνεῖν*] *συμφοράς*.
v. 121. *ἄτας κελαδεῖν. μάταια εἰπεῖν ἢ ἠχεῖν* Hesychius I. p. 597.
jam composito in luctum corpore sedatiore animo Hecuba *ἀπὸ σκηνῆς* decantat, cui legitimis anapaestis praeluserat, spondaicis monodiam v. 122—153; quales non strophicas composuisse plerumque Euripidem plurima exemplorum demonstratur copia. Seidlerus tamen hoc etiam carmen in stropham et antistropham dispescuit, opera haud sane difficili nec tamen probabili in hoc scilicet anapaestorum genere. v. 123. *ἱερόν* A¹ c¹ *ἱεράν ac* (Ald.)
v. 124—25. sic dispositi in *a: δι' ἅλα πορφυροιδέα* (sic) *καὶ* | *λιμένας Ἑλλάδος εὐόρμους;* in *c: δι' ἅλα πορφυροειδέα* | *καὶ λιμένας ἑλλάδος εὐόρμους.* turbata haec vulgo ita in ordinem cogunt, ut initio prioris versus proceleusmaticum restituant; sic *δι' ἅλα τε* conjecit Heathius, *διά θ' ἅλα*

G. Hermannus; quos falsam viam ingressos esse docet Hesychius, qui I. p. 950. e vetere lexico tragico habeat glossam *δι' ἅλα πορφυροειδῆ. διὰ τῆς μελαίνης θαλάσσης*, item omissa copula. itaque rejecta praepositione in versum praecedentem, pro *κώπαις* librorum autem reposito *κώπαισι* multo faciliori negotio haec sic in ordinem redigenda esse patet: *Ἴλιον ἱερὰν αἵ κώπαισι δι' | ἅλα πορφυροειδέα καὶ λιμένας*. quod si verum est, falsum simul Hermannum esse intellegitur pro librorum *καὶ λιμένας* deleto *καὶ* rescribentem *λιμένας θ'*; quali conjecturae species aliqua probabilitatis ita tantum conciliabitur, si initio versus fuisse proceleusmaticum fuerit non sumptum, sed demonstratum. nam syllaba anceps in fine versus offensione fortasse caret in hoc anapaestorum genere. v. 125. relinquitur dimeter brachycatalectus, quo usi esse tragici non videntur. itaque aut mutanda in sequentibus versuum dispositio, qualis in libris esse perhibetur, aut ante *Ἑλλάδος* syllabas aliquot intercidisse statuendum erit, quibus tolletur simul anceps in exitu versus praecedentis syllaba.
v. 126. *παιᾶνι στυγνῷ. θρηνητικῷ ὕμνῳ* Hesychius II. p. 837.
v. 127. *εὐφθόγγων* (correctura factum ex *εὐφώνων*) c¹ *εὐφθόγγων ac*. nec dubito quin ita sit etiam in Vaticano. *φωναῖς* A¹ c¹ *φωνᾷ ac*, unde in Ald. *εὐφθόγγων* codicis mutatum in *εὐφθόγγῳ*, quod temere secuti sunt recentiores. v. 128. *βαίνουσαι* (*βαίνουσα a*), quod agnoscunt etiam schol., metri caussa primum ejecit G. Hermannus, post in dissert. de quibusdam II. Troadd. p. 5. mutatum in *βᾶσαι* transposuit post *πορφυροειδέα* v. 124. et metrum quidem, nisi strophica coegeris esse, quae non sunt strophica, nullam mutandi injungit necessitatem; nec aoristum pro praesente necessarium putaverim. dictum enim *αἵ βαίνουσαι ἐξηρτήσασθε* ut *αἵ ἐβαίνετε καὶ ἐξηρτήσασθε*, in quo nihil inest offensionis. v. 129. *παιδείαν ἐξηρτήσασθ' αἶ αἶ | τρ. a.* unde *c παιδείαν ἐξηρθήσασθαι | τρ.*
v. 131. *μετανισόμεναι* A¹ *c*. v. 136. *τάν*, quod omissum in libris, et metro et sententia suadentibus additum est a Seidlero et Burgesio. *ἐκάβαν* A¹ c¹ *ac*. *ἐκάβην* expulsa forma dorica dedit Ald. v. 138. *οἵους* A¹ c¹ *οὗς ac*. v. 139. *ἀγαμεμνονείαις* libri (etiam *ac*). correxit Valckenarius ad Phoen. v. 196. alterum quod residet in librorum scriptura vitium certa ratione sanari non potest. *σκηναῖσιν ἔφεδρος* aut *ἔφεδρος σκηναῖς* Seidlerus, *σκηναῖς ἐφέδρους* G. Hermannus. v. 140. *δούλ' ἄγομαι* A¹ c¹ *δούλα δ' ac* (Ald.) v. 141. *κουρᾷ ξυρήκει* libri omnes metro invito. deinde *πενθήρει*, ut videtur, A¹ c¹; at *πενθήρη ac*. schol.: *τῇ ξυρικῇ κουρᾷ ἐκκαρθεῖσα τὴν πενθίμην κεφαλὴν ἀντὶ τοῦ πένθιμον κεφαλὴν ἔχουσα*. unde patet genuinam autographi lectionem esse *πενθήρη* ad *κρᾶτα* relatum, quo masculino usus est Euripides Archel. fr. XVI. *ἐγὼ δὲ τὸν σὸν κρᾶτ' ἀναστέψαι θέλω*. Phoen. v. 1149. *πολλοὶ δ' ἔπιπτον κρᾶτας αἱματούμενοι* Herc. fur. v. 526. *στολμοῖσι νεκρῶν κρᾶτας ἐξεστεμμένα*. pro vitioso *ξυρήκει* olim *ξυροήκει* Lobeckius, *ξυρίᾳ* nuper conjecit Hermannus diss. p. 6. sed quidni ipsum illud *ξυρικῇ*, quod habent schol., verum putemus, quod,

quamquam alibi legere me non memini, tamen et recte formatum est a ξυρὸν et in ξυρήκει mutari potuit facillime lapsu memoriae? cf. Alcest. v. 427. κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ. v. 143. χαλκεγχέων. πολεμιστῶν Hesychius II. p. 1537. v. 144. ἄλοχοι μέλεαι καὶ κόραι δύσνυμφοι (δύσνυμφαι c[1] *ac*) uno versu libri ad unum omnes; unde Ald. καὶ κοῦραι | καὶ δύσνυμφοι metri caussa. hinc futili fundamento confisi recentiores cum Hermanno ἄλοχοι μέλεαι, μέλεαι κοῦραι | καὶ δύσνυμφοι. non mutandum, sed delendum κόραι, quod quin e glossa in textum venerit, non dubito. v. 145. τύφεται. καίεται, καπνίζεται, φλέγεται Hesychius II. p. 1437. gl. in *c* πυρπολεῖται. αἰάζομεν A[1] c[1] *c*. αἰάζωμεν, ut videtur, *a* (Ald.) v. 146. ὡσεί A[1] c[1] c[2] *c*. at ὡς εἴ τις *a*, unde Ald. omisso εἰ vulgatum procudit ὥς τις. πτανοῖς A[1] c[1] *ac*. doricam formam expulit Ald. v. 148—149. μολπὰν οὐ τὰν αὐτὰν οἵαν ποτὲ δὴ libri uno versu, certe *ac*; quae in duo membra dispesci nunc solent addita syllaba alia ab aliis. G. Hermannus olim μὰν sive τοι, δὴ L. Dindorfius inserendum censuere post οὐ, ἀλλ' ante οὐ Seidlerus. audacius postea Hermannus diss. p. 6. μολπὰν μελέων οὐ ταύταν | οἵαν ποτὲ δή. equidem μολπάν, quamquam agnoscere videntur scholia, e glossa in textum venisse puto; quo ejecto versus unus evadet dimeter οὐ τὰν αὐτὰν οἵαν ποτὲ δή.
v. 150. παιδὸς A[1] c[1] ποδὸς *ac*. πλαγαῖς A[1] πλαγγαῖς c[1] πληγαῖς *a*. πλαγαῖς, ut videtur, *c*. v. 152. quae sequuntur commatica ad v. 195. usque strophica esse vidit Seidlerus. pro hemichorii nota in sequentibus chori ubique praefixam habet *a* (Ald.) sic etiam reliqui, nisi quod in A[1] c[1] *c* versui 163 appicta nota ἡμιχ. hemichoria induci et per se apertum et a scholl. adnotatum v. 164. πρὸς τὰς λοιπὰς τὰς ἔσω, ἵνα τὸ ἡμιχόριον ἐξέλ[θῃ] et ad v. 179. οἴμοι: τὸ λοιπὸν ἡμιχόριον ἐξῆλθεν, quae verba ab Amatio praetermissa e Vaticano supplevit Cobetus. v. 153. 54. initia ποῖ λόγος ἥκει et ἄιον οἶκ om. *a* (Ald.). desunt etiam in *c*, suppleta tamen a man. 2. v. 155. ἀίσσει producta prima syllaba hoc unico in loco legitur apud tragicos. nec sanum equidem putaverim. τάρβος ἀίσσει proposuit Seidlerus. v. 158. ἤδη libri, δὴ Seidlerus. v. 160. hemichorii notam om. *a* (Ald.) χορ. praefixum in A[1] c[1] *c*. οἲ 'γὼ μελέα. τί θέλουσ'; ἤ που μ' ἤδη c[1] οἲ ἐγὼ τλάμων. τί θέλουσ'; ἤπου γε δὴ *a* οἲ ἐγὼ τλάμων· τί θέλουσ' ἤ που με δὴ *c* uno versu. praeterea μελέα dicitur etiam esse in c[2] et est profecto in A[1], quamquam ex eo codice μ' ἤδη tantum in fine versus enotavit Dindorfius. itaque quod Ald. habet ἤπου δή με τάλαιναν, quum τάλαιναν desit in omnibus libris, qua fabrica procusum sit, facile intellegitur. jam in antistropha quum duos dimetros habeat hemichorium, in stropha duas abundare syllabas apertum est. proscribendum igitur illud sive μελέα sive τλάμων, post οἲ 'γὼ a librario male sedulo intrusum.
v. 161. ναυσθλώσουσιν. ἀποκομίσουσι Hesychius II. p. 657. gl. in *c* ἀπάξουσι. ἐκ γᾶς A[1] c[1] *c* ἐπὶ corrupte *a*. unde ἀπὸ dedit Ald., quam securos adhuc sequentes videas recentiores. v. 162. personae notam

omittunt libri, excepto *c*. v. 163. *μόχθον* A¹ c¹ *μόχθων ac* (Ald.) *ἐπακουσόμεναι* A¹ c¹ c² *a* *ἐπακούσομαι c*. *ἐπακουσώμεθα* Ald. ex arbitrio. v. 164. *κομίζεσθ'* A¹ c¹ *ac*. *κομίσασθ'* correxit Ald. v. 167. *ἐκβακχεύουσαν* A¹ c¹ c² *ac*. *βακχεύουσαν* metri caussa Ald. in libris enim sic versus digesti: *μή νύν μοι τὰν ἐκβακχεύουσαν | Κασάνδραν πέμψητ' ἔξω | αἰσχύναν Ἀργείοισιν;* quae duce etiam antistropha ad librorum scripturam conformata rectius mihi videor disposuisse. v. 168. *πέμψητ'* A¹ c¹ *πέμψετ' ac* *πέμψασθ'* igitur e mera conjectura scriptum in Ald., cui non debebat alteram, *πέμψησθ'*, superstruere Matthiae. non enim, quae egressae jam tentorio fuerant, Troades alloquitur Hecuba, verum eas, quae intus sunt et nondum progressae, hortatur, ne vociferationibus illarum obsecutae dum e tentorio se proripiant, Cassandram simul foras educant. v. 169. *αἰσχύναν* A¹ c¹ *αἰσχύνην a* et fortasse *c*. v. 170. *ἐπ' ἄλγει* A¹ c¹ *ἐπ' ἄλγεσι ac* (Ald.) *ἀλγυνθῶ*. *ἰώ | ἰώ* A¹. cf. Heraclid. v. 558 seq. *σοφῶς κελεύεις. μὴ τρέσῃς μιάσματος | τοὐμοῦ μετασχεῖν, ἀλλ' ἐλευθέρως θάνω.* v. 172. *σ' ἐκλιπόντες* A¹ c¹ *σε λιπόντες a* (Ald.) *σ' ἐκλίποντες c*. correctum a Seidlero et Burgesio. v. 175. *ἐπακουσομέναν* A¹ c¹. v. 180. *ὀρθεύου σάν* c¹ *ὀρθρεύου σάν c*. *ὀρθρεύουσαν*, ut videtur, ceteri. illud tamen fuit autographi. cf. schol., quod emendatius e repetita Vaticani lectione dedit Cobetus: *ὀρθρεύου σάν: ἔπαιρε τὴν σεαυτοῦ ψυχήν, ὦ χορέ· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὄρθρου ἐγειρομένων.* et activum quidem *ὀρθρεύειν* nusquam apud tragicos legitur; medio utitur Euripides de lusciniae aut hirundinis flebili cantu matutino diem annuntiantium (unde hae aves *ὀρθρογόαι, ὀρθρόλαλοι;* cf. Rhes. v. 546 seqq.) Phaeth. fr. V, 23 seqq. *μέλπει δὲ δένδρεσι λεπτὰν | ἀηδὼν ἁρμονίαν | γόοις ὀρθρευομένα | Ἴτυν Ἴτυν πολύθρηνον.* hinc transfertur ad luctus somni expertis significationem Suppl. v. 978 seqq. *γόοισι δ' ὀρθρευομένα | δάκρυσι νοτερὸν ἀεὶ πέπλων | πρὸς στέρνῳ πτύχα τέγξω.* v. 181. *χορ.* praefixum in *a*. item in *c*, usque ad v. 195 continuata chori *ῥῆσις*. v. 182. *χορ.* A¹ c¹. v. 184. *Ἑκ.* recte A¹ c¹ *a*. v. 185—195. choro tribuit A¹, v. 185—199 c¹. *ἰὼ ἰώ* chori sunt in *a*, sequentia usque ad *Τροίας* v. 187. Hecubae, *φεῦ φεῦ* chori, quae sequuntur rursus Hecubae usque ad v. 195. rectius haec stropha duce disposuit Seidlerus. v. 185. *φθιωτῶν* A¹ c¹ *φθιωτάν a*. fortasse *φθιώταν* dederat poeta ad *χώραν* relatum, ut *Ἕλλην πόλις* et similia apud eundem obvia.

v. 186. *μ' ἄξει* c¹ *ἥξει ac* Ald. praeterea *ἄξει* in A¹ videtur esse et legit schol. v. 187. *πρόσω* A¹ *πόρσω* G. Dindorfius. v. 188. seqq. ad strophae modum disposui. vulgo *τῷ δ' ἁ — γαίας | δουλεύσω — κηφήν* (om. *ἁ*) | *δειλαία νεκροῦ μορφά.* v. 189. *ποῦ πᾶ* A¹ c¹ *ποῦ παῖ a. ποῦ ποῦ* Ald., quam male sequuntur recentiores. cf. Orest. v. 635. *ὅπῃ* (al. *ὅποι*) *τράπωμαι τῆς τύχης.* Ion. v. 1107. *πανταχῇ ἄστεως.* Heraclid. v. 19. 46. *ὅπῃ γῆς* (sic Ald. i. e. *a*; *ὅποι* sive *ὅπου b*) Aeol. fr. XX. *γλυκεῖα γάρ μοι φροντὶς οὐδαμῇ βίου.* apud Aeschylum Prom. v. 564. *ὅπῃ γῆς* libri plurimi nec tamen optimi. v. 190. *ὡς κηφῆνα* A¹ c¹ *ὡς σκηφὴν ἁ a*

ὡς κηφὴν ἃ σ. v. 191. μορφά A¹c¹ μορφᾶ a (Ald.) cf. schol. ἥτις εἰμὶ δειλαία νεκροῦ μορφῇ ἢ νεκρῶν ἄγαλμα. v. 192—194. sic leguntur in a (Ald.) νεκύων ἀμενηνὰ παρὰ προθύροις | ἢ παίδων θρέπτηρας (θρεπτείρας Ald.) in c sic:

νεκύων ἀμενη'
παρὰ προθύροις
σ' ἢ παίδων θρέπτειν

primus e libro Vaticano, ut videtur, supplevit H. Stephanus sic: νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμα; ἢ τὰν | παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα | ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας. 'idem supplementum habent Flor. (e²) — Havn. (e¹; A¹ addit G. Dindorf.) sed παρά τε προθ. φυλ. κατέχουσ' ἤ." *Matth.* non sunt quidem haec satis distincte tradita, sed quum in lemmate scholii ap. Amatium sit ἄγαλμ' ἢ τὰν παρά τε προθύροις, de istorum librorum scriptura dubitari vix poterit. haec non optime patet cum stropha congruere; itaque alterum Τροία v. 171. delendum conjecit Seidlerus. rectius G. Hermannus in diss. p. 6. in antistropha plene scribendum ἄγαλμα censuit, ἢ autem mutandum in ἰὲ (poterat etiam ἠὲ sive ἠή), quod responderet strophico ἰὼ extra versum posito. v. 193. delent vulgo τε cum Stephano. vereor tamen ne τὰν potius eliminandum sit, ut ad τε referatur sequens ἤ; cf. Sophocl. Trach. v. 445 seqq. simili anacoluthia Aeschylus Agam. v. 484. ἀλλ' ἢ τὸ χαίρειν μᾶλλον ἐκβάξει λέγων· | τὸν ἀντίον δὲ τοῖσδ' ἀποστέργω λόγον. schol. quomodo illud τε junxerint non apparet: ἢ θυρωρὸς ἐσομένη καὶ [τὴν φυλακὴν] τῶν προθύρων κατέχουσα ἢ παίδων τ[ροφός· ἀναγκασθήσομαι] δέ, φησι, ταῦτα ποιῆσαι, ἢ τῆς [Τροίας .... illud constat v. 192. particulam disjunctivam, non interjectionem perscriptam fuisse in autographo. v. 196. 197. Hecubae tribuit A¹, 198, 199 choro, 200—227 Hecubae, 228 sqq. choro. chori haec omnia sunt in e¹. contra vv. 196. 97 in unum contractis χορ. praefixum in a, v. 198. Ἑκ., v. 206. χορ., v. 208. Ἑκ., v. 228. χορ. in c v. 196. 197 sunt Hecubae, v. 198. praefixum χορός, nec deinde personae mutatio indicata. et sane vv. 196. 197. in autographo Hecubae fuisse e scholiis colligitur: ποίοις δ' οἴκτοις: δύν[ασαι] πρὸς τὴν Ἑκάβην, ἵν' ᾖ οὕτω· πῶς αὐταρκῶς δύνασαι τὰ κατὰ σὲ θρηνῆσαι; similiter dubitatum ab anonymo de v. 200. seqq.: νέα τοι τεκέων: ὅσῳ, φησι, νέα ὑπάρχουσα αἰχμάλωτος γέγονα κρείσσους ἕξω μόχθους, καθὸ αἱ δυναταὶ (?) αἰσχραὶ οὖσαι πᾶν τὸ ἐπιτασσόμενον ποιοῦσιν. ἐὰν δὲ καὶ εὔμορφος ᾖ, καὶ ὑβρίσται. nempe haec e chori persona dicta explicantur. idem tamen ad Hecubam referri haec posse putavit: ἄλλως. τὰ ὑμῶν σώματα νέα ὁρῶ πρὸς ὑπομονὴν τῶν πόνων. chori canticum stropha constans et antistropha agnovit Seidlerus, cantantium autem vices distinguendas esse v. 196. 200. 206. 212. 216. 222. recte monuit Hermannus apud Matth. et in diss. p. 7. v. 196. αἲ αἲ αἲ αἲ A¹c¹ αἲ αἲ a. unde Ald. ποίοισιν δ' dedit explendi versus gratia pro librorum omnium ποίοις δ'. v. 197. ἐξαιάζεις A¹c¹c² et sic schol. ἐξετάζεις c ἐξετάσεις Ald. unde ἐξετάζεις

aut ἐξετάσεις legi conjicio in *a*, quamquam nihil diversitatis enotatum a Brunnio. ceterum ἐξικάζουσ' conj. Hermannus valde probabiliter. v. 198. ἱστοῖσι A¹c¹*ac*. correxit Ald. v. 200. 201. νέατον rescribendum esse pro νέα τοι (νέατι bis *a*), post μόχθους autem inserendum δ' probabiliter conjecit Seidlerus. v. 203. ἔρροι libri. ἔρρει vitiose Ald. αὐτὰ libri. correxit Seidlerus. v. 205. πρόσπολος σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι A¹c¹c² πρόσπολος οἰκτρὰ σεμνῶν ὑδάτων ἔσομαι *a* (idem Ald. addito τῶν ante σεμνῶν) πρόσπολος σεμνῶν· ὑδάτων ἔσομαι *c* teste Paulio. unde οἰκτρὰ illius quam sublesta sit fides sponte apparet. additum enim est a metrico πρόσπολος ita tantum in anapaestos cogi posse animadvertentis, si a vocabulo exciperetur a vocali incipiente. at scribendum potius erat πρόπολος, qua forma Euripides utitur in anapaestis Hippol. v. 200, in melicis Suppl. v. 73. in trimetro Helen. v. 570. cf. προπόλευμα Ion. v. 113. idque recipere non dubitavi. v. 208. μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' A¹c¹c² μὴ γὰρ ἐν δίνα γ' *a*. μὴ γὰρ ἐν δίνᾳ γ' *c*. unde Ald. μήδ' ἐν δίνᾳ γ'. v. 209. θεράπαιναν *a*. v. 210. δούλα A¹ δούλαν c² et fortasse c¹. δούλα *ac*, si silentio collatorum fides, quum Ald. dederit δούλαν. v. 211. τῆς A¹ τᾶς ceteri, ut videtur. v. 213. Οὐλύμπου A¹c¹ Ὀλύμπου Ald. fortasse typothetarum vitio. nihil enim ejusmodi enotatum ex *ac*. v. 214. ὄλβῳ A¹c¹ ὄλβον *ac* (Ald.) v. 215. εὐκαρπίᾳ libri. correxit Seidlerus citans παγκαρπείας fr. inc. CXXXVIII. v. 217. ἐλθεῖν, quod habent A¹c¹c², om. *c*. deesse in *a* non tradidit Brunnius, certum tamen non legi in eo libro, quum desit ap. Ald. v. 221. καρύσσεσθε A¹ κηρύσσεσθε c¹ κηρύσσεσθαι *ac*. dedi, quod archetypi fuisse apparet, καρύσσεσθαι. στεφάνοις ἀρετᾶς (ἀρετάς, ut videtur, c¹) A¹c¹ στεφάνοις τ' ἀρετᾶς *a* (idem, sed pravo accentu ἀρετάς, Ald.) στεφάνοις ἀρετᾶς esse etiam videtur in *c*. schol. ad v. 225. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἀκούω κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς. v. 223. ναύτα A¹ ναύτα vel ναῦτα c¹c² ναύται *a* ναῦται *c*. ναύταις Victorius probabiliter. v. 224. ὑγραίνει A¹c¹c² ὑδραίνει *ac*. v. 225. πυρσαίνων A¹ πυρσεύων, suprascr. πυρσαίνων, c¹ πυρσαίνων c² πυρσεύων *a* et fortasse *c*. πυρσαίνων etiam Tzetzes ad Lycophr. v. 1021. v. 226. Κράθις A¹ κρᾶθις c¹ κράνθις *a* κρᾶνθις *c*. πηγαῖσι libri. παγαῖσι Seidlerus. v. 230—32. sic leguntur in *a* (Ald.):

ἐξανύων
δοῦλαι γὰρ δὴ
χθονὸς ἤδη

item in *c*, in quo tamen man. 2 mutila verba supplevit, prouti leguntur in A¹c¹c². v. 233. οἶσθ' εἰς *c*. v. 234. Ἀχαικοῦ libri, Ἀχαικοῦ Ald. ubique. v. 235. ἐγνωσμένως Ald. quod correxit Canterus. e *ac* quum nihil enotatum sit, videtur ibi ἐγνωσμένος esse. nec aliud legi in A¹c¹ putaverim. v. 236. καινόν A¹c¹ κοινόν *ac*. ἀγγέλων A¹ ἀγγέλλων c¹ ἀγγελῶν ut videtur *ac*. quae sequuntur commatica violentissima ratione in strophas redigere conatus est Seidlerus. paromoeostropha mixtis anti-

strophicis visa sunt Hermanno, qui variis modis hos versus descripsit in epitome dct. metr. p. 297. elem. doctr. m. p. 757 seqq. tum in epit. doctr. m. ed. II. p. 307 seqq. quorum nonnulla retractavit deinde in diss. p. 7. horum ego non nisi probabiliora memoranda duxi. v. 237. ut dedi uno versu, *ac*. *γυναῖκες* A¹ c¹ c² *Τρῳάδες ac*. *ἦν πάλαι* A¹ c¹ c² *ac*. *ἦν μοι πάλαι* proprio Marte Ald. equidem et *γυναῖκες* et *Τρῳάδες* e duplici glossa adscripta olim ad *φίλαι* textui inhaesisse persuasum habeo. qua ejecta, inserto autem cum Seidlero *ὦ* post alterum *τόδε* dimeter efficietur dochmiacus huic loco aptissimus: *τόδε, τόδ', ὦ φίλαι, ὃ φόβος ἦν πάλαι.*

v. 238. *εἰς* A¹ c¹ *εἰ ac* (Ald.) v. 239. 40. sic leguntur in *ac*: *αἶ αἶ, τίνα ἢ θεσσαλίας* (*θεσσαλίαν c*) *πόλιν* | *ἢ* (*ἢ c*) *φθιάδος εἴπας ἢ καδμείας χθονός*. hiatus vitandi gratia post *τίνα* inseruit *γ'* Ald. eandem particulam intrusit post *εἴπας*, trimetrum, ut videtur, procusura. recte *τίν' ἢ* A¹ c¹. *ἢ καὶ καδμείας* A¹ c¹. v. 242. *χορ.* A¹. *τίν' ἄρα τίς ἔλαχε* (*ἔλαχεν* c¹) A¹ c¹ c² *τίν' ἄρα τίς ἔλαχον a* et *c* teste Paulio. *τίν' ἄρα τίν' ἔλαχον* Ald. v. 243. *Ἰλιάδων* libri. *τῶν Ἰλιάδων* Ald. v. 245. *τοὐμὸν τίς* A¹ c¹ *ac τοὐμὸν δὲ τίς* Ald. *ἄρ'* om. A¹ c¹. scribendum videtur: *τοὐμὸν τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος ἔνεπε.* v. 249. 50. ut dedi, digesti in *ac*.

v. 251. *ταν τοῦ* A¹ c¹ *τοῦ* om. *ac*. *ὁ* in sequentem versum transferunt A¹ *ac*. v. 252. *ἔδωκ'* libri omnes. *δῶκεν* Ald. v. 253. *κούρης* A¹.

v. 254—56. sic dispositi in *ac*: *ῥῖπτε — ζαθέους* | *κλῇδας — χροὸς* | *ἐνδυτῶν — στολμούς*. v. 254. *κλειΐδας* A¹ c¹ *κληΐδας ac*. v. 255. *ἀπό* A¹ c¹ *καὶ ἀπό ac*. *κἀπὸ* Ald. v. 257. *αὐτῇ* A¹ *αὐτήν c*. v. 258. duo versus in *ac*: *τί — ἐμέθεν* | *ἐλάβετε — μοι*. *τί δὲ τὸ* A¹ c¹ *τὶ δὲ τὸν* c² *a* (unde solum *δὲ* recepit Ald. omisso *τὸν*) *τί δὲ τὸ c* teste Burgesio, *τὶ δ' ὃ* secundum Musgravium et Paulium; de quo tamen dubito. sic tamen vulgo nunc versus circumfertur, nulla, quae satis certa sit, auctoritate. *τί δὲ τόδ' ὃ* Hermannus in epit. d. m. ed. II. p. 307. v. 260. *ταύτην* A¹.

v. 262—64. eodem modo digesti in libris (*ac*). v. 262. *οἴμοι* A¹ *c ὤμοι*, ut videtur, *a* (Ald.) v. 263. *ἢ* A¹ c¹ c² *ἦν ac* (Ald.) v. 264. *τί ν* om. *a*. v. 265. *ἔχει* A¹ *ἔχειν* c¹ *ἔχει ac* (Ald.) v. 266. duo versus in *c*: *τί τόδ' — ἆρά μοι* | *ἀέλιον λεύσσει*. v. 267. *πόνων* A¹ c¹ c² *κακῶν ac*. v. 268. 69. tres versus in *ac*: *τί δ' — χαλκεομίτορος* | *Ἕκτορος — τάλαινα* | *τίν' ἔχει τύχαν*. v. 268. *χαλκεομήτορος* A¹ c¹ *χαλκεομίτορος ac* (Ald.), quod nimis patienter tulere adhuc interpretes analogiae manifesto repugnans. a *μίτρα* enim et *χαλκεομίτρας* descendit et *χαλκεόμιτρος* ex analogiae regulis, *χαλκεομίτωρ* non potest ullo modo. quod quum defendi posse existimat Hermannus ap. Seidlerum *ἀλέκτωρ* de Minerva dicto ap. Athenaeum III. p. 98., fallitur egregie. carpuntur ibi homines ex epithetorum ambiguitate longius plerumque arcessita jocum captantes, qui exempli gratia virginem Minervam (*ἄλεκτρον*) significaturi paullum immutato vocabulo gallinam (*ἀλέκτορα*) latenter induxerunt. quos analogiae regulas

curasse quis tandem serio sibi persuadeat? itaque hoc quidem exemplo quam nihil probetur, quemvis monitum ultro puto intellecturum. scribendum erat, quo ducit etiam meliorum χαλκεομήτορος, χαλκεομήστορος, siquidem huc spectat corrupta Hesychii glossa, omissa a Musuro post χαλκεῖα II. p. 1538, ap. Schowium p. 780: χαλκεομίστωρ, ἰσχυροφόρος sic corrigenda: χαλκεομήστορος. ἰσχυρόφρονος, ut paullo infra apud eundem χαλκεόφωνον explicatum videas per ἰσχυρόφωνον. simile est I. p. 1260. ἐντεομίστωρ (sive potius ἐντεσιμίστωρ p. 1261.) ὅπλων ἔμπειρος, quo in loco recte ἐντεσιμήστωρ dedit Musurus. ejusdem generis epitheto δοριμήστωρ usus est Euripides de Enyalio Androm. v. 1016: Ἐνυαλίῳ δοριμήστορι. ceterum dubitari potest de restituendis formis doricis ἁ et Ἀνδρομάχα. v. 271. 72. tres versus in *ac*: ἐγὼ δὲ — τριτοβάμονος | χερὶ (χειρὶ *a*) — βάκτρου | γεραιῷ κάρᾳ. v. 271. τριβάμονος $A^1 c^1 c^2$ τριτοβάμονος *ac* ποιτοβάμονος vitiose Ald. χειρί A^1 *a*. v. 273. δούλην σ' $A^1 c^1$ *c* cum Tzetza ad Lycophr. v. 1183. erasum σ' in *a*, unde caret pronomine Ald. v. 275. ὀνύχεσι *ac*. v. 277. sequentia sic distributa in *a*: μυσαρῷ — λέλογχα | φωτὶ — δίκας | παρανόμῳ δάκει. | ὃς — αὖθις ἐκεῖσε | διπτύχῳ — πρότερα φίλα | τιθέμενος πάντων. in *c*: μυσαρῷ — λέλογχα | φωτὶ δουλεύειν | πολεμίῳ δίκας | παρανόμῳ δάκει | ὃς — ἀν- | τίπαλ' — ἐκεῖσε | διπτύχῳ γλώσσᾳ | ἄφιλα — φίλα | τιθέμενος πάντων. v. 277. δολίῳ λέλογχα $A^1 c^1$ *ac*. δολίῳ τε λέλογχα Ald. de suo. v. 279. πάντα τὰ 'κεῖθεν $A^1 c^1 c^2$ *c*. πάντα τἀκεῖσεν *a*, unde Ald. τὰ 'κεῖσ'. cf. Ion. v. 1505. ἑλισσόμεσθ' ἐκεῖθεν ἐνθάδε δυστυχίαις | εὐτυχίαις τε πάλιν. Helen. v. 1141. ὃς τὰ θεῶν ἐσορᾷ | δεῦρο καὶ αὖθις ἐκεῖσε | καὶ πάλιν ἀντιλόγοις | πηδῶντ' ἀνελπίστοις τύχαις. certum videtur verbum aliquod intercidisse finitum, quod tacite supplevit, qui haec sic interpretatur, schol.: τὰ μὲν ἐκεῖ διαβάλλων ἐνταῦθα ἀντίπαλα τίθησιν, αὖθις δὲ ἐκεῖ πολέμια τίθησι δηλονότι τὰ ἐνταῦθα· τοῦτο γὰρ λείπει. nec tamen sanasse mihi verba poetae videntur Hermannus mutato ἐνθάδ' in ἔθετ', aut Fixius inserto post τἀκεῖθεν: θέτ'. praeter enim verbum apertum est copulam aliquam desiderari, sic: ὃς πάντα τἀκεῖθεν ἐνθάδ[ε νωμᾷ κ]ἀντίπαλ' αὖθις ἐκεῖσε διπτύχῳ γλώσσᾳ.

v. 281. φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα Seidlerus probabiliter. v. 284. 85. uno versu *a*. v. 284. ἁ τάλαινα $A^1 c^1$ ἁ τάλαινα ἃ *ac*. ἁ τάλαιν' ἃ Ald. recte articulum delere videtur Seidlerus. v. 285. προσέπεσον $A^1 c^1 c^2$ προσέπεσα *a* (Ald.) πρόσπεσα *c* sec. Paulium. ceterum v. 284. 85. in unum conjungit *a*. v. 286. πότνια $A^1 c^1$ *ac*. πότνα dedit Ald. v. 287. ἄρ A^1. v. 289. εἰς χεῖρας δῶμεν $A^1 c^1 c^2$ εἰς χεῖρας etiam *c*. sed δούς νιν *ac*. Ald. vulgare quidem cum participio junctum εἶτα: exquisitius illud et optimorum firmatum librorum auctoritate. εἰλεγμένας $A^1 c^1 c^2$ *a* ἠλεγμένας *c*. idque agnoscere videtur etiam schol.: εἶτα τὰς εἰλεγμένας: τὰς κεκληρωμένας καὶ ἐκλελεγμένας τοῖς ἄλλοις δῶ. εἰληγμένας Heathius. v. 291. αἰχμαλωτίδων ἄγω $A^1 c^1 c^2$ et schol. (vid. supra). αἰχμαλωτίδας λέγω *ac* Ald. interpolationis caussa aperta. v. 292. ἵστάται $A^1 c^1 c^2$. αἴθεται *ac*

1817
ARTES
VERITAS
SCIENTIA
LIBRARY OF T
UNIVERSITY OF MICH
TUEBOR
SI QUÆRIS PENINSULAM AMOENAM
CIRCUMSPICE

ac. v. 321. 22. in unum contra
c: ὁ χορὸς — νῦν | κατὰ — δάφναις.
isse videtur. v. 324. σοὶ $A^1 c^1 c^2$ σ
οὖσα οὕτως θυηπολῶ. ἢ οὕτως· ἡγο
ut scriberetur nempe θυηπόλῳ.
v. 326. ὦ ὑμήν libri. correxit Sei
c^1 χόρευε μᾶτερ χόρευ' a χόρευε μ
$^1 c^1 c^2$ ἄναγε πόδα σόν ac (Ald.), q
ποδῶν βάσις. restituta proborum lib
stropha καὶ cum Hermanno. cf. Ba
χοροῖς | μετά τ' αὐλοῦ γελάσαι. v. 3
hil enim diversitatis enotatum ad τᾶδ'
τὸν c^1 βάσατ' a. v. 332. ἰαχαῖς li
en consona in libris scribi solet sol
ἰακχάζειν simm., non item ἰαχή, ἰάχ
e videtur penultima. cf. Ellendtium l
$A^1 c^1 c^2$ ἴτ' ὦ ac (Ald.), ortum illud,
uisset ἴτ' ἐξ- | ω καλλ. vulgo νύμφαν. |
ina scriptura e διδοῦσ' strophae lenissi
34. ἐμῶν γάμων $A^1 c^1$ a ἐμὸν γάμον de
θὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητρῴων γάμων.
σίλεια: ταῦτά τινες τῷ Ταλθυβίῳ, τινὲς
38. αἶρε $c^1 c^2$ non constat de A^1. αἴρῃ c
ρὰν a (Ald.) λυπρὰν c. τε c^1 γε cete
ruit Seidlerus praeeunte Musgravio, post
verius judicaverit, difficile dijudicatu.
rus. v. 346. ἐσωφρονήκασ' $A^1 c^1$ ἔσω φ
ἐσωφρονήκασιν Ald. schol. ap. Cobetu
σε οὐ πεπαιδεύκασιν, quem σ' αἱ τύχαι ἐσ
st. confudit autem σωφρονεῖν et σωφρονίζε
τύχαι σεσωφρονήκασ'. cf. Hermanni diss. p.
nisi quod ἐσφέρετε c^2. εἰσφέρεται vitiose A
c (Ald.), quod agnoscit schol.: δάκρυά, φησ
ηλίων χορῶν. τοῖς δὴ ταύτης γαμηλίοις μέλ
348. τοῖς τοῖσδε a. v. 351. πέμπε $A^1 c^1$
ει αἰσίας $A^1 c^1 c^2$ ὤθει βιαίως ac (Ald.), qu
it correctura. recepi igitur αἰσίας quamvis c
tione emendari posse non videretur. εἰ li
v. 353. δυσχερέστερον $A^1 c^1 c^2$ δυστυχέστερον
τ' ἐάσω libri, nisi quod ἄλλας τ' ἐάσω a ἄλλα
ographi. cf. schol.: ἀλλάτ' ἐάσω: τινά, φη
λ' ἅτ' legit, aut ἄλλάτ' non diversum certe pu
usgravius. ὑμνήσομεν $A^1 c^1 c^2$ ὑμνήσομαι c. id

Ald. 'illius interpretamentum dixeris vulgatam lectionem (*αἴθεται*)' *Matth.* recte. mirum tamen neminem dum recentiorum turpe illud glossema ejicere esse ausum. *ἱστάναι σέλας* dicitur, ut *ἱστάναι βοήν, ἰαχήν, μάχην* simm.

v. 294. *μέλλουσι* $A^1 c^1 c^2$ *μέλλουσαι ac* (Ald.) et schol.: *καίουσί, φησιν, ἑαυτὰς ἐξελθεῖν μέλλουσαι τῶν οἴκων*. v. 295. *αὐτῶν* libri. correxit Brodaeus. v. 302 sqq. in stropham et antistropham recte digessit Seidlerus. paullo aliter Hermannus ap. Matth. et in diss. saepius laudata p. 7. 8.
v. 302. *φέρω* libri. sed *φέρε* fuit autographi. cf. schol.: *ὡς πρός τινα ποιεῖται τὸν λόγον δᾳδουχοῦντα. ἀναχώρει, φησί, καὶ πάρεχε ὁδόν. δύναται δὲ πρὸς ἑαυτὴν λέγειν ἀντὶ τοῦ ἄνεχε καὶ φέρε.* sic etiam schol. Arist. Av. v. 1717, quamquam idem ad Vesp. v. 1317. *φέρω.* v. 304. *ὑμήν* om. *ac* (Ald.), addunt $A^1 c^1 c^2$. delenda esse haec verba, quibus corrigendis frustra operam insumpserunt editores, ex loco inferiore illata, excidisse autem quae versui antistrophico responderent, recte monuit G. Dindorfius. ceterum 303. 4. in unum contrahunt *ac.* v. 305. verba *ἰδοὺ ἰδοὺ* probabiliter post v. 302. transposuit Hermannus, ut respondeant strophicis *εὐὰν εὐοῖ.* v. 306. *βασιλικοῖς λέκτροις* in solis servata $A^1 c^1 c^2$ om. *ac* (Ald.) v. 307. *ἀγουμένα* A^1 *ἀγομένα* c^1 *ἁ γαμουμένα a ἁ γαμημένα c.* v. 308. *ὑμὴν ὦ ὑμ.* $A^1 c^1$ et fortasse *c.* *ὑμὴν ὑμέναι' a* (Ald.)

v. 310. *γόοισί τε c.* v. 312. *ἐγὼ τόδ'* $A^1 c^1 c^2$ *ἐγὼ δ' ac* (Ald.) scribendum videtur *ἐγὼ τόδ' οὖν.* cf. versum antistrophicum. v. 314. *εἰς αὐγάν c.* *ἐς* bis $A^1 c^1 c^2$ *εἰς* Ald. *διδοῦσ'* $A^1 c^1 c^2$, omissum verbum in *ac* (Ald.) cf. ad versum antistrophae. v. 315. *σύ* $A^1 c^1 c^2$ *σοι ac* (Ald.) schol.: *ἐς αὐγάν: ὥστε αὐγὴν καὶ αἴγλην ποιεῖν σ[οί], ὦ ὑμέναιε ἢ σοί* (*συ* cod.), *ὦ Ἑκάτη, διδοῦσα φῶς, ὥσπερ νόμος ἐστὶ ταῖς παρθένοις.*
post *σοι* omnes libri addunt *παρθένων* (*παρθένῳ ac*) *ἐπὶ λέκτροις*, male e sequentibus huc repetita. nec agnoscere videtur schol. v. 316. *φάος* $A^1 c^1$ schol. *φάους ac* (Ald.) v. 317. om. $A^1 c^1 c^2$, habent *ac* (Ald.), recte, docente antistropha. nempe quum in autographo sic scriptum fuisset:

διδοῦσ', ὦ Ὑμέναιε, σοί,
διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος
παρθένων ἐπὶ λέκτροις

male repetito versiculo propter duplex *διδοῦσ'* in archetypo ferebatur

διδοῦσ', ὦ Ὑμέναιε, σοί,
παρθένων ἐπὶ λέκτροις,
διδοῦσ', ὦ Ἑκάτα, φάος
παρθένων ἐπὶ λέκτροις

quam scripturam vitiatam ita transmiserunt apographa, quae habemus, ut semel exararent, quae bis erant posita, omisso aut *διδοῦσ'* aut *παρθένων ἐπὶ λέκτροις.* v. 318. *ἅ* $A^1 c^1$ *ἅτε* c^2 *ἃ c.* idem quum sit ap. Ald. exstare etiam in *a* colligo, tacente licet Brunnio. v. 319. *ἄνεχε* $A^1 c^1 c^2$ *ἄναγε ac* (Ald.) in fine excidit vox bisyllaba, quae videtur fuisse *ἄγω.*

v. 320. *εὖ ἂν εὖ οἱ* A^1 *εὖ ἂν εὖ οἱ* c^1 *εὖ ἂν εὖ εὖ a* *εὖ ἂν εὖ οἱ c.*

haec versui praecedenti annexa in *ac.* v. 321. 22. in unum contrahunt *ac.* v. 323 sqq. ita digerunt *ac:* ὁ χορὸς — νῦν | κατὰ — δάφναις. v. 323. in fine vox jambica excidisse videtur. v. 324. σοί $A^1 c^1 c^2$ σύ *ac* (Ald.) schol.: ὥσπερ ἐν τῷ ἱερῷ οὖσα οὕτως θυηπολῶ. ἢ οὕτως· ἤγουν σὺ τῷ θυηπόλῳ (τοῦ θυηπόλου cod.), ut scriberetur nempe θυηπόλῳ. νῦν libri. νιν probabiliter Musgravius. v. 326. ὦ ὑμήν libri. correxit Seidlerus. v. 327. χόρευε μᾶτερ $A^1 c^1$ χόρευε μᾶτερ χόρευ' *a* χόρευε μᾶτερ χόρευε *c* (Ald.) ἀναγέλασον $A^1 c^1 c^2$ ἄναγε πόδα σόν *ac* (Ald.), quod suspectum reddit sequens statim ποδῶν βάσις. restituta proborum librorum lectione delendum videtur in stropha καὶ cum Hermanno. cf. Bacch. v. 378. ὃς τάδ' ἔχει | θιασεύειν τε χοροῖς | μετά τ' αὐλοῦ γελάσαι. v. 328. τῷδ' recte c^1 et fortasse alii. nihil enim diversitatis enotatum ad τῷδ' ex *ac.* τάδ' Ald. v. 330. βοάσατε τὸν c^1 βάσατ' *a.* v. 332. ἰαχαῖς libri. ἰακχαῖς Seidlerus. duplicata tamen consona in libris scribi solet solum ἴακχος et quae inde derivantur ἰακχάζειν simm., non item ἰαχή, ἰάχειν, quorum ancipitis mensurae fuisse videtur penultima. cf. Ellendtium lex. Soph. I. p. 828. 829. ἴτ' ἔξω $A^1 c^1 c^2$ ἴτ' ὦ *ac* (Ald.), ortum illud, ut videtur, quum scriptum olim fuisset ἴτ' ἔξ- | ω καλλ. vulgo νύμφαν. | ἴτ' ὦ καλλ. φρυγῶν. recepta genuina scriptura e διδοῦσ' strophae lenissima mutatione feci διδοῦσα. v. 334. ἐμῶν γάμων $A^1 c^1$ *a* ἐμὸν γάμον dederat Ald. cf. Phoen. v. 59. μαθὼν δὲ τἀμὰ λέκτρα μητρῴων γάμων. v. 337. schol. ap. Cobetum: βασίλεια: ταῦτά τινες τῷ Ταλθυβίῳ, τινὲς δὲ τῷ χορῷ ἐπιμερίζουσιν. v. 338. αἶρε $c^1 c^2$ non constat de A^1. αἴρῃ *ac.*

v. 340. λυγράν $A^1 c^1 c^2$ πικράν *a* (Ald.) λυπράν *c.* τε c^1 γε ceteri.

v. 342. σ' post αἰχμῆς inseruit Seidlerus praeeunte Musgravio, post ὡς Hermannus, quorum uter utro verius judicaverit, difficile dijudicatu. v. 345. σ' αἱ libri. σαὶ Seidlerus. v. 346. ἐσωφρονήκασ' $A^1 c^1$ ἔσω φρονίκασιν c^2 ἐσωφρονήκασ' *ac* ἐσωφρονήκασιν Ald. schol. ap. Cobetum: σώφρονα πεποιήκασι, τὰ κακά σε οὐ πεπαιδεύκασιν, quem σ' αἱ τύχαι ἐσωφρονήκασ' legisse apertum est. confudit autem σωφρονεῖν et σωφρονίζειν. recte omnino Seidlerus σαὶ τύχαι σεσωφρονήκασ'. cf. Hermanni diss. p. 8.

v. 347. εἰσφέρετε libri, nisi quod ἐσφέρετε c^2. εἰσφέρεται vitiose Ald. δάκρυσι $A^1 c^1$ δάκρυα *ac* (Ald.), quod agnoscit schol.: δάκρυά, φησιν, ἀνταλλάξατε ἀντὶ τῶν γαμηλίων χορῶν. τοῖς δὴ ταύτης γαμηλίοις μέλεσι δάκρυα ἀνταλλάξατε. v. 348. τοῖς τοῖσδε *a.* v. 351. πέμπε $A^1 c^1 c^2$ πέμπετε *ac.* v. 352. ᾄθει αἰσίας $A^1 c^1 c^2$ ᾄθει βιαίως *ac* (Ald.), quod non dubito, quin illius sit correctura. recepi igitur αἰσίας quamvis corruptum, quum certa ratione emendari posse non videretur. εἰ libri omnes. οὐ vitiose Ald. v. 353. δυσχερέστερον $A^1 c^1 c^2$ δυστυχέστερον *ac* (Ald.) v. 357. ἀλλά τ' ἐάσω libri, nisi quod ἄλλας τ' ἐάσω *a* ἄλλα γ' ἐάσω *c.* illud fuit autographi. cf. schol.: ἀλλάτ' ἐάσω: τινά, φησιν, ἐάσω. nam is aut ἀλλ' ἅττ' legit, aut ἄλλάτ' non diversum certe putavit. recte ἀλλ' αὖτ' Musgravius. ὑμνήσομεν $A^1 c^1 c^2$ ὑμνήσομαι *c.* idem

videtur esse in *a*. sic enim Ald. v. 361. *δέ* A^1 c^1 *τε* Ald. nihil diversitatis enotatum ex *ac*. v. 362—63. verba *ἔνθεος — ἔξω* om. Ald. sunt tamen in omnibus codd. etiam *a*, si fides Brunnio, qui deesse non notavit. v. 363. schol. Ven. Cobeti ad Orest. v. 258. *ὡς κἂν ταῖς Τρῳάσιν ἡ Κασάνδρα· τοσόνδε δ' ἐκτὸς στήσομαι βακχευμάτων.* v. 364. *κύπριν* A^1 c^1 c^2 *πόλιν ac* (Ald.) v. 372. *ἕλοι* (η suprascr.) A^1 *ἕλκοι* c^2. v. 373. *παῖδας* A^1 c^1 c^2 *παῖδες ac* (Ald.) v. 374. *τῇ* pro *γῇ a*. v. 375. *ἐξεγένετο a*. v. 377. *ἄλλως* speciose Tyrwhittus. *τάφους* A^1 c^1 c^2 *τάφοις c*. tacet de *a* Brunnius. *τάφοις* tamen Ald. v. 378. *αὐτοῖς* A^1 c^1 c^2 *αὐτῶν ac* (Ald.) v. 383. *ἄρης ἕλοι* A^1 c^1 *ἄρης ἕλοι*, ascr. *ἕλοι δόρυ*, c^2 *ἕλοι δόρυ ac* (Ald.) cf. supra v. 372. v. 384. *νεκροὶ δ' ac*. v. 389. *ὑπῆσαν* Ald. typothetarum vitio. nam *ἀπῆσαν* libri omnes. v. 392. *ταῦτ'* A^1 c^1 c^2 *τοῦτ' ac* (Ald.) *ἔξις* libri. *ἦξις ἀντὶ τοῦ ἄφιξις. Εὐριπίδης Τρῳάσιν.* Antiatt. in Bekk. anecd. p. 99. Hesychius II. p. 51. *ἶξις. παρουσία, ἄφιξις, ἱκετεία.* quorum illa ad nostrum locum spectant. sic enim schol.: *ἶξις ἐξεργάζεται: παρουσία, ἄφιξις ἀνδρεῖον αὐτὸν ἀπέδειξεν.* addit schol.: *γράψον καὶ ἧρξις· ἵν' ᾖ καὶ ἡ ἕρξις καὶ ἡ πρᾶξις*, quae emendatiora leguntur in margine cod. *c*: *γρ. καὶ ἕρξις. ἵν' ᾖ ἡ ἕρξις τουτέστιν ἡ πρᾶξις.* v. 393. *ἔλαθεν ἂν γεγώς* A^1 c^1 *γεγὼς ἐλάνθανεν* c^2 *ὢν ἐλάνθανεν ac* (Ald.) et Christ. p. v. 1658. v. 394. *τ'* A^1 c^1 *δ' ac* (Ald.) v. 395. *κῦδος* A^1 c^2 et Chr. pat. v. 1660. *εἶδεν* A^1 c^1 c^2 *εἶχεν ac* (Ald.) et Chr. pat. Schaeferi et Elmsleyi conjecturis *εἶχ' ἂν ἐν δόμοις* et *εἶχεν ἂν δόμοις* facile caremus. v. 397. *ἐς τόδ'* c^1 *ἔστ' ὅδ' c*. v. 398. *δυσκλεής* A^1 c^1 *δυσκλεές ac* (Ald.) *οὐ* A^1 c^1 *ἢ ac* (Ald.) v. 404. *ἐβάκχευε a ἐξεβάκχευσε c*. v. 405. *οὐκ ἂν* A^1 c^1 c^2 *οὔκουν a οὐκοῦν c*. de duplici mensura particulae *ἂν* vel post Hermannum Opusc. IV. p. 373. adhuc sub judice lis est. interim optimorum librorum testimoniis fidem non derogandam duxi. v. 415. *ἔπεσθαι* c^2 cf. v. 418. v. 417. *σὺ δ' ἦν καὶ σε* A^1 *σὺ δ' οὖν κἂν οὔ σε* interpolatus c^1 *σὺ δ' ἡνίκ' ἂν σε ac* (Ald.) *λαερτίου a*. *χρῄζει* A^1 *χρήζῃ* c^1 *χρῄζοι a*. nihil enotatum e *c*. v. 418. *ἕπεσθαι* A^1 c^1 *φέρεσθαι* cum v. l. *ἕπεσθαι* c^2 *φέρεσθαι a* (Ald.) *φέρεσθαι*, suprascripto *ἕπου* (*ἕσπου* sec. Paulium) *c*. cf. v. 415. v. 420. *ἦ* A^1 *a*. v. 429. *ἐκπλήσας* A^1 c^1 *ἀντλήσας ac* (Ald.) e glossa. cf. Orest. v. 657. *μὴ δέκ' ἐκπλήσας ἔτη.* v. 430. 'non debebat Seidlerus contradicere Heathio, qui ante hunc versum aliquid excidisse viderat. flagitat hoc non solum *οὗ δὴ* de freto Siculo dictum nulla ejus mentione praegressa, sed etiam illud, quod quum totius Odysseae argumentum repetatur, non est Calypso memorata.' Hermannus in diss. p. 9. adde, quod e sequentium nominativorum numero unus *δεινὴ Χάρυβδις* ad *στενὸν δίαυλον ᾤκισται* refertur non absurde. v. 431. *πέτρας* A^1 c^1 *πέρας* c^2 *a* (Ald.) *πέτρας c*. v. 432. *ὠμόφρων τ' ἐπιστάτης* A^1 c^1 c^2 *ὠμοβροστορειβάτης a* (*ὠμοβροσορειβάτης* Ald.) *ὠμοβόρος τ' ὀρειβάτης* et in mrg. *γρ. ὠμόφρων*

ἐπιστάτης c. illud ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης fuisse vidit Scaliger. v. 433. μορφώτρια A[1] c[1] c[2] μορφάτρια a (Ald.) c. v. 434. ϑ' A[1] c[1] δ' c. idem suspicor de a, quum δ' habeat Ald. ἁλμυρᾶς A[1] c[1] c[2] ἁλμυρά c et Ald. non dubitandum igitur de a vel tacente Brunnio. ναυαγία Bothius. v. 435. recte huc retulit Burgesius Hesychii glossam II. p. 517. λωτὸ. τερεῶτες. χόρτος γλυκύς, ὅϑεν αἱ γλωσσίδες τῶν αὐλῶν, cujus lemma in λωτὸν τερενογλῶττες turpiter deformavit Musurus. v. 437. δὲ A[1] c[1] c[2] δή a (Ald.) nihil enotatum e c. συντέμω A[1] c[1] συντεμῶ c et Ald. itaque hoc exstare existimo in a. tacet Brunnius. v. 438. καὶ ζῶν ἐς ᾅδην A[1] c[1]. 'ἐς ᾅδην etiam Flor. (e quo sic enotatum: εἰσ' ἐς ᾅδου] ἐς ᾅδην, ut in eo etiam εἰσ' omissum esse videatur)' *Matth.* ζῶν εἰσ' ἐς ἅδου (ᾅδου c) ac. illud posui, quia alterum e correctura sane et facili et speciosa profectum esse arbitror. sed altius latet ulcus. excidisse enim videntur in archetypo dimidiati versus duo, quos hunc fere in modum conformatos fuisse putato:

καὶ ζῶν ἐς ᾅδην [εἶσι νερτέρων πύλας
μόγις περάσας] κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ

v. 440. ἐξαντίζω A[1] c[1] ἐξανϑίζω c[2] ἐξακοντίζω ac (Ald.) v. 441. γαμώμεϑα A[1] c[1] γημαίμεϑα ac (Ald.) v. 442. ἤ A[1]. v. 443. τι σεμνόν Ald. typothetarum vitio. ἀρχηγέτα A[1] c[1] c[2] στρατηλάτα ac (Ald.) e glossa. v. 444. νεκρῶν A[1] γυμνάδ' A[1] γυμνὰ δ' c[1] γύμναν a (γυμνάν ϑ' Ald.) γυμνάϑ' c. v. 448. ἐκλέλοιπα δ' A[1] c[1] ἐκλέλοιφ' a (Ald.) ἐκλέλειφ' c. illud proclivi ortum errore, quum non significata elisione scriptum esset ἐκλέλοιπα. v. 451. ποῖ σκάφος A[1] c[1] c[2] ποῦ ac (Ald.) τὸ τῶν 'Ατρειδῶν memoriter citans Cicero epist. ad Att. VII. 3. ποῦ ποτ' A[1] c[1] c[2] ποῖ ac (Ald.) με om. a. v. 453. ἐρινύν A[1] ἐρινῦν a (Ald.) ἐριννύν c. '(ἐριννῦν) cave ne ex 'Εριννύων contractum putes. in codicibus enim saepe nominativus vel accusativus tam hujus quam aliorum quorundam in ύς desinentium nominum accentu notantur circumflexo: sic ἐρινῦς et ἐρινῦν notant codices Parr. 2712. 2713. in Orest. v. 1390, Phoen. v. 1029, 1504, Med. v. 1260, 1389. scripturam vero ejus nominis cum simplici ν praebet aliquoties prior codex, ut Med. v. 1260, Phoen. v. 255; ubique vero summa constantia alter 2713, nisi quod bis terve a posteriore manu geminatum ν deprehenditur, velut Orest. v. 238, 264, 582.' *Fixius.* v. 454. δακρύσῃ A[1]. v. 455. καὶ ὁ τεκών a. v. 456. ἥκω A[1] c[1] c[2] ἥξω ac (Ald.) v. 459. πέδον A[1] c[1] c[2] ἅδην a (Ald.) ᾅδου c. εἰς c[1] c[2] ac. πιτνεῖ a πίτνει c. v. 460. ἀντιλήψετ' A[1] c[1] c[2] ἀντιλήψεσϑ' ac (Ald.) recte. μεϑήσετ' A[1] c[1] c[2] μεϑήσεσϑ' a et procul dubio etiam c. unice verum μεϑήσετ'; nondum enim manus Hecubae admoverant ancillae. v. 461. δέμας A[1] c[1] c[2] πάλιν ac (Ald.) interpolati. v. 464. καὶ ἔτι a. v. 471. ἐγεινόμην a. ἐγείνομεν c. v. 472. ἀλλ' om. A[1]. ἄλλως om. c[1], unde, qui eum librum interpolavit, explendi versus gratia οὔκουν posuit pro οὐκ. v. 473. 'recte libri οὐ Τρῳάς, nec recipi debuit Stephani οἷς, quod οἵους dicendum erat'

Hermannus in diss. p. 9. sed addendum erat versum integrum excidisse post 472. necesse enim erat disertius significari, quales se peperisse nunquam gloriaturae sint. nec ferendum ullo modo asyndeton. v. 476. *τρίχας δ'* A¹ c¹ *τρίχας τ'* *ac.* (Ald.) recte se habet *δέ.* respondet enim *τῷ τε* v. 475. quod v. 477 sequitur *καί.* *τύμβοις* A¹ c¹ *τύμβον* *ac* (Ald.) v. 478. *τοῖσδ' εἶδον* *a.* *τοῖσδέ γ'* *c.* v. 479. *ἐφερκίῳ* A¹ *ἑρκίῳ* *c* et ut videtur etiam ceteri. v. 480. *·θ' ἁλοῦσαν* A¹ c¹ *θανοῦσαν* *ac* (Ald.) v. 486. *ἑλλάδ' εἰσαφίξομαι* A¹ c¹ c² *εἰσαφίξομαι,* omisso *ἑλλάδ',* *c,* unde interpolatus *a* (Ald.) *εἰς δόμους ἀφίξομαι,* inepte. cf. Androm. v. 12. *αὐτὴ δὲ δούλη τῶν ἐλευθερωτάτων | οἴκων νομισθεῖσ' Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην.* v. 487. *τῷδε συμφορώτατα* *a* (Ald.) emendate ceteri, etiam *c.* v. 489. *κλεῖδας φυλάττειν* A¹ *κληίδας* *a* a man. 1., *κλῇδας* a man. 2. v. 490. *καὶ πέδῳ* *a.* v. 491. *ῥυσοῖσι* libri. *ῥυσσοῖσι* Ald. Hesychius II. p. 1128. *ῥυσοῖσι. ῥερυσηκόσι, γεραιοῖς.* gl. in *c* *γεραιοῖς.* v. 492. *τρυχηρά. ῥακώδη* Hesychius II. p. 1430. *τρυχηρὸν* A¹ c¹ c² *τρυχηλόν* *ac* (Ald.) *εἱμένην* A¹ c¹ c² *εἱμένη* *ac* (Ald.) v. 494. *γάμων* A¹. v. 496. *σὺ βάκχε* *a* (Ald.) *σύμβακχε* ceteri. v. 503. *χαμερπτῆ* A¹ *χαμερπῆ* c¹ *χαμαιπετῆ* *ac* (Ald.) cf. Cycl. v. 386. *ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ | ἐνῆσεν εὐνήν.*

v. 509. vide ad v. antistrophicum. v. 510. *ἐπιτήδειον* libri. sed *ἐπικήδειον* fuit autographi. cf. schol.: *ποίησόν με ᾆσαι ἐπικήδειον μέλος εἰς τὴν Ἴλιον, ὅ ἐστι περὶ τῆς Ἰλίου ποίησόν με θρηνῆσαι.* Hesychius I. p. 1357. *ἐπικήδειον. ἐπιθανάτιον.* v. 511. 12. uno versu *ac.* v. 511. *ἐς* c¹.

v. 512. *ἰσχήσω* *c.* v. 513. *ἀπήνας* A¹ c¹ *ἀπήνης* *ac* (Ald.) v. 514. *ὀλοίμαν* libri. correxit Musgravius. v. 515. *ἔλειπον* A¹. v. 516. voce *ἔνοπλος* terminatur in *ac.* *χρυσεοφάλαρον* libri. *χρυσοφάλαρον* Seidlerus. sed, quum corruptus sit v. antistrophicus, nolui quidquam mutare.

v. 518. Hesychius I. p. 319. *ἀναδεβόας, ὁ λεὼς ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός.* legendum apparet *ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεώς. ἀνεβόησε δὲ ὁ λαός.* v. 519. *ὁ Τρῳάδος* *a.* *πέτρας* libri. *πέτραν* Ald. v. 521. *ἄγετε* A¹ c¹ *ἀνάγετε* *ac* (Ald.) v. 523. *νεανιῶν* Bothius. v. 529. corruptum esse et sensus et metrum docent. verissime me judice poetam dedisse *πευκάεντ' οὔρειον* (sive potius *ὄρειον*) conjecit Fixius, ut *πευκᾶεν σκάφος* dixit Androm. v. 863; idque recepissem, nisi versus antistrophicus 509. *ἄεισον ἐν δακρύοις* non optime respondens dubitationem injiceret. videtur autem et ipse corruptus esse. dederat poeta *ἄεισον δακρύουσ',* quorum alterum quum solemni vitio depravatum esset in *δακρύοις,* additum postea ex interpretamento *ἐν.* v. 530. *λόχων* *a.* v. 531. 32. in unum contrahunt *ac.*

θέα (i. e. *θέᾳ*) A¹ c¹ c² *θεᾷ* *ac* (Ald.) illud fuit autographi. schol. ap. Cobetum: *καὶ ὁ Πρίαμος ἐξῆλθε τὴν βλάβην θεασόμενος.* paullo diversum quidem est Androm. v. 1086. *τρεῖς μὲν φαεννὰς ἡλίου διεξόδους | θέᾳ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν,* simillima tamen *πόνοις τινὰ διδόναι* Orest. v. 1663. et *φιλήμασι διδόναι* infra v. 1176. simm. ceterum quod Priamum inducit schol., videri quidem potest generis enallage (*γέννα — δώσων*) de-

ceptus esse. verisimilius tamen judico non *Δαρδανίας*, ut habent libri, sed *Δαρδανίδας* eum legisse. v. 533. *καὶ χάριν* A[1] c[1] *ac*. recte *καὶ* delevit Ald. *ἀμβροσιαπώλου* A[1] (adde c[1]) *ἀμβρῶτα πόλου* *a* (*ἄμβροτα πώλου* e correctura Ald.) *ἀμβρώτα πώλου* *c*. schol.: *ἀμβρότα: ὡς ἱππότα, ἵν' ᾖ ἀμβρότου πώλου*. correxit Musgravius. v. 534. *κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις* | *λίνοισι ναὸς ὡς εἰς* A[1] *κλωστοῦ ἀμφιβόλοις λίνοισι ναὸς ὡς εἰς* c[1] *καὶ κλωστοῦ ἀμφιβόλοις λίνοισι ναος ὡς εἰς* c[2] *κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοισι ναὸς ὡς a κλωστοῦ δ' ἀμφὶ βόλοις* | *λίνοισι ναὸς ὡς c*. unde Ald. metri caussa dedit *κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοι* | *σι λαΐνοισι νεὼς ὥς*. schol.: *καθάπερ ναὸς σκάφος κλωστοῦ λίνου ἀμφιβόλοις, ὅ ἐστι σχοινίοις, οὕτως ἐπὶ τὸν ἵππον ἐπέβαλον*. is igitur *λίνοιο* legit pro corrupto in apographis *λίνοισι*, idque sensu etiam flagitante restituendum erat. praeterea *εἰς*, quod optimi libri habent post *ὡς*, non agnoscit. recte Matthiae *ὡσεί*. v. 536. *φοίνιά τε* A[1]. *πέδα τε φοίνιά τε* c[1] *φόνιά τε* c[2] *δάπεδά τε φοίνια πατρίδι* | *ac*. praeterea *δάπεδά τε* esse videtur in A[1] et fuit haud dubie in c[2]. *φόνια* dedit Ald. schol.: *φοίνιά τε πατρίδι: ἀντὶ τοῦ φονίως, ἢ τὰ φοινιχθέντα. τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος λέγει*. reliqui, ut sunt turbata in libris, quia poetae manum certa ratione restitui non posse persuasum est. v. 538. *ἐν* A[1] c[1] *ἐπὶ ac* (Ald.) v. 539. verisimile est *ἐπεὶ* scriptum fuisse, ut conjecit Hermannus. v. 540. *Λίβυς τε λωτός. ὁ ἀπὸ Λιβύης αὐλός* Hesychius II. p. 473. v. 543. *ἐνὶ* A[1] c[1] *ἐν ac* (Ald.)

v. 545. 46. uno versu *a αἴ-* | *γλαν ἔδωκεν ὕπνῳ c*. *ἔδωκεν ὕπνῳ* A[1] c[1] *ac* labante metro, quod fulcire conatus est Ald. inserto *παρ'*. probabiliter Hermannus in diss. p. 11. *ἀπεδίωκεν ὕπνῳ*. librorum scripturam interpretatur schol. v. 549 seqq. sic distributi in *ac*: *Διὸς — Ἄρτεμιν* | *ἐμ. — χοροῖσιν* | *φοινία — πτόλιν* | *βοὰ — περγάμων* | *ἕδρας — περὶ* | *πέπλους — χεῖρας* | *ἐπτοημένας λόγου* | *δ' ἐξέβαιν' ἄρης*. rectius descripsit Seidlerus, *Ἄρτεμιν* a glossatore additum esse monens. v. 550. *φοινία* A[1] c[1] *φοίνια c. φονία* Ald. nihil enotatum ex *a*. v. 553. *ἔβαλε* libri. correxit Seidlerus, et videtur ita esse in A[1]. *ματρί* A[1] c[1] *ματρὶ ac* (Ald.)

v. 555. *ἐξέβαινεν a* (Ald.) *ἐξέβαιν' c*. v. 557. *ἀμφιβώμιοι* A[1] c[1] c[2] *ἀμφιβωμοῖσι a* (*ἀμφὶ βωμοῖσι* Ald.) *ἀμφὶ βωμοῖσιν c*. v. 558. 59. uno versu *a*, assumpto *νεανίδων*. deinde *στέφανον — κουροτρόφῳ* conjuncta. sic etiam *c*. v. 561. *κουροτρόφον* A[1] c[1] *κουροτρόφῳ ac* (Ald.) 'in epodo non debebat *νεανίδων*, quod libri habent, mutari. apertum est, quum praecesserit *σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι φρυγῶν*, si additur *ἐν δὲ δεμνίοις καράτομος ἐρημία νεανίδων στέφανον ἔφερεν Ἑλλάδι κουροτρόφῳ* honeste stupra feminarum significari, quae caesis viris domi desertae in potestatem victorum venerant. *κουροτρόφῳ* dixit suppletum novo milite exercitum innuens' Hermannus in diss. p. 11. sed praestat locupletiori firmatum auctoritate *κουροτρόφον*. est enim *στέφανος κουροτρόφος* is, qui *κουροτροφίᾳ* paritur. v. 562. *δὲ* A[1] c[1] c[2] om. *ac* (Ald.) *πένθος* A[1] c[1] c[2] et schol. *πένθη ac* (Ald.) v. 563. *χορός* praefixum in *c*. v. 563. *τὴν* A[1] c[1]

τήνδ' *ac* (Ald.) v. 564. πορθμευομένην A¹c¹ πορθμευομέναν *ac* (Ald.) v. 567. Hecubae personam delendam censeo. v. 570. 71. conjuncti in *a*. v. 573. seqq. in strophas recte descripsit Seidlerus. retractavit Hermannus in diss. p. 12. 13. v. 574. ἰώ μοί μοι libri. ᾤμοι Seidlerus. scripsi οἴμοι. schol. ἐπειδὴ εἶπεν οἴμοι, λέγει· διὰ τί τὸν ἐμὸν θρῆνον θρηνεῖς; παιὰν A¹c². v. 575. αἲ αἲ bis libri. correxit Seidlerus. v. 576. ἰώ libri. correxit Seidlerus. v. 578. βέβακεν libri. correxit Seidlerus. v. 579. τλήμων *ac* τλᾶμον c¹ τλάμων, ut videtur, A¹. v. 580. seqq. Ἑκ. φεῦ δῆτ' ἐμῶν κακῶν. Ἀνδρ. οἰκτρά γε τύχα. Ἑκ. πόλεως. Ἀνδρ. ἃ καπνοῦται A¹*c*. v. 581. γε, quod habent libri (τε *c*), delendum vidit Seidlerus. v. 582. πόλεως libri. correxit Seidlerus. v. 583. πόσι libri. correxit Seidlerus. v. 584. ᾅδη libri, certe *ac*. ᾅδα Seidlerus. v. 587—90. Andromachae continuant A¹*c*, Hecubae videntur esse in *a* (Ald.) certum est e strophae ratione, de cujus versibus inter personas in libris recte distributis dubitatio nulla esse potest, v. 587. esse Hecubae, 588. 89. Andromachae, 590. rursus Hecubae. v. 587. σύ τε ὦ A¹c¹ σύ τ' ὦ *a* σύ τε ὦ *c*. λῦμ' Ἀχαιῶν dici videtur Priamus, quippe qui λύμη sit affectus sive λυμανθεὶς ab Achivis. v. 588. δέσποθ' ἀμῶν A¹c¹ δέσποθ' ἀμῶν *a* (Ald.) δέσποθ' ὑμῶν *c*. 'suorum liberorum dominum' Andromacha Priamum non potuit compellare. itaque ἀμῶν corruptum judico.

v. 590. κοίμισεί με εἰς ἅδου *a* (unde Ald. κόμισαί μ' εἰς ᾅδου) κόμισαί με εἰς ᾅδου *c*. non constat de ceteris. recte Seidlerus κοίμισαί μ' ἐς ᾅδου. qui sequuntur hexametri in breves versiculos discerpti leguntur in *ac*. etiam personarum vices in libris confusissimae. οἵδε — μεγάλοι choro, cetera usque ad Τροία v. 596. Andromachae tribuuntur in A¹. vv. 591—596 toti chori sunt in c¹ et *c*, οἵδε — μεγάλοι chori, σχέτλια — ἄλγη Hecubae, οἰχομένας πόλεως chori, ἐπὶ — κεῖται Hecubae, δυσφροσύναισι — δούλια Τροία chori in *a*. Andromachae haec esse omnia recte judicavit Seidlerus. ceterum οἵδε πόθοι μεγάλοι chori fuere jam in autographo. cf. schol. Cobeti: ἃ ποθεῖτε μεγάλα ἐστίν, ἡ μὲν Ἕκτορα, ἡ δὲ Πρίαμον, quem apparet simul οἱ δὲ legisse, non οἵδε. v. 591. σχέτλια libri. σχετλία Seidlerus, σχέτλι' αἳ Hermannus. possis etiam σχέτλι' ὡς. v. 592. κεῖνται A¹c¹c² κεῖται *ac*. v. 593. δυσφροσύναισι libri omnes cum scholl. εὐφροσύναισι Ald. jungens cum sequentibus, ubi ὅτε recte A¹c¹c², ὁ δὲ *a* (Ald.) *c*. ἔφυγεν A¹c¹*ac*. correxit Ald. v. 596. τέτακται A¹c¹c² τέταται *ac*.

v. 597. seqq. recte Hecubae adjudicavit Seidlerus totos. v. 597. Andromachae continuat, νῦν — ὁρᾷς choro, καὶ ἐμὸν — ἀδάκρυτος Hecubae tribuit A¹. verba ὦ πατρὶς — δακρύω sunt Hecubae, νῦν — ὁρᾷς chori, καὶ ἐμὸν — ἀδάκρυτος Hecubae in c¹ et *c*. contra in *a* ὦ πατρὶς — δακρύω Hecubae persona praefixa, νῦν — ὁρᾷς sunt chori, καὶ ἐγὼ — ἐλοχεύθην Hecubae, ὦ τέκν' — ὑμῶν Andromachae, οἶος — ἀδάκρυτος rursus Hecubae. v. 597. καταλειπομένα *a* κάτω λειπομέναν *c*. v. 598. καὶ ἐμὸν A¹c¹c² καὶ ἐγὼ *a* (κἀγὼ Ald.) *c*. δόμων *ac*. v. 599. ἔρημος

πόλις libri. correxit Seidlerus. *μάτηρ* libri, etiam *ac*. *ἁ μάτηρ* Ald. *ἀπολείπεται* A¹ c¹ *ac*. *ἀπολείπεθ'* Ald. v. 600. initium versus lacuna absumptum. v. 601. aut *ἁμετέροισι* huic versui continuandum erit cum Hermanno, ut reliqua male transpositis verbis turbata ultimum versum constituant, aut exciderunt nonnulla in fine versus 601., delendum autem *ἀδάκρυτος*, quod versui ultimo e glossa adhaesit. horum quum utrum altero verius sit sciri jam nequeat, *δόμοισιν* quod habent libri A¹ c¹ *ac* v. 602., et Ald. mutavit in *δόμοις*, ego intactum reliqui. Hermannus: *δώμασιν, οὐδ' ὁ θανὼν ἀδάκρυτ' ἐπιλάθεται ἀλγέων*. verum puto:

.... *οἷος ἰάλεμος οἷά τε πένθη*
δάκρυά τ' ἐκ δακρύων καταλείβεται ....
ἁμετέροισι δόμοις· ὁ θανὼν δ' ἐπιλάθεται ἀλγέων.

v. 603. *πεπραγόσι* A¹ c¹ c² *πεπόνθασι a πεπονθόσι c* et Stobaeus CXXII. 4. III. p. 424. v. 604. *ἃ* A¹. v. 605. *ὁππότ'* A¹ c¹ *ὅς ποτ' ac*. v. 606. inde ab hoc versu codex *c* manu secunda in chartis scriptus est ad exemplar libro c¹ simillimum. vide praefationem. noto *c²*. v. 607. *ὡς* om. c¹ *c²*. v. 608. *τὰ μηδὲν ὄντα* libri. correxit Elmsleyus ad Heracl. v. 168. v. 610. *τοιάσδ'* A¹ c¹ *c²*. *τοσάσδ' a*. v. 616. *κακῷ κακὸν* A¹ c¹ *c²* et Chr. pat. v. 42. *κακῶν κακὸν* c² *κακῶν*. *κακῶν* Ald. nihil enotatum ex *a*, ut *κακῶν* soli Ald. deberi videatur. v. 619. *οἲ ἐγώ*, ut solet, *a*. *ἐκεῖνό μοι* libri. scripsi *ἐκεῖν' ὅ μοι*, quod proposuit etiam Fixius, flagitante sententia. nusquam enim pronomina haec copulantur, quin subjecti locum teneat alterum, alterum praedicati. cf. Helen. v. 788. *τόδ' ἐστ' ἐκεῖν' αἴνιγμ' ὃ προσπόλου κλύω*. v. 621. *αὐτὴν* A¹ c¹ *c²* c² *αὐτὴ a*. 'ipsam vidi mortuam, non mortuam audivi.' *ἀποβᾶσα* A¹. v. 627. *τὸ βλέπειν τὸ κατθ.* A¹ *τῷ βλ. τὸ κατθ.* c¹ *c²* *το βλ. τῷ κατθ.* Ald. nihil enotatum ex *a*. *τῷ βλ. τὸ κατθ.* etiam Stobaeus CXXI. 2. III. p. 413. v. 629. habent A¹ c¹ *c²* c² om. *a* (Ald.) *λόγον* libri. proxime ad verum accessit Hermanni *ὦ τεκνοῦσσα καλλίστων γόνων*. nihil mutandum erat, nisi *λόγον* in *γόνον*. Hectorem dicit, ipsius maritum. v. 630. *ἐμβάλω* A¹ c¹ et ut videtur *c² a*. *ἐμβαλῶ* Ald. et libri Stobaei CXX. 1. III. p. 401. v. 631. respicit ad hunc locum Plutarch. mor. p. 109. v. 633. *τῶν κακῶν ἡσσημένος* Hermannus in diss. p. 13. 'quod malis succubuit'; debuisse enim *αἰσθανόμενος* dici, non *ᾐσθημένος*. recte se habet librorum scriptura: 'nullo dolore afficitur mortuus malorum sensu aliquo affectus.' v. 636. *ἐκείνη σ' ὁμοίως ὡς οὐκ* A¹ *ἐκείνη δ' ὅμως ὣς οὐκ* c². itaque quod in c¹ *c²* videtur esse, *κείνη δ' ὁμοίως ὥσπερ οὐκ*, e correctura est. sic tamen etiam *a* et agnoscit schol.: *ἡ δὲ Πολυξένη ὥσπερ μὴ ἰδοῦσα τὸ φῶς καὶ μὴ αἰσθανομένη τέθνηκεν*. v. 637. *αὐτῆς c² a*. v. 638. *τῆς εὐδοξίας* A¹ c¹ *c² a*. *τῆς τ' εὐδοξίας* Ald. de suo. ignorat particulam etiam schol.: *μεταφορικῶς φησιν· ἐγὼ δὲ τοξεύσασα καὶ βαλοῦσα* [*ἐπὶ*] *τὸν σκοπὸν τῆς εὐδαιμονίας κατὰ τὸ πλεῖστον τῆς τύχης ἥμαρτον. ἢ οὕτως· ἐγὼ δὲ ἐπὶ τὴν εὐδοξίαν βαλοῦσα καὶ τῆς τύχης ἐτύγχανον συγκυρούσης*. v. 640. *γυναικὶ*

Chr. pat. v. 538. v. 642—51. spurios esse Seidlerus et Dindorfius sibi persuaserunt, vix persuasuri aliis. v. 645. *πόθον παρεῖσ'* Chr. pat. v. 544, ut pes scilicet vitaretur trisyllabus. v. 646. *εἴσω μελάθρων* A^1 c^1 *c*^{2} *εἴσω τε a*. idem in suis procul dubio invenit auctor Chr. pat. v. 545, sed pedi trisyllabo infensus expulso *τε* post *θηλειῶν* sententiarum nexui scilicet consulturus infersit *δ'*. v. 650. *ἅ με χρῆν* Ald. *ἅμ' ἐχρῆν c*^{2}. *ἅμε χρὴ* lemma schol. in A^1. de ceteris non constat. *οἷς μ' ἐχρῆν* Chr. pat. v. 551, quum in codice scilicet legeretur *ἅ με χρῆν*. Brunckius *ἅ μὲ χρῆν*. v. 652. *εἰς c*^{2} *a*. v. 660—67. spurii sunt G. Dindorfio, utpote non melioris notae quam supra vv. 642—51. v. 665. *ἕλξει* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *ἕλκει a* (Ald.) v. 669. *σθένει* pro *γένει c*^{2}. *καὶ ἀνδρεία a* a man. 1. v. 674. *ἔχειν* A^1 c^1 *c*^{2} et v. 675. *ὄλεθρον* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *ἔχει — ὄλεθρος a* (Ald.), quam correcturam esse equidem nullus dubito. glossa intrusa hic olim turbatum esse apparet; quare *ἡγεῖ κακῶν* conjecit Fixius, ejecto *ἔχειν*. possis etiam *ἔχειν δοκεῖς* deleto *κακῶν*. v. 678. *ἕξειν* Chr. pat. v. 593. v. 679. *εἰς c*^{2} *a*. chori notam om. *c*^{2}. v. 682. *γραφήν* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *γραφῇ a* (Ald.) et Christ. pat. v. 623. idque fuerat autographi. cf. schol.: *ἐγὼ μὲν οὐδέποτε εἰς νῆα εἰσέβην, γραφῇ δὲ μόνον καὶ ἀκοῇ οἶδα*. cf. Hipp. v. 1004. *λόγῳ κλύων γραφῇ τε λεύσσων*. *διδοῦσα* vitiose Ald. v. 686. *νηός* A^1 c^1 *c*^{2} *ναός a* (Ald.) v. 687. *ἐνδόντες φορᾷ* Chr. pat. v. 628. v. 688. *αὐτούς a* et fortasse alii. *παρῆκαν* Chr. pat. v. 629. v. 691. *οὐκ* A^1 c^1. idem legit auctor Chr. pat., unde v. 632. *νικᾷ γὰρ ὥς οὐκ ἐκ θεοῦ δεινὸς κλύδων*. v. 693. *οὐ γὰρ* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *οὐ μὴ a* (Ald.) *σώσει* c^1 *σῴσει c*^{2} *σώσῃ* ceteri. hoc fuit archetypi, vitiose illud scriptum pro *σώσει*; unde ab interpolatore *γὰρ* mutatum in *μή*. genuina scriptura restituta in c^1 *c*^{2}. v. 696. *φίλος* A^1 c^1. nihil enotatum e *c*^{2}. *φίλους a* (Ald.)

v. 698. *Τροίᾳ* A^1 c^1 *c*^{2} *Τροίας a* (Ald.) *ἵν' εἴποτε* A^1 c^1 *c*^{2} *a*. itaque *ἵν' οἵ ποτε* Aldinae ab interpolatore esse manifestum. v. 699. *ἐκ σοῦ* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *ἐξ οὗ a* (Ald.) *ὕστερον* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *Ἴλιον a* (Ald.) turbata esse verba poetae perspexit is, qui textum Euripidis interpolavit sic, ut exhibetur in exemplo codicis Palatini. itaque *ἐκ σοῦ* mutavit in *ἐξ οὗ*, pro *ὕστερον* intulit *Ἴλιον*, verba sic volens intellegi: 'ut, si forte, ex eo (sc. Astyanacte) progeniti filii Ilium e cineribus resuscitent.' quae si vera essent, recte diceretur Andromachae filius a matre educari *Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ'*. at soloecum *ἐξ οὗ*. alia igitur via circumspicienda. dixit nuper de loco nostro Hermannus in diss. p. 13. 14., qui tamen vituperavit multa, quae sunt sanissima, nec sensum poetae videtur esse assecutus. '*παιδὸς* (v. 697.) perinepte diceret Hecuba non addito *ἐμοῦ*.' similiter tamen ineptit poeta Heracl. v. 713. Helen. v. 1222. 'quid autem hoc est, quod Astyanactem *μέγιστον ὠφέλημα Τροίας* educandum dicit, quum deleta sit Troia?' nempe Astyanax si Troiae moenia resuscitaturus est, recte dicitur educandus in patriae utilitatem; proderit enim sic optime patriae quamvis deletae. 'deinde quae haec in Hecuba est mentis perversitas, ut Andromachae

et non Hectoris posteros dicat instauratores fore Troiae?' recte hoc quidem monitum. nempe hoc dicendum erat, Andromacham Hectoris filium in maximam patriae utilitatem educaturam esse, ut, si forte ex ipsa Neoptolemo progeniti filii vitrici voluntatem conciliassent, ejus adjutus ope et voluntate Astyanax patriae moenia instauraret. sic enim intellegitur, cur Andromachae ex Neoptolemo filiorum mentio hic injiciatur alias incommoda. hinc patet post *παῖδες* duorum hemistichiorum jactura laborare verba poetae; quae postquam exciderunt, *κατοικίσειε* simul, quod dederat poeta v. 700. ad Astyanactem referendum, mutatum videtur in *κατοικίσειαν*, quod praebent libri, ut jungeretur cum *παῖδες ἐκ σοῦ γενόμενοι*. v. 703. idem versus Med. v. 270. v. 704. schol.: *μήποτε οὐχ ὁ Ταλθύβιος ἀλλ' ἄλλος τις ταῦτα λέγει. καὶ γὰρ οὐ λάτριν ἀλλ' ὀνομαστὶ Ταλθύβιον καλεῖν εἴωθεν.* v. 705. *οὐθ' ἑκών* v. 706. *δὲ κοινὰ* et *Πελοπιδῶν*, om. *τ'*, *a*, quae correxit Ald., ut sunt in ceteris. v. 707. *ἀρχή* A^1 e^1 *c*^{2} *ἄρχη a*, Christ. pat. v. 642. cf. Phoen. v. 1336. *οἰχόμεσθ'· οὐκ εὐπροσώποις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου.* Hercul. f. v. 538. *Ἄπολλον, οἵοις φροιμίοις ἄρχῃ λόγου.*

v. 711. *αὐτοῦ* A^1 c^1 idem suspicor esse in *e*^{2}, quamquam tacent collatores. *αὐτὸν a* (Ald.) cf. interpp. ad Sophocl. Oed. C. v. 78. v. 713. *κακά* A^1 c^1 *c*^{2} *καλά a* (Ald.) v. 714. *κτενοῦσι* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *κτείνουσι a* (Ald.) *τὸν παῖδ'* A^1 *τῶν αὐτοῦ παῖδ'* c^1 *αὐτοῦ* esse dicitur in *c*^{2}, unde *τὸν* ibidem legi conjicio. *σὸν παῖδα a*. Ald. tamen *τόν*. egregie hoc convenit Talthybii verecundiae. v. 719. *αὐτοῦ a* et fortasse alii. v. 720. *δεῖ* libri. *δεῖν* Jacobsius et Lentingius. v. 721. *γενέσθω* A^1 c^1 *c*^{2} nec quidquam diversitatis enotatum ex *a*. vitiose *γενέσθαι* Ald. v. 723. *ἰσχύσειν* A^1 c^1 *c*^{2} *ἰσχύειν a* (Ald.) v. 727. *οὕνεκ'* A^1 c^1 *ἕνεκ'* Ald. non enotatum id ex *ac*^{2}, ut in iis etiam videatur esse *οὕνεκ'*. v. 728. *σε δρᾶν* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *σε χρή a* (Ald.) manifesta interpolatione ejus, qui hos infinitivos pendere a *βούλομαι* v. 729. omnes non intellexisset. v. 729. *ἀχαιῶν* A^1 c^1 idem suspicor esse in *c*^{2}. *ἀχαιοῖς a* (Ald.) *ῥίπτειν* A^1 c^1 *ῥιπτεῖν a* (Ald.)

v. 730. *ὧν* A^1 *a* (Ald.) correctum *ᾧ* in c^1 *c*^{2}. v. 731. *ταφείη* [A^1] c^2 *τραφείη c*^{2} *ταφοίη a* (Ald.) *οὐδ'*, omisso *ὅδ'*, c^1 *c*^{2}. v. 737. *ἀπώλεσεν* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *ἀποκτενεῖ a* (Ald.) et Chr. pat. v. 1515. v. 741. *εἰς c*^{2}. v. 742. *οὐχ ὡς σφάγιον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμὸν* libri. *οὐχὶ σφάγιον μηνύουσάν μ' ἐκτεκεῖν* Christ. p. v. 77. *σφαγεῖον* mira perversitate recentiores Barnesium secuti, quum victima Graecis sit *σφάγιον*, non *σφαγεῖον*. intrusum alieno loco *ὡς* has turbas peperit expulso post *σφάγιον* vocabulo a vocali incipiente. dedisse videtur poeta:

οὐ σφάγιον ἶνιν Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμόν.

v. 743. *ἀσιάπιδος* A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *ἀσιάδος a* (Ald.) v. 746. *ὡσεὶ* [A^1] *ὡς* c^1 *c*^{2} *ὡσσεί a*. v. 747. *κλεινός* A^1 c^1 *c*^{2} *κλεινόν a* (Ald) utrumque per se probum; conjuncta habes Suppl. v. 593. *στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί.* v. 754. *σπαργάνοισι* A^1 c^1 *c*^{2} *σπαργάνοις σε a* (Ald.) quae videtur correctura esse. *ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα· μάτην ἄρα σε | ἔθρεψε, τέκνον,*

μαζὸς οὑμὸς σπαργάνοις Christ. p. v. 1334. 35. pronomen inserendum videtur v. 753. *διακενῆς σ' ἄρα.* interim in re dubia corruptam scripturam repraesentandam duxi. v. 755. idem versus Med. v. 1030. nisi quod ibi *ἄλλως δ'.* v. 756. *εἶποτ'* libri. *οὔποτ'* H. Stephanus. v. 757. *πρόσπιτνε* A¹ c² *πρόσπτυε* c³ *πρόσπιπτε* *a* (Ald.) *ὠλέναις* A¹ c¹ c² *ὠλέναις* *a* (Ald.) v. 764. *ὅσα τε γῇ* A¹ c¹ *ὅσα γῇ* c² *ὅσα τε γῇ* c³. in *a* deesse *τε* non annotavit Brunnius et habet Christ. p. v. 336. *ὅσσα γῇ* Ald. v. 765. *Ζῆνά σ'* A¹ *ἐκφῦσαι* A¹ c¹ c². idem videtur esse in *a*. *ἐκφῦναι* Ald. v. 769. *ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετ'* A¹ *a* (Ald.) *ἄγετε, φέρετε καὶ ῥίπτετ'* c¹ c² interpolati. verissime Hermannus epit. d. m. ed. II. p. 52. *ἀλλ' ἄγετε, φέρετε, ῥίπτετ'.* v. 771. *δυναίμεθ' ἂν* A¹ c¹ c² *δυναίμεθα* *a* (Ald.) v. 773. *ναῦς* A¹ c¹ c² c³ *ναῦν* *a* (Ald.) v. 777. sqq. Andromachae sunt in libris, male Tyrwhittum secuti recentiores Thalthybio assignarunt. v. 777. *πρόσπτυγμα* A¹ c¹ *πρόσπυγμα* c². etiam *a* *πρόσπτυγμα* habere videtur; tacet enim Brunnius. itaque *πρόσφθεγμα* Ald. editoris correctura putanda est. v. 778. om. A¹ c¹ c² habet *a* (Ald.) v. 781. *τοιάδε* A¹ c¹ c² *τοιαῦτα* *a* (Ald.) v. 783. *ἀναιδείᾳ* A¹ *ἀναιδεία* c¹ *ἀναιδείᾳ* c² *ἀναιδείας* *a* (Ald.) cf. schol.: *τὰ δὲ τοιαῦτα ἐπιτάγματα χρὴ ποιεῖν ὅσοι ἀναιδεῖς εἰσι καὶ φίλοι τῇ ἀναιδείᾳ.* post hunc versum excidisse alterum conjecit Hermannus in diss. p. 14., quoniam non dubium sit utrumque systema novem versus habuisse. v. 785. *μονογενοῦ* A¹ c² vitiose, unde c¹ c² *μονογενοῦς* invitis metro et sensu. *μογεροῦ* *a* (Ald.) v. 789. *κτύπους* libri contra metrum. *κόπους* Seidlerus. v. 795. sqq. stropha sic divisa in *a*: *μελ. — Σαλαμῖνος* | *ὦ — Τελαμὼν* | *νάσου — ἕδραν* | *τᾶς — ἐλαίας* | *πρῶτον — ἀθανᾶς* | *οὐράνιον — ἀθήναις* | *ἔβας — τοξοφόρῳ* | *συναρ. — γόνῳ* | *ἴλιον — πόλιν* | *ἁμετέραν — ἑλλάδος.* in c²: *μελ. — σαλαμῖνος* | *ὦ — τελαμῶνος* (sic) | *νάσου — ἕδρας* | *τᾶς — ἐλαίας* | *πρῶτον — ἀθάνα* | *οὐράνιον στέφανον* | *λιπαραῖς — ἀθήναις* | *ἔβας — τοξοφόρῳ* | *συναρ. — γόνῳ* | *ἴλιον — ἐκ —* | *πέρσων — ἁμετέραν* | *τὸ πάροιθ' — ἑλλάδος.* v. 796. *ἕδρας* A¹ c¹ c² *ἕδραν* *a* (Ald.) v. 797. *ἐπικεκλιμένας* A¹ c¹ c² *συγκεκλημένας* c³ *ἐπικεκλημένας* *a* (Ald.) *ἱεροῖς ἵν'* A¹ c¹ c² c³ *ἱεροῖσιν* *a* (Ald.) v. 798. *ἀθάνας* A¹ c¹ c² *ἀθανᾶς* *a*. recte *'Αθάνα* Ald. et sic fuit in autographo. schol.: *ἐν ᾗ πόλει ἡ 'Αθηνᾶ τὸν γλαυκῆς ἐλαίας κλάδον ἔδειξε, τὸν οὐράνιον στέφανον.* v. 799. *λιπαραῖς* A¹ c¹ c² *λιπαραῖσιν* videtur esse in *a*. *λιπαραῖσι* Ald. *λιπαραῖσί τε* probabiliter Seidlerus. v. 800. *τῷ* A¹ c¹ c² om. *a* (Ald.) *συναριστεύων* A¹ c¹ c² *συναριστεύσων* *a* (Ald.) v. 801. *ἀλκμήνας γόνῳ* A¹ c¹ *ἀλκμήνης γόνῳ* c² c³ deficiente syllaba. *ἄμ' ἀλκμήνας γόνῳ* *a* (Ald.), quod probum videtur. v. 804. *πάροιθεν* A¹ c¹ *πάροιθ'* c² *a*. verba *ὅτ' ἔβας ἀφ' Ἑλλάδος*, quae strophicis non respondent, recte ab interpolatore vetere assuta esse visa G. Dindorfio; sola *ὅτ' ἔβας* Hermanno, qui in diss. p. 14. sic haec refinxit: *τοπάροιθεν ἀφ' Ἑλλάδος γᾶς.* v. 805. seqq. *ὅθ' — πρῶτον* | *ἄνθος — πώλων* | *Σιμόεντι — πλάταν* | *ἔσχασε ποντοπόρον* | *καὶ — πρύμναν* | *καὶ — ναῶν* | *Λαομέδοντι — φόνον* | *κανόνων — φοίβου* | *πυρὸς — πνοᾷ* | *καθελὼν — χθόνα* |

δὶς — τείχη | περὶ — δαρδανίας | φονία — αἰχμά *a*. ὅθ' — πρῶτον | ἄνθος ἀτυζόμενος | πώλων — πλάταν | ἔσχασε ποντοπόρον | καὶ — πρύμναν | καὶ — ναῶν | λαομέδοντι φόνον | κανόνων — φοίβου | πυρὸς — βοᾷ | καθελὼν — χθόνα | δὶς — πιτύλοιν | τείχη — δαρδανίας | φοίνια — αἰχμά *c*[2]. v. 804. ἀτυζόμενος. λυπούμενος, ἐκπλησσόμενος Hesychius I. p. 609. schol.: διὰ τοὺς πώλους λυπούμενος. v. 805. εὐρεῖτα A[1] c[1] *c*[2], quod ortum ex εὐρείτα omisso iota in vetusto exemplari scripto. εὐρείτα *a*. (Ald.) v. 806. πρύμναν A[1] c[1] *c*[2] πρυμνᾶν *a* (Ald.) v. 807. νεῶν A[1] c[1]. tacent de *c*[2]. ναῶν *a* (Ald.) v. 808. κανόνων δὲ A[1] c[1] *c*[2] c[2] *a*. δὲ om. Ald., ut versus strophico aequaretur: λιπαραῖσι κόσμον Ἀθήναις = κανόνων τυκίσματα φοίβου. τυκτίσματα A[1] c[1] *c*[2] teste Burgesio (τυκίσματα sec. Musgravium; nihil enotatum a Paulio) κτίσματα c[2] τεκίσματα (sic) *a*. recte τυκίσματα Ald. cf. Hercul. f. v. 944. τὰ κυκλώπων βάθρα | φοίνικι κανόνι καὶ τύκοις ἡρμοσμένα. v. 809. πυρὸς φοίνικι βοᾷ A[1] c[1] *c*[2] c[2] πυρὸς φοίνικι πνοᾷ *a* δὲ post πυρὸς infersit Ald., ut versus strophico responderet: ἔβας ἔβας τοξοφόρῳ = πυρὸς δὲ φοίνικι πνοᾷ. quum jambo abundare videretur versus strophicus, alterum ἔβας delevit Seidlerus, πυρὸς in antistropha geminandum censuit Meinekius fragg. comicorum V. p. 617., qui omnes fidem habuerunt interpolato illi πνοᾷ, in cujus locum jam succedat postliminii jure restitutum genuinum βοᾷ, 'clamore bellico.' excidit sive ante sive post πυρὸς sive jambus sive tribrachus, sive is fuit ipsum πνοᾷ sive πτέρυγι sive aliud quid. v. 810. ἐπόρθησε A[1] *c*[2] *a*. v. 811. παρά *a*. v. 812. δαρδανίας A[1] c[1] *c*[2] c[2]. nihil enotatum ex *a*, ut δαρδάνας Ald. typothetis deberi videatur. φοινία A[1] c[1] φοίνια *c*[2] φοινία *a*. recte φονία Ald. v. 813 seqq. μάταν — βαίνων | λαομεδόντειε — κυλίκων | πλήρωμα — λατρείαν | ἁ — τροία | πυρὶ δαίεται χίονες ἅλιαι | ἴσχον — οἵω | νοὶ τοκέων βοᾷ | αἱ μὲν — παῖδας αἱ δὲ | ματέρας γεραιάς | τὰ δὲ — λουτρὰ | γυμνασίων — βεβᾶσι | σὺ δὲ — νεαρὰ | χάρισι — θρόνοις | καλλιγ. — γαῖαν | ἑλλὰς — αἰχμά, *a*. μάτην — χρυσέαις | ἐν — βαίνων | λαομεδόντιε παῖ | ζηνὸς — κυλίκων | πλήρωμα — λατρείαν | ἁ δὲ — τροία | πυρὶ — ἅλιαι | ἴαχον — οἵω | νὸς — βοᾷ | αἱ μὲν — παῖδας αἵδε | ματέρας γεραιάς | τὰ δὲ — λουτρὰ | γυμνασίων τε δρόμοι | βεβᾶσι — νεαρὰ | χάρισι — θρόνοις | καλλιγ. — τρέφει (sic) | πριάμοιο δὲ γαῖαν | ἑλλὰς — αἰχμά, *c*[2]. v. 813. μάτην A[1] c[1]. nihil enotatum e *c*[2]. μάταν *a* (Ald.) v. 814. εἰν A[1] ἐν c[1] [*c*[2]]. nihil enotatum ex *a*. εἰν tamen Ald. ἁβρὰ βαίνων. τρυφερόβιος Hesychius I. p. 22. cf. Med. v. 830. 1161. v. 815. λαομεδόντιε A[1] c[1] [*c*[2]] λαομεδόντειε *a* (Ald.) v. 818. Τροία glossema esse vidit Musgravius. v. 819. ἠιόνες δ' A[1] c[1] *c*[2] χίονες, omisso δ', *a*. ἠϊόνες Ald. v. 820. 21. ἴαχον οἷον οἰωνὸς ὑπὲρ τέκνων A[1] c[1] *c*[2] c[2] ἴσχον οἷον οἰωνοὶ ὑπὲρ τοκέων *a* quod recepit Ald. mutato οἰωνοὶ in οἰωνός. ex his τεκέων fuisse in archetypo certum est. ceterorum medela incerta. Hermannus ap. Matth.: ἠϊόνες δ' ἅλιαι | ἴακχος· οἰωνὸς οἵ- | ον δ' ὑπὲρ τεκέων βοᾷ; in diss. p. 14. ἠϊόνες δ' ἅλιαι | ἴακχον· οἷον δ' ὑπὲρ | οἰωνὸς τεκέων βοᾷ. Seidlerus: ἠϊόνες δ' ἅλιαι | ἰαχοῦσ'· οἷον

6

δ' ὑπὲρ | οἰωνὸς τεκέων βοᾷ, mutatis in antistropha *τὸ τᾶς δὲ* in *τὸ δὲ τᾶς*. et sane ita legisse scholiasten ibi dixeris, qui *τὸ δὲ φέγγος τῆς ἡμέρας, ὅ ἐστιν αὕτη ἡ ἡμέρα.* sed fallax codicis scriptura leviter corrupta. scribendum *αὐτὴ ἡ ἡμέρα*, quod additum propter sequens *ἔχουσα* non ad *φέγγος* relatum, sed ad ipsam *ἡμέραν*. v. 822. *εὐνάτορας* libri contra metrum. *εὐνὰς* Seidlerus. probabiliter *ἄορας* nuper Hermannus in diss. p. 14. *αἱ δὲ παῖδας* A¹ c¹ *c*² c² *ἁ δὲ παῖδας* *a* (Ald.) v. 823. *γεραιάς* A¹ c¹ *c*² c² nec quidquam enotatum ex *a*. *γεραιᾶς* vitiose Ald. v. 831. seqq. *ἔρως — παρὰ | δαρδάνια μέλαθρα | ποτ' — μέλων | ὡς — μεγάλως | τροίαν — θεοῖσιν | κῆδος — ἐρῶ | τὸ — λευκοπτέρου | ἁμέρας — βροτοῖς | φέγγος — γαῖαν εἶδε | περγάμων ὄλεθρον | τεκνοποιὸν — τᾶσδε | γᾶς — θαλάμοισιν | ὃν — ἔλαβε | χρύσεος — ἀναρπάσας | ἐλπίδα — πατρίᾳ | μεγάλαν — δὲ | φίλτρα — τροίᾳ*, *a*. *ἔρως — τὰ | δαρδάνια — ἦλθες | οὐρανίδαισι μέλων | ὡς — μεγάλως | τροίαν — θεοῖσι | κῆδος ἀναψάμενος | τὸ μὲν — ἐρῶ | τὸ τᾶσδε λευκοπτέρου | ἁμέρας — βροτοῖς | φέγγος — γαῖαν εἶδε | περγάμων — τᾶσδε | γᾶς — θαλάμοις | ὃν — ἔλαβε | χρύσεος — ἀναρπάσας | ἐλπίδα — πατρίδι | μεγάλαν — δὲ | φίλτρα — τροίᾳ*, *c*². v. 831. *ὃς τὰ* A¹ c¹ *ὡς τὰ* *c*² *ὃς τά* c² *ὃς παρὰ* *a* (Ald.) pessime interpolatus. *δαρδάνια* libri. *δαρδάνεια* G. Dindorfius, qua forma et potuerat uti Euripides et usus est Lycophron v. 967. 1257. v. 837. *οὐκέτ' ὄνειδος* A¹ c¹ *c*² *οὐκ ἐς ὄνειδος* c² *ὄνειδος οὔκετ'* (sic) *a* (Ald.) v. 839. *φίλιον* A¹ c¹ *c*² c² *φίλας* *a* (Ald.) v. 840. *γαῖαν* libri. verum est *γαίας*, quod autographi fuisse docet schol. interpretatio: *πῶς περιεῖδε τὸν ὀλοὸν τοῦτον ὄλεθρον τὸν κατὰ ταύτην τὴν γῆν ἐπηρμένον καὶ τῶν περγάμων*. v. 842. *τάδε* A¹ c¹ *τᾶσδε* *c*² *a*. v. 843. *θαλάμοις* A¹ c¹ *c*². nihil enotatum ex *a*. *θαλάμοισιν* tamen Ald. v. 844. *ἀστέρων τέθριππος. τὸ ἅρμα ἡλίου* Hesychius I. p. 583. v. 846. *πατρίδι* A¹ c¹ *c*² c² *πατρίᾳ* *a* (Ald.) v. 852. recte post hunc versum excidisse nonnulla statuerunt Porsonus et Hermannus. infelici conatu refragatus est L. Dindorfius 'non ad *ὅδ' εἰμί*', inquit, 'sed ad postrema *πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ* referenda sunt *καὶ στράτευμ' ἀχαικόν*. quae loquendi species Graecis usitatissima. vide Helenae v. 1094. *αὐτοῦ μέν' · ἦν γάρ καί τι πλημμελές σε δρᾷ, τάφος σ' ὅδ' ἂν ῥύσαιτο φάσγανόν τε σόν*. ubi non ad *αὐτοῦ μέν'* referri potest *φάσγανόν τε σὸν* — sed ad proximum tantum *ῥύσαιτο*.' hoc exemplo quod minus ad rem faciat vix afferri puto posse ullum. est enim nostri dissimillimum 'ibidem v. 1644. *διssοὶ δέ σε Διόσκοροι καλοῦμεν οὓς Λήδα ποτὲ ἔτικτεν Ἑλένην θ', ἣ πέφευγε σοὺς δόμους*. Electra v. 85. *δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθών, ὅς μου κατέκτα πατέρα χἠ πανώλεθρος μήτηρ*. qui loci huic nostro simillimi sunt.' hujus quidem generis plura addi poterant; legitima enim talis est anacoluthia in enuntiatis relativis. legitimum igitur erat *ἐγὼ γὰρ δὴ Μενέλαός εἰμι, ὃς πολλὰ ἐμόχθησα καὶ στράτευμ' Ἀχαικόν*, non legitimum *ἐγὼ Μενέλαός εἰμι ὁ πολλὰ μοχθήσας καὶ στράτευμ' Ἀχαικόν*. cavetur enim ab anacoluthia ista diligenter, ubi quod relative enuntiare licuit, effertur per partici-

pium; vitanda enim est ambiguitas. excidit versiculus in hanc fere sententiam:

ἀφ' Ἑλλάδος γῆς τῇδ' ἐφορμήσας χθονί.

v. 855. *ξεναπατήσας* c^1 *ξυναπατήσας* *c*^{2}. v. 856. *ἔδωκε* A^1 *c*^{2} *δέδωκε* *a* (Ald.) v. 858. *τάλαιναν* A^1 c^1 *c*^{2} c^3 *λάκαιναν* *a* (Ald.). v. 862. *ἐξεμόχθευσαν* A^1 c^1 *c*^{2} *ἐξεμόχθησαν* *a* (Ald.) illud exquisitius videtur, quam quod errori deberi possit; quamquam nostro excepto loco alias semper *ἐκμοχθεῖν* usurpatum reperies Euripidi. v. 864. *ἀργείων* A^1 c^1 *c*^{2} *ἀργείαν* *a* (Ald.) cf. Fixium ad Bacch. v. 1. v. 867. *ἐς* c^1. v. 868. *ὅσων* A^1 *ὅσον* c^1 *ὅσων* *c*^{2} c^3 *ὅσοι* *a* (Ald.) *τεθνᾶσιν* libri. correxit Heathius.

v. 869. *εἶα* A^1 *a*. v. 871. *οὔρειοι* c^1 *c*^{2}. v. 872. *πνοαί* A^1 c^1 nec quidquam enotatum ex *ac*^{2}. *πνοιαί* Ald. v. 873. seqq. respiciunt Plutarchus mor. p. 173 et 1007, Themistius p. 196, Plotinus p. 440. v. 874. *δυστόπαστος*. *δυσκατάληπτος, δυσυπονόητος, δυσείκαστος* Hesychius I. p. 1051.

v. 875. *νοῦς* libri et schol. *νοῦ* Ald. v. 879. *κτενεῖς* A^1 c^1 *c*^{2} *κτανεῖς* Ald. nihil enotatum ex *a*. v. 881. *ἀνδρῶν ὄμματ'* A^1 c^1 *ὄμματ' ἀνδρῶν* *c*^{2} et Ald. nihil ejusmodi enotatum ex *a*. v. 882. *πίμπρησι δ' οἴκους* A^1 *πίμπρησι δόμους* c^1 *c*^{2} *πίμπρησι δι' οἴκους* *a*. *δ' οἴκους* Ald. v. 885. *ἐν γὰρ* A^1 c^1 *c*^{2} c^3 *πρὸς γὰρ* Ald. legi id in *a* non annotavit Brunnius.

v. 887. *στυγουμένη* A^1 c^1 *c*^{2} c^3 *μισουμένη* *a* (Ald.) v. 890. *ἀλλὰ πᾶς* A^1 c^1 *c*^{2} *ἀλλ' ἅπας* *a* (Ald.) v. 894. *κτενῶ* A^1 c^1 *c*^{2} *κτενών* c^3 *κτανῶν* *a* (*κτανών* Ald.) *κτενῶν* conjecit H. Stephanus. v. 899. *μηδαμοῦ* A^1 c^1 *c*^{2} *μηδαμῶς* *a* (Ald.) v. 901. *μάθῃς* c^1 *c*^{2}. v. 902. *τῇδε δ' οὐ* *a*. v. 903. *ἴσως μὲν κἂν εὖ* A^1 *ἴσως μὲν μὲν οὖν εὖ* c^1 *ἴσως μὲν οὖν εὖ* *c*^{2} turpiter interpolati. *ἴσως με κἂν εὖ* *a* (Ald.) v. 905. *οἶμαι* A^1 c^1 *c*^{2} c^3 *οἶδα* Ald. nihil annotat Brunnius. v. 910. *κἀμὲ πρέσβυς* libri. articulum addidit Hermannus. v. 911. *τότε* Hermannus in diss. p. 14. v. 912. *ἐνθένδε* c^1 *ἔνθεν δὲ* *a*. de ceteris non constat. v. 916. *Ἥρα θ'* libri. recte. opponitur enim Pallas cum Junone Veneri. *ἀσίας* A^1 c^1 *c*^{2} cum Tzetza exeg. in Il. p. 40. *ἀσιάδ'* *a* (Ald.) cf. Ion. v. 1356. v. 919. *ὑπεκδράμοι* libri. *ὑπερδράμοι* Tzetzes l.l. ut emendaverat Canterus. v. 921. *θεά* A^1 c^1 *c*^{2} *θεάς* *a* (Ald.) cf. Helen. v. 31. *οἱ' μοὶ γάμοι ὤνησαν* A^1 c^1 *c*^{2} c^3 et, ut videtur, *a*. sic etiam schol. *οὐ' μὸς γάμος ὤνησεν* Ald. sine caussa.

v. 924. *ἄρ'* A^1 c^1 *c*^{2} *ἄδ'* *a* (Ald.) deinde *ὠλόμην* *a* (Ald.) *ὠλόμην δ'* c^1 *ὀλώμην δ'* *c*^{2}, in quibus si *δ'* e conjectura additum, recte additum est. hinc recepto *ἄρ'* et *δ'* versum pristino suo nitori reddidisse mihi videor.

v. 926. *κάρα* Ald. *κάρᾳ* Barnesius. v. 927. *τἀμποσίν* A^1 v. 929. *θεῶν* A^1 c^1 *αὐτοῦ* libri. *αὑτοῦ* Schaeferus. v. 935. *φρονοῦσ' ἐκ δόμων* A^1 c^1 *c*^{2} *φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων* *a* (Ald.), quae videtur correctura esse. *φρονοῦσ' ἐκ δωμάτων* Bothius. *φρονοῦσ' ἐγὼ 'κ δόμων* Hermannus in diss. p. 14. v. 940. *ἐνθένδ'* A^1 c^1. v. 943. *ναύσ'* c^1 *c*^{2}. v. 951. 'recte dictum *ἐνδίκως δικαίως*' nam et *ἐνδίκως* et *πανδίκως* saepe nihil nisi *omnino* significant' Hermannus p. 15. *δίκαιος* voluerat Seidlerus. v. 954.

ἐστί σοι τόδε A¹ c¹ C² c² ἐστὶ τόδε, omisso σοι, a. versus explendi gratia ἐστὶ γὰρ τόδε dedit Ald. v. 955. πάτραν A¹ c¹ C² πάτρᾳ a (Ald.) v. 958. θεαῖσι A¹ c¹ C² ταῖς θεαῖσι a (Ald.) v. 959. ἐνδίκως A¹ c¹ C² c² ἔνδικα a (Ald.) v. 963. ἀθήνας A¹ c¹ C² ἀθάνας c² ἀθήνας, ut videtur, a, quod male legisse videtur Ald. typotheta, qui dederit εὐθύνας. v. 964. παιδιαῖς c¹ C². idem quod esse in A¹ perhibetur apud Dindorfium, typothetarum vitio accidisse videtur; nulla enim cod. Havniensis mentio. παιδιαῖσι a (Ald.) v. 965. ἦλθον ἐπ' ἴδην A¹ c¹ C² c² ἦλθον πρὸς ἴδην a (Ald.), quod a correctore esse patet. dedi, ex quo corruptam esse bonorum librorum scripturam consentaneum est, ἤλυθον ἐπ' Ἴδην. utitur hac forma in trimetris Euripides hujus fabulae v. 374. et Electr. v. 598. item auctor Rhesi v. 660. v. 966. ἔσχ' libri. ἔσχεν Ald. v. 967. λάβῃ libri. λάβοι Seidlerus. v. 968. ἀθηνᾶ libri. Ἀθάνα Seidlerus. θηρωμένη A¹ c¹ C² πειρωμένη a (Ald) v. 970. μὴ ἀμαθεῖς A¹ v. 971. οὐ addidit Seidlerus. v. 973. ξυμπαιδί A¹. v. 974. ἥσυχός γ' libri. correxit Hermannus. v. 975. ἤγαγε a (Ald.) v. 976. εὐπρεπέστατος solus C². v. 978. citatur in epim. Hom. ap. Cramer. an. Ox. I. p. 37. cf. Stephani scholia in Arist. rhet. ap. Cramer. an. Par. I. p. 294. Ἀφροδίτη ἐξ ἀφροσύνης κέκληται. ἐν τῷ δράματι τῶν Τρῳάδων ὑπὲρ ἑαυτῆς δημηγορησάσης τῆς Ἑλένης πρὸς Μενέλαον ἀπολογεῖται Ἑκάβη πρὸς αὐτὴν καὶ δείκνυσιν αὐτὴν ψευδομένην. utitur enim versu 979 Aristoteles rhet. II. 23. p. 1400ᵇ. v. 980. ὃν ἰδοῦσα A¹ ὃν σύ γ' ἰδοῦσα interpolati c¹ C². probum videtur, quod est in a (Ald.), ὃν εἰσιδοῦσα. v. 984. ἤλπισάς σε καταβκλύσειν Hermannus p. 15. probabiliter. v. 987. φῇς ἄγειν A¹ φῇς α παῖδα σ' c¹ παῖδα φῇς γ' C² φὴς ἄγειν a (Ald.) v. 990. τ' om. A¹. v. 992. ἀγωνία ...... καὶ ἡ παλαίστρα. Εὐριπίδης δὲ Τρῳάσι πόλεμον Hesychius I. p. 79. cf. etiam Suppl. v. 525. οὐδ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας. Hecub. v. 314. πολεμίων τ' ἀγωνία. v. 998. τῇ ἀρετῇ A¹. v. 1001. ποῖ A¹ πῇ c¹ ποῦ a (Ald.) v. 1003. τὸ A¹. v. 1005. οἵ δ' A¹ c¹ C² οἵδ' Ald. non enotatum ex a. v. 1007. πέμπω A¹ a, quod in πέμψω mutavit Ald. sic etiam c¹ C², ut videtur. v. 1022. ἀξίως δόμων τε A¹ ἀξίως τε δόμων τε a (Ald.) non constat de c¹ C². v. 1024. ψόγον A¹ c¹ C² c² om. a (Ald.) schol.: ἀφελοῦ τὸ θῆλυ, τουτέστι μὴ θηλυνθῇς. ἀνελὼν δὲ ταύτην σεαυτὴν (l. σεαυτὸν) ἀπαλλάξεις ψόγου. v. 1028. ἐνεῖται A¹ c¹ C² ἐσεῖται c² ἐνεῖται, corr. in ἀρνεῖται, a. unde αἰνεῖται Ald. schol.: κόμπου δὲ χάριν ἡ Ἀφροδίτη τοῖς λόγοις αὐτῆς ἐμβέβληται.
v. 1029. πόνους τ' A¹ c¹. adde C². πόνους δ' a (Ald.) v. 1036. νεῶς A¹.

v. 1039. πάροιθ' A¹ c¹ C² c² πάρος γ' a (Ald.) v. 1040. οὐδεὶς ἐραστὴς Aristoteles rhet. II. 21. p. 1394ᵇ. schol.: ὁ στίχος οὗτος ἐν παροιμίαις φέρεται. v. 1041. Hecubae continuant A¹ c¹ C². Menelai est in a (Ald.) recte. cf. Med. v. 330. 331. v. 1042. ἔσται τάδ' ἃ A¹ ἔσται γ' ἃ c¹ C²

correcti. ἔστω τάδ' ἃ c^2 ἔστω δ' ἃ *a* (Ald.) v. 1047. τῆς A^1 c^1. v. 1048. ἐχθίονες libri, inepta sententia. aliud quid legit schol. κἂν ἀκόλαστοι πάνυ ὦσι interpretatus. verissime Hermannus p. 15. αἰσχίονες rescribendum indicavit. ἔχθιστος et αἴσχιστος, ἐχθίων et αἰσχίων promiscue haberi a librariis in vulgus notum. v. 1050. βωμὸν ‖ *c*^{2} *a*. v. 1052. Etym. m. p. 659. πέλανοι λέγονται τὰ πόπανα ἀπὸ τοῦ πεπλατύνθαι ἢ ἀπὸ τῆς παιπάλης. ἀπὸ γὰρ τοῦ λευκοτάτου κατασκευάζονται. καὶ Ὅμηρος τὸ λευκᾶναι παλῦναί φησι. πόπανα ἀπὸ τῆς πέψεως. πέττειν γὰρ ποιοῦσιν. οὕτως Εὐριπίδης Τρωσί, quae videri possint ad nostrum locum pertinere. sed aliud quid latet. scribendum: οὕτως ἐν ὑπομνήματι Εὐριπίδου Ῥήσου. desumpta enim haec sunt e scholiis ad Rhesi v. 430. v. 1053. καπνὸν | *c*^{2} *a*. v. 1054. ἱερὰν libri. ἱρὰν Heathius. v. 1056. κατάρρυτα libri. correxit Seidlerus. ποταμίᾳ A^1 c^1 *c*^{2} *a*. ποταμείᾳ Ald. ob versum antistrophicum. v. 1058. καταλαμπομέναν | ζαθέαν *c*^{2} *a*. θεράπναν A^1 c^1 *c*^{2} (θεράπαιναν sec. Paulium) θεράπαιναν *a* (Ald.) v. 1060. κατ' ὄρφναν τε | *c*^{2} *a*. v. 1061. παννυχίδες θεῶν desunt in *a* (Ald.), habent A^1 c^1 *c*^{2} c^2 v. 1063. σελᾶναι | *ac*^{2}. v. 1064. σὺν δώδεκα libri. συνδώδεκα Barnesius. v. 1066. ἕδρανον A^1 c^1 ἕδραν *c*^{2} ἕδρανον c^2 ἕδραν *a* (Ald.) ἐπιβεβηκὼς libri. correxit Seidlerus. v. 1067. πόλεως libri. ὀλομένας A^1 c^1 *c*^{2} *a*. ὀλουμένας dedit Ald. metri caussa. versus ut strophico exaequaretur in antistropha αἰθέρα τ' ἐμᾶς πόλεος ὀλομένας conjecit Hermannus ap. Matth., in stropha Seidlerus τέρμονά τε πρόβολον, cui assentitur Hermannus in diss. p. 15. illud verisimillimum ego judico. ceterum hunc locum respexit Hesychius I. p. 152. αἰθέρα. ἐμπυρισμόν, ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. Εὐριπίδης Τρῳάσιν. schol.: ὁ Δίδυμος τὸν ἐμπυρισμὸν ἀπὸ τοῦ αἴθεσθαι. v. 1068. αἰθομένα A^1 c^1 *c*^{2}. αἰθομέναν Ald. id ex *a* non enotatum. κατέλυσεν libri. κατέλυσέ τις Ald. propter corruptum, quod praebebat in stropha codex, θεράπαιναν. v. 1069. Hecubae notam praefigunt libri, excepto *c*^{2}. delendam esse monuit H. Stephanus. v. 1070. φθιμένοις A^1 c^1 *c*^{2} *a*. correxit Ald. v. 1071. ἄνυδρος (cod. ἀνύδρονος). ἄταφος, οὐ λελουμένος οὐδὲ τῶν νομιζομένων τυχών Hesychius I. p. 408. v. 1073. ἵνα τύχῃ Hermannus in diss. p. 15. v. 1074. κυκλώπει' Ald. κυκλώπια *a* κυκλώπεια *c*^{2}. Κυκλώπι' Seidlerus. cf. Electr. v. 1158. κυκλώπειά τ' οὐράνια τείχε'. v. 1076. στένει | βοᾷ — ἔμοι (sic) | μόναν — ἀχαιοί | *a*. item *c*^{2}. κατάορα libri. κατάωρα Ald. v. 1080. ἐναλίαισι c^1 *c*^{2}. v. 1080. 81, 1082. 83, 1084. 85. in unum contrahit *a*. v. 1083. πύλας A^1 c^1 *c*^{2} πύλαις Ald. id non enotatum ex *a*. v. 1085. μενέλα A^1 c^1 *c*^{2} c^2 μενέλαε *a*, quod in μελέας mutavit Ald. v. 1087. μέσαν Bothius, πλαταᾶν Seidlerus, πλάτας G. Dindorfius. v. 1089. ὅτε A^1 c^1. adde *c*^{2}. *a* ὅτι Ald. fort. εὖτε. in fine πολυδάκρυτον dederat Seidlerus et in stropha ἵνα τε τείχη. v. 1092. seqq. τυγχάνει | διὸς — γαῖαν | *ac*^{2}. v. 1096. θεᾶς θάλαμον A^1 c^1 *c*^{2} c^2 *a*. θάλαμον metri caussa omisit Ald. emendationem perfecit Musgravius reposito θεάν. θάλαμον enim e glossemate adhaesit,

alterum memorat schol.: *τινὲς θεᾶς μέλαθρον. ἢ προσυπακουστέον αὐτὸ ἔξωθεν.* v. 1099. *καὶ σιμοεντίσιν* A^1 c^1 *c*^{2} c^3 *a*. ut metra exaequarentur *ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ* dedit Ald. audacissima interpolatione. verissime Hermannus praefatione ad Iph. Aul. p. XVII. *καὶ Σιμοεντιάσιν*. ceterum 1098. 1099. uno versu *ac*^{2}. v. 1100. *τρωῆσιν* (*προῆσιν a*) libri. correxit Musgravius. v. 1101. *καινά* A^1 c^1 *c*^{2} *καιναί a* (Ald.) v. 1105. *κτείνοντες* libri, excepto *c*^{2}. v. 1107. *τόκου* A^1 c^1 *c*^{2} c^3. nihil diversitatis enotatum ex *a*. *τάφου* Ald. v. 1113. *δ'* A^1 c^1 *c*^{2} *τ' a* (Ald.) v. 1114. *ἐξορμᾶ a*. v. 1115. *πάτραν τ'* c^1 *c*^{2}. tacet de A^1 Dindorfius. *πάτραν a* (Ald.) v. 1120. pro *πλεύρ'* in *a* est *τὴν δ'*. v. 1124. *τ' ἐλαΐνων* A^1 c^1 *c*^{2} *τε λαΐνων a* (Ald.) v. 1128. *τὸ τοῦ* A^1 c^1. nihil enotatum e *c*^{2}. *τοῦ* om. *a* (Ald.) v. 1131. *ἀμπισχόντες* A^1 *ἐπίσχοντες* c^1 *c*^{2}, ut in horum codd.

ἐπ

archetypo videatur fuisse *ἀμπισχόντες*. nam *ἐπαπισχόντες*, addito infra lineam *μ*, *a*. *ἐπαμπίσχοντες* Ald. *αἱροῦμεν* A^1 *αἱροῦμεν c*^{2} *a*. *ἀροῦμεν* Elmsleyus ad Heracl. v. 323. v. 1133. *ἀνταλλάξας* A^1 c^2. v. 1136. *ἀναρήξων* A^1 *ἀνορύξων* c^1 *c*^{2} *ἀναρρήξων a* (Ald.) v. 1138. *ὁρμήσει* A^1 c^1 *c*^{2} *ὁρμίσῃ a* (Ald.) v. 1146. *διολλύμεσθα μυρίους* A^1 c^1 *c*^{2} *διωλλύμεσθα μυρίας a* (Ald.) v. 1152. respicit Plato de rep. VIII. p. 568. v. 1154. addidi *δ'* post *νῦν*, quod deesse non potest. *αὖτ'* A^1 *a*. v. 1156. *ὃς ἔκειρεν* A^1 *οὓς ἔκειρεν* c^1. v. 1157. *τείχη* A^1 c^1 *τύχη c*^{2} *a* (Ald.) v. 1160. *αἰσχρά. μυσαρά, κακά. Εὐριπίδης Τρῳάσιν* Hesychius I. p. 175. cf. Athenaeum II. p. 66. *Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Ἀθηναῖος οὐδ' ὀνομάζειν τινὰ τῶν ποιητῶν φησιν ἐγκέφαλον. καὶ Σοφοκλέα γοῦν ἐν Τραχινίαις ποιήσαντα τὸν Ἡρακλέα ῥιπτοῦντα τὸν Λίχαν ἐς θάλασσαν οὐκ ὀνομάσαι ἐγκέφαλον, ἀλλὰ λευκὸν μυελὸν ἐκκλίνοντα τὸ μὴ ὀνομαζόμενον· κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου | κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ καίτοι τἆλλα διαρρήδην ὀνομάσαντα. καὶ Εὐριπίδης δὲ τὴν Ἑκάβην θρηνοῦσαν εἰσαγαγὼν τὸν Ἀστυάνακτα ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ῥιφέντα φησί· δύστηνε, κρατὸς ὥς σ' ἔκειρεν ἀθλίως | τείχη πατρῷα, Λοξίου πυργώματα, | ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον | φιλήμασίν τ' ἔδωκεν· ἔνθεν ἐκγελᾷ | ὀστέων ῥαγέντων φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω.* v. 1161. *εἰκοῦς* fuerat autographi. schol.: *τῆς μὲν εἰκόνος καὶ τῆς εἰκασίας τοῦ πατρὸς κέκτησθέ τι, οἷον ὅμοιοι μέν ἐστε τοῦ πατρός, ἐν δὲ τοῖς ἄρθροις ἐκλελυμένοι πρόκεισθε.* v. 1162. *ἄθροις* typothetarum vitio Ald. omisso *δ'*, quod est in A^1 c^1 et videtur esse etiam in *c*^{2} *a*. in fine versus *πρόκεισθέ μοι a* (Ald.) *μοι* om. A^1 c^1 c^3. deesse non enotatum in *c*^{2}. id quoniam e correctura additum esse potuit in archetypo libri *a*, recipere ausus non sum. v. 1163. *ἐκβαλόν* A^1 *c*^{2} *ἐκβαλών a* (Ald.) '*φίλων* A^1 c^1 *c*^{2}' *Dindorf*. sed *φίλιον* esse in c^1 testatur Matthiae, item in *c*^{2} cum Burgesio Paulius, ut quid legatur in A^1 dubius haereas. *φίλον a* (Ald.) v. 1164. *εἰσπίπτον* c^1 *c*^{2}. *λέχος* A^1 c^1 *c*^{2} c^3 *πέπλους a* (Ald.) v. 1165. *ἢ* A^1. v. 1166. *θ'* A^1 c^1 *c*^{2}

δ' a (Ald.) v. 1174. *τοὐπίγραμμά γ'* A¹ c¹ *c*² idem, sed corr. a man. 2 in *τοὐπίγραμμα ἐν, a.* unde *τοὐπίγραμμ' ἐν* Ald. v. 1175. *ἀλλ' οὖν* A¹ c¹ *c*² *a.* *ἀλλ' ὦ* Ald. temere. id tamen mordicitus usque tenuit recentiorum mira sane socordia. v. 1177. *ᾧ* A¹. v. 1179. *σοι* Reiskius, *σῷ* Dobraeus, *σῶς* Canterus. v. 1182. *ἔσταξεν* A¹ *c*² *ἔσταζεν a* (Ald.) v. 1187. 88. hoc ordine leguntur in libris omnibus. invertit eum Ald. v. 1189. *αὐτός* (*ωὐτός*) Valckenarius ad Phoen. v. 927. post v. 1194. excidisse versum probabiliter conjecit Hermannus in diss. p. 16., ut octo hi senarii respondeant iis, quos infra habet Hecuba v. 1202—1209. idem v. 1099—1201. pro stropha habet, cui respondeant v. 1210—12 sic refícti:

αἰαῖ
πατρίδι, πατρίδι γᾶ πικρὸν ὄδυρμά σ' ὦ
τέκνον δέξεται.

sequentia epodum constituit sic:

X. *στέναζε μᾶτερ.* E. *αἰαῖ.*
X. *νεκρῶν ἴαχχον.* E. *ὤ μοι.*
X. *ὤ μοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.*

deinde quae sequuntur tribus senariis interjectis in stropham et antistropham disponit sic:

στρ. X. *ἄρασσ' ἄρασσε κρᾶτα*
πιτύλους διδοῦσα χειρός.
E. *ὤ μοι μοι ....*
ἀντ. *ὦ φίλταται γυναῖκες.*
. . . .
X. *θαρσήσασ' ἔνεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν.*

aliter idem olim ap. Matth. et elem. d. m. p. 262. Seidlero v. 1099—1201. proodus sunt, v. 1210—15. stropha cum antistropha, item v. 1219 seqq. in tanta autem horum versuum corruptela novare quidquam in textu nefas ego duxi. non magis tamen illis a vero aberrasse concederem, si quis haec ita a poeta conformata fuisse diceret:

στρ. *Ἑκ.* v. 1192—1198.
Χορ. *ἒ ἒ φρενῶν*
ἔθιγες ἔθιγες ὦ μέγας ἐμοί ποτ' ὤν
ἀνάκτωρ πόλεως.
ἀντ. *Ἑκ.* v. 1202—1209.
Χορ. *αἰαῖ αἰαῖ·*
πικρὸν ὄδυρμα ..... γαῖά σ' ὦ
τέκνον δέξεται.
στρ. *Ἑκ.* . . . .
. . . .
. . . .
Χορ. *στέναζε μᾶτερ.* *Ἑκ.* *αἰαῖ.*
Χορ. *νεκρῶν ἴαχχον.* *Ἑκ.* *οἴμοι.*

ἰώ μοί μοι·

. . . .

Χορ. οἴμοι δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν.

ἀντ. Ἑκ. v. 1216—18.

Χορ. ἄρασσ' ἄρασσε Ἑκ. κρᾶτα.

Χορ. πιτύλους διδοῦσα Ἑκ. χειρός.

ἰώ μοί μοι·

ὦ φίλταται γυναῖκες.

Χορ. . . . . . . σασ' ἔνεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν.

v. 1200. ἔθιγες | ὦ — ὢν | ἀνάκτωρ πόλεως c^2 *a*. v. 1204. om. A^1 c^1. deesse etiam in c^2 certum, taceant licet collatores omnes. v. 1207. recte schol.: καίτοι συνθαπτομένη τῷ νεκρῷ οὐκ ἀποθανῇ με[τ' αὐτοῦ.] v. 1212. τέκνον versui praecedenti addunt c^2 *a*. v. 1213. στέναξον A^1 c^1 c^2 στέναζε *a* (Ald.) μᾶτερ A^1 c^1 c^2 *a* μῆτερ Ald. v. 1214. haec usque ad οἴμοι μοι Hecubae continuant A^1 *a*. ἴακχον A^1 c^1 [c^2] c^2 *a*. ἴαχον Ald. νεκρόν *a*. cf. φθιτῶν ᾠδάν Hercul. f. v. 1026. οἴμοι μοι A^1 c^1 c^2 *a*. ἰώ μοί μοι Ald. v. 1216—1222. choro continuant A^1 c^1 c^2. v. 1216. ἰήσομαι A^1 c^1. v. 1218. φροντίσει libri, nisi quod *a* φροντίει (sic). φροντιεῖ Matthiae et sic Christ. p. v. 1383. v. 1219 πιτύλους addunt c^2 *a*. χειρί glossema esse recte statuere videtur Seidlerus. v. 1222. 'libri Ἑκάβη σάς (σᾶς c^1). seclusi Ἑκάβη et indicavi lacunam. litterae σας syllaba alicujus vocabuli finalis est.' *G. Dindorf*. θαρσήσασ' Hermannus. ἔννεπε libri. ἔνεπε recte Seidlerus. v. 1225. εἰ δὲ μὴ recentiores Stephanum secuti, quo quid lucremur non intellego. recte se habet librorum scriptura: "si divinum numen nos pessumdedit, reputandum est nos, obscuri si mansissemus, famam apud posteros carminum rumoribus nunquam fuisse assecuturos." v. 1226. totum om. c^1 ἀφανεῖς ἂν ὄντες περιβαλὼν κάτω χθονὸς A^1 errore librarii repetitis, quae recte initio versus sequentis posita sunt. ἔστρεψε τ' ἄνω c^2 ἔστρεψέτ' ἄνω *a*, unde ἔστρεψ' ἄνω claudicante metro Ald. a Stephano excogitatum ἔστρεψ' ἄνωθεν receperat Canterus. ad quod quum nihil diversitatis enotatum reperisset e c^2 Matthiaeus, injuria ita lectum fuisse in libro Vossiano collegit. unice verum firmatum librorum auctoritate ἔστρεψε τἄνω. v. 1227. ὑμνήθημεν libri, nisi quod ὑμνηθῆμεν *a*. correxit Hermannus. v. 1228. μούσαις ἀοιδὰς δόντες (διδόντες A^1 c^1) ἀοιδοῖς βροτῶν A^1 c^1 c^2 μούσαις ἀοιδὰς δόντες ὑστέραν βροτῶν *a*, quorum ὑστέραν Ald. mutavit in ὑστέροις. dubitanter hoc recepi, quum sphalmate librarii vitiatum ἀοιδοῖς optimorum librorum vocabulum exiens in οις eo in loco fuisse indicare videretur.

v. 1229. ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρὸν A^1 c^1 c^2 *a* et (ὀλβίῳ τύμβῳ νεκρόν) Chr. pat. v. 1447. ἀθλίῳ τύμβον νεκρῷ Ald. 'in Electrae quoque v. 519. legimus ἄθλιον τύμβον πατρός. et nostro loco ἄθλιος τύμβος videtur opponi πλουσίοις κτερίσμασιν v. 1234.' *Seidler*. v. 1230. δή γε A^1 c^1 c^2 δεῖ γε *a* (Ald.) et Christ. pat. v. 1448. v. 1233. γαῦρον μ' *a*. v. 1234. μάτηρ

A¹ c¹ *c*² *μᾶτερ* *a*, unde versus fulciendi gratia *μᾶτέρ γ'* Ald. v. 1235. *κατέκαμψε* Seidlerus. v. 1236. *ὀλβισθεῖσ'* c¹ *c*². v. 1239. seqq. Hecubae tribuuntur in *a* (Ald.) choro recte continuant A¹ *c*². v. 1239. *τίνας τίνας* c² *a*. v. 1241. *διερέσσοντας*. *διασείοντας, διασχίζοντας, διαπερῶντας* Hesychius I. p. 985, quorum primum ad nostrum locum spectare videtur. v. 1243. *τέταχθε πιμπράναι* libri, nisi quod *τέταχθεν πιμπράναι* A¹. unde recepi *τέταχθ' ἐμπιμπράναι*. v. 1245. *χερσί* A¹ c¹ *c*² *χειρί* *a* (Ald.) v. 1248. *αὐτός* A¹ c¹ et ut videtur *c*² *a*. *ὠὑτός* Ald. v. 1254. *χθονός* A¹ c¹ *c*² c² *πάτρας* *a* (Ald.) v. 1256. *ἤδη τῶν ἐμῶν* libri. correxit Musgravius. v. 1260. *ἐμπνέουσ'* *c*² teste Burgesio et *a* ut videtur. habet hoc etiam Chr. pat. v. 1704. v. 1262. *πιμπρᾶσί σ' ἡμᾶς δ'* A¹ c¹ *c*² c². *πιμπρᾶσι δ' ἡμᾶς ἐξ*. *a*. sed *δ'* fuerat *σ'* et post *ἡμᾶς* rasura apparet; in qua non dubitandum quin fuerit olim *δ'*. Ald. infelici conjectura: *πιμπρᾷ σὺ χἠμᾶς*. v. 1263. *καὶ τί* A¹ c¹ *c*² c² *a*. omisit *καὶ* Ald. v. 1267. choro tribuit *a*. *τοῖς αὐτοῖς* A¹ *c*². idque non dubito, quin sit etiam in c¹. *τοῖς σαυτῆς* *a* (Ald.) v. 1270. seqq. commos, qui sequuntur in strophas descripsit Seidlerus. retractavit Hermannus epit. d. m. ed. II. p. 287. seq., qui v. 1270—1283, quos in stropham cum antistropha et mesodum digesserat Seidlerus, recte vidit contineri stropha et antistropha solis, audacius tamen grassatus in textu sanequam corrupto refingendo. a qua temeritate ego abstinendum statui, qui verba poetae glossematis potius turbata esse persuasum habeam, quibus corrigendis opera frustra insumatur. sic verba *καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων* interpretamentum manifesto sunt eorum quae praecedunt *Ἴλιος περγάμων τε τέραμνα;* quae autem sequuntur *πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις οὐρανίᾳ* in textum venisse judico e glossemate v. 1305. *κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρα* primitus adscripto sic: *πτέρυγι δὲ ὡς καπνὸς εἰς οὐρανόν*. videtur enim codex is, qui glossas istas habuit textui appictas, hinis per paginam columnis scriptus fuisse, anonymi aetate longe ille quidem antiquior, quoniam, quae dixi, glossemata tunc temporis jam lecta fuisse textui inserta e scholiis colligitur manifesto. ejectis glossematis ita haec aliquando conformata fuisse crediderim:

στρ. *Ἑκ.* *Ὀτοτοτοτοτοτοτοῖ.*
Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα
πάτερ, ἀνάξια τᾶς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ' οἷα πάσχομεν δέδορκας;
Χορ. *δέδορκεν· ἃ δὲ ....*
μεγαλόπολις ἄπολις ὄλωλεν
οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.
ἀντ. *Ἑκ.* *Ὀτοτοτοτοτοτοῖ.*
. . . . .
λέλαμπ' Ἴλιος .... Περ-
γάμων τε πυρὶ καταίθεται τέραμνα.